

6

~~19-b~~

~~115~~

6-19-B-115

XXXIV 1. 4

ANTONII CERRVTI

Nouariensis Carminum

libri quattuor:

PRIMVS AD CHRISTOPHORVM

Madrucium Cardinalem Tridentinum:!

Secundus ad Philippum Caroli Caesaris filium:

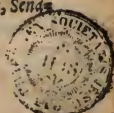
Tertius ad Franciscum Mendocium Cardinale:

Quartus ad Gui. Vbaldum Urbini Ducem.

Cum Priuilegijs Pont. Max. Augusti Caesaris, Senat
tus Veneti, & aliorum principum.

VENETIIS, M. D. L.

ANTONI GERRIT

Musical Instrument

Not a copy:

PLATE AD CHRISTOPHER

Handwritten text, possibly a name or title.

Handwritten text, possibly a name or title.

Handwritten text, possibly a name or title.

Handwritten text, possibly a name or title.

Handwritten text, possibly a name or title.

Handwritten text, possibly a name or title.

Handwritten text, possibly a name or title.

INDEX ET ARGUMENTVM
Librorum.

D Christoph. Madrucium Cardina- lem, Saturnalijs diebus.	fo. 1
Ad eundem omnia interire pra= ter scripta.	fo. 1
De eodem Benignitas Dea.	fo. 2
Ad Musas in die sui natalis.	f. 4
Ad Deum preces.	f. 5
In Tyrannum imprecatio.	f. 6
Ad Franciscum Oliuium de mediocri statu.	f. 6
Ad Cardinalem Madrucium de poetis.	f. 6
Ad Gibertum Boromeum de parce mensis ui= no apponendo.	f. 7
Ad Bernardinum Mafceum ut studijs uacet.	f. 7
Ad eundem uenantem.	f. 8
Ad Petrum Albitium ut genium curet.	f. 9
Ad Candidum.	f. 10
Ad Deum pro angustijs.	f. 11
Deo liberatus gratias agit.	f. 12
In Principes parantes noua bella.	f. 13
Ad Valentinu Fabrum de erumnis Ro. curiae.	f. 14
Epitaphium Fabij Cattij.	f. 16
Ad Franciscum Guiterium, indulgendu genio.	f. 16
Ad Iacobum Philippu Saccum supplicatio.	f. 17
Ad Annibalem Cruceium.	f. 19
Ad Philippum Cattium consolatio.	f. 20

*

ij

I N D E X

Ad Nicolaum Siccum infesto diui Martini.	f. 21
Ad Augustum Abduam de Calendis Augusti.	f. 22
Ad Musas ut poetarum carmina aeternent.	f. 23
Camilli Castilionci, & Catherinae Mandele Epithalamium.	f. 25
<i>Ex libro secundo.</i>	
Ad Philippum Caroli Caesaris filium.	f. 33
Ad Casarem de seipso.	f. 33
Ad Romam in reditu Caesaris ex Africa.	f. 34
Ad Marcellum Palonium de laudibus Alfonsi Dauali & Caesaris.	f. 35
Ad Aeolum pro Casare nauigante.	fo. 35
Ad Paulum Iouium ut Caesaris gesta scribat.	f. 36
<u>In detractores Caesaris.</u>	<u>f. 37</u>
<u>Ad Deos nemorū pro Alfonso Daualo uenāre.</u>	<u>f. 37</u>
<u>Ad Alfonso Daualum de fuga Aenobarbi.</u>	<u>f. 38</u>
<u>De pacis foedere inter Casarem & Gallorum regem.</u>	<u>fo. 39</u>
<u>Ad omnes deos pro Casare bellante contra Germanos.</u>	<u>f. 41</u>
<u>De bello Germanico & Caesaris uictoria.</u>	<u>f. 42</u>
<u>Epinicia in Caesaris uictoria contra Saxonum Ducem.</u>	<u>f. 43</u>
<u>Ad Paulum Pontificem Max. pro concilio Tri dentino.</u>	<u>fo. 45</u>
<u>Ad oppressum à Tyranno.</u>	<u>f. 46</u>
<u>De Philippo Caesaris filio in Italiam nauigante.</u>	<u>f. 47</u>
<u>De Mediolani latitia in aduentu eius.</u>	<u>f. 48</u>

I N D E X

Ad Mediolanum ut occurrat Philippo.	f. 48
Ad Annibalem Cruceium de natali Caesaris.	f. 50
Francisci Gonzage & Catherinae Austriacae Epithalamium.	f. 51
Ex libro tertio.	
Ad barbitum de Francisco Mendocio Cardi = nali.	fo. 54
Ad eiusdem nepotem. uitae instituta.	fo. 55
Ad Belisarium Marium.	f. 56
Ad Franciscum Arshilum in recessu à Roma = na curia.	f. 57
Ad Hyppolitam Rhaudensem matronam non esse curiosam.	fo. 57
In detractorem.	fo. 58
Ad Venerem, ut ad uineam Alexandri Far = nesij ueniat.	f. 58
Ad Io. Angelum Mediceum.	f. 59
Ad Iac. Mariam Salam, ut relictis legibus mu = sis uacet.	f. 59
Ad Fortunam calamitates enarrat.	f. 60
Ad Philippum Castilioncum.	fo. 62
Ad Iulium Boromeum philosophiam legibus preferendam.	f. 62
Ad Iacobum Philippum Saccum.	f. 63
Ad Aloysium Crucinum.	fo. 64
De eodem ad Iudices.	fo. 64
Ad Ioannem Varahonam laudes.	f. 65
Ad Fortunam de Neera.	fo. 65

I N D E X

<i>Ex uulgari idiomate amatorium.</i>	f. 66
<i>Ad Bernardum Capellum, oppressum sollicitu</i>	
<i>dine non scribere.</i>	f. 66
<i>Ad Franciscum Aroneum ut literis uacet.</i>	f. 67
<i>Ad Io. Baptistam Plocium de libello Merule.</i>	f. 67
<i>Ad Francium Mendocium Cardinalem.</i>	f. 68
<i>Ad Andream Alciatum laudes.</i>	f. 68
<i>Ad Musas de Cosmo Mediceo Duce.</i>	f. 68
<i>Ad Episcopum Cortonianum</i>	f. 70
<i>Ad ciuitatem gaudentem nouis mœnibus</i>	f. 70
<i>Ad Franciscum Tabernam.</i>	f. 71
<i>Ad Musas de Francisco Bibiennio.</i>	f. 72
<i>In fiscum.</i>	f. 72
<i>Ad Io. Angelum Mediceum Cardinalem gra-</i>	
<i>tulatio.</i>	f. 73
<i>Ad Bernardinum Masæum Cardinalem gra-</i>	
<i>tulatio.</i>	f. 73
<i>Ad Cornelium Musum Episcopum conso-</i>	
<i>latio.</i>	f. 74
<i>Ad Nicolaum Pirenetum Episcopum.</i>	f. 76
<i>Ad Honoratum Ianum.</i>	f. 76
<i>Mutij & Faujinæ Sforciarû Epithalamium.</i>	f. 77
<i>Ex libro quarto.</i>	
<i>Ad librum quo tempore accedat ad Gui. Vbal-</i>	
<i>dum Vrbinû Ducem.</i>	f. 83
<i>Ad Guid. Vbaldum quare poëtæ non scri-</i>	
<i>bant.</i>	f. 83
<i>De Francisci Mariæ patris laudibus.</i>	f. 85

I N D E X

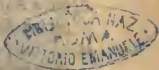
<i>Guid. Vbaldi & Victorix Epithalamium.</i>	f. 86
<i>Francisci Mariæ Vbaldi filij genethliscon.</i>	f. 89
<i>Ad Paulum tertium Pontificem Max.</i>	f. 92
<i>Ad eundem in Tuscia hybernantem.</i>	f. 92
<i>In reditu eiusdem.</i>	f. 93
<i>Ad eundem in morte Caroli Montani.</i>	f. 94
<i>Ad Guid. Vbaldum in morte Francisci Mariæ patris.</i>	f. 94
<i>Ad Federicum Badoerum.</i>	f. 95
<i>Ad Victoriam Farnesiam in morte Pauli aui Pont. Max.</i>	f. 96
<i>Ad Fortunam.</i>	f. 96
<i>Ad Petrum Aretinum.</i>	f. 97
<i>Ad Lazarium Bonamicum.</i>	f. 97
<i>Ad Octavianum Farnesium in restitutione par mæ.</i>	f. 98
<i>Ad Musam ut finem faciat.</i>	f. 99

ANTONII CERRVTI NOVARIEN
sis Carminum Liber Primus.

DONAT LIBRVM CHRISTOPHO
MADRVICIO CARDINALI
Saturnalijs diebus.

Ode dicolos distrophos.

Aturnalijs fuit

Festis mos ueterum mune-
ra mittere

Charis grata sodalibus.

Si qs diues erat dona rigētia
Auro, uel solidodabat.

Argento, aut Tyrio murice
fulgidam

Vestem, aut uasa corinthia.

Sed qui muneribus non poterat uices

Aequare eximijs: librum

Ornatum minio, et pumice concauo

Donabat: nequē munera

His tam grata dari tunc poterant: nequē

Tam magna: bi legere omnia

Cogebantur: eratq; inuiolabilis

Lex semper sacra mystica

Saturni ueteris concelebrantibus.

Optantes agere hos dies

(Vllo qui nequeunt tempore dignius
 A nobis celebrari.
 Quam aduentu geniti à Cesare maximo,
 Qui secum aurea secula
 Aduexit populis armipotentibus
 Afflicta Ausonia) tibi
 Saturnalicio iure dicauimus
 Hæc festiua poemata,
 Quæ etsi inculta, tamen congrua temporis
 Sunt: supplex rogito hæc legas,
 Ut leges perbibent falciferi Dei:
 Qui iussit genialiter
 Viuamus uacua sollicitudinum.
 Huc unguenta, rosas, merum
 Ferte inter choreas: & date synthesim,
 Quo Madrucius anxias
 Curas excutiat, lectitet hinc librum.

AD CARDINALEM MADRUCIUM,
 omnia interire, sola scripta æterna esse.

Ode tricolos tetra-strophos.

Voluens mente, uiro quam miserum inclyto
 Sit, famam exiguo marmore claudere
 Et corpus monumenta
 Laudum nec dare posteris:
 Quod post funereos phidiacum rogos
 Clarum posset opus uiuere: dum mare,

Tellus, sidera, cælum,
 Stabunt: credideram prius.
Verum istud moritur, tempus & omnia
 Deformat: superest quod bene scribimus.
 An nunc fortis Achilles,
 Hectorq; esset, & Ilium?
An nunc deiceret fulmine Iuppiter
 E tellure satos? an modo Caesaris,
 Augusti q; trophœa
 Scirem, gesta q; fortium?
Quicquid præteritum est, quod meminit bene,
 Et scit posteritas: charta beatorum
 Auro contulit: una hæc
 Nomen perpetuum dedit.
Reges intereunt, facta q; splendida:
 Cumq; ipsis dominæ diuitiæ: & domus
 Excelsæ: pereuntq;
 Gemmæ: & regia gloria.
Mos ni meritis ornet honoribus
 Scriptorum calamus nobilitum sacer,
 Nam Phœnix uelut alma,
 Vates funere nascitur.
Is gazas Arabum, & diuitis India
 Aspernatur opes, pluraq; iugeras
 Sed uirtute paratis
 Gaudet posse frui bonis.
Musæ diffugiunt sollicitudines
 Diras: atq; forum, tristitiam, & metum.

Querunt otia grata,
 Fonteis, antra, lyram, nemus.
 Ha summis homines associant Deis,
 Acternantq; sacris uersibus: atque ubi
 Oderunt, maculosis
 Culpis, & uitijs notant.
 Vatum ergo in numerum me celebrem, loca,
 Ignauo à populo, uulgo & inutili.
 Secerne: ut uolitem per
 Docta ora auspicijs tuis.
 Quanto amplis decoras me mage honoribus,
 Tanto nobilior fit tua gloria:
 Quum dicar tuus esse
 Vates, tuq; meum decus.

BENIGNITAS DEA DE CARDI

nali Madrucio,

Ode tricolos tetra-strophos.

Almam uehebat roscida curribus
 Aurora lucem quadriiugis, polo
 Pellens tenebras, excitansq;
 Ad solitos homines labores.
 Secunda nulli foemina calitum
 Pulchro ore, pulchro pectore, Virginum
 Choroq; longo septa, taleis
 Visa sonos dare dormienti.
O quam beata haec secula, regibus

Si nota uirtus nunc mea: ceu fuit
 Vixere quando glandibus; nec
 Dira cupido uiros regebat.
 Exorta magno sum Ioue: tempore
 Ex quo creauit lucida sidera.
 Claraq; uirtutes fuerunt
 Vel genitæ mihi, uel sorores.
 Sum maior illis, sum quoque dignior,
 Ipsi q; patri persimilis: solet
 Is me intueri, dum paternâ
 Vos pietate pie intuetur.
 Vobis supernas una ego gratias
 Dispenso: quicquid cedere commodi
 Videtis, en munus mearum
 Est manuum, Ioue sic probante.
 Diuis relictis Iapeti ad genus
 Veni: illico sed dux Herebi famem
 Immisit auri: exinde cædes,
 Stupra, latrocinia impia orta.
 Hinc totus orbis luridus, & malis
 Repletus: ira percita adigneas
 Arcis uolauit: sed uiri nunc
 Gratia, me reuocatq; uirtus.
 Me uita nullo crimine perditâ
 Inuitat huius uiscere denuo
 Vos: ueste sub mortali, & umbra
 Qui latet, atque beat beatus.
 Quicquid superni gens habet hic boni

Humana: ab isto nascitur, & fluit
 Abundè; & inde rore sacro
 Irrigat arida, quo uirescant.
 Si uestra tali pectora principes
 Virtute culta essent: tenebra citò
 Vestris abirent mentibus: nec
 Horrida bella magis uigerent.
 Nec semper aurum materiem mali:
 Possent ut agri tendere terminos
 Quodcunq; per nefas dolosum
 Expeterent: raperentq; reges.
 Sed tunc redibunt tempora filij
 Celi, hic tenebit quum imperium sacrum
 Vitæ integer, leges probatis
 Moribus usque dabit refertas.
 Nunc fulget ostro: mox quoque gemmea
 Corona crineis comprimet: cia age
 Mecum beatos illi honores
 Reddite, mascula thura, & aras.
 Tu qui sacraras plectra silentio
 Canora muto, carmen inutile
 Dum condis ultra tende: & isti
 Ingenium, & studium dicato.
 Dudum te amicum: te comitem artium
 Cultrix bonarum Felsina iunxerat
 Illi: usque Mecænas benignus
 Nunc erit: atq; decus supremum.
 Hæc Dina dixit, dehinc gremium explicans

Plenum beatis muneribus: bonis
 Amplisq; spondebat suorum
 Nobilium in numerum locare.
 Tunc qui occuparat me sopor excidit,
 Circum silentis flexi oculos, polis
 Alasq; reclinare uidi
 Tum geminis super explicatas.
 Nouiq; numen deinde uirum sacrum
 Amore cuius uenerat: inclytam
 Hinc gloriam Madruciorum
 Egregium esse genus Deorum.

AD MUSAS IN DIE SVI

Natalis.

Ode monocolos.

O Præclara Iouis progenies pierides sacræ
 Siue antrū gelidū, seu latices pegasios mage,
 Parnassi incolitis seu gemini summa cacumina,
 Vestris este sacris perplacide: fumat odoribus
 Sancta arā Assyrijs: ē patera nectar ego hic nouū
 Fundo: digna fero dona Ioui: dona & Apollini:
 Vobiscum armifona & Pallas habebit sua mu-
 nera.

Vates (este piæ) uester alumnus pia thura dat,
 Dat castus q; preces assiduas, sollicitus rogans?
 Vestrum præsidium, uestram & opem: flectite
 lumina

L I B E R

Sacris : naribus assumite odorem, aure preces :
meos

Quos hac dinumero à luce (precor) ducite can-
didos

Feliceisq; dies, absque animi et turbine corporis.
Non ultra trucibus discrucier Musa doloribus:
Instant qui lateri, heu, imperiosi, ceu stabulis
Lupi.

Visam nestoreos absque malo uitæ ego terminos.
Blandas diuitias, atque Arabas : limina diuitum
Et parteis fugiam, quæ inuidia, quæ ue laboribus
Longe uberrima sunt, insidijsq;, ambitioneq;.
Sim contentus eo, quod superi contulerint, bono.
Si quid desit, idem sit mihi, idem si quid &
affluat.

Diuum pace fruar: sim superis, charus et inferis.
Quod rectumq; sequar mente bona, semper
amem chorum

Vestrū Castalides, uosq; pari me uice, sim inchyti
Madruci in gremio purpureo : sanctaq; calitum
Semper iussa petam, iudicio & sim ingenio po-
tens.

Contentus cythara hac, euigilem post nigra
funera.

AD DEVM PRECES FVNDIT,

Ode tricolos tetraſtrophos,

AN semper atris cladibus obruar ?
 Meæ salutis tuq; eris immemor
 Pater ? genasq; & pallida ora
 Assiduis lacrymis rigabo ?
Me semper hostis perfidus opprimet ?
 Nec tu querelas supplicis audies ?
 Satis superq; abhorruere
 Quæstibus à miseris tuæ aures.
Culpas fatenti, da ueniam pater,
 Ne æternus artus hos sopor occupet.
 Cogatur umbras atque imago
 Hæc mea tartareas subire.
Natum gementem si pater ejcis
 Tuum, quis ulnis excipiet pijs
 Illum ? negas tu si intueri,
 Suppetias ueniet quis illi ?
Multa egi inique : sed doleo : & tuum
 Læsisse numen me modo pœnitet,
 Manare nec cessant ocellis
 Vsque meis lacrymæ ob dolorem.
Peccata quanquam me grauiã urgeant
 Nec sim uocandus filius : attamen
 Fretus tua benignitate
 Non uercoꝝ ueniam precari.
Pater creasti me ex nihilo, & tuo
 Me liberasti sanguine ab inferis.
 Sedesq; promisti beatas
 Si tibi me nitidum dicaro.

Iam dexter audi, & fluctibus eripe
 Atris malorum me tibi supplicem:
 Correctus adsum: iam remitte,
 Lumine meq; pio intuere.

IN TYRANNVM.

Ode dicolos dystrophos:

Tyrannus ergo uim inferet dirus mihi?
 Tyrannus ille qui suos
 Affecit atra clade subditos: bona
 Et priua carpsit: &
 Cœgit illos esse de liberrimis
 Seruos: sui nec compotes.
 Vineta, syluas, prata q; & nemora suo
 Iuri Tyrannus subdidit.
 Pater nefandæ cædis: et spretor Dei: &
 Neglector eius nominis.
 Furumq; prædonumq; latronum & comes,
 Vsq; arte colchicha impotens.
 Martiniæ cultor est sectæ, & caput,
 Et scænerator perfidus.
 Inuentor omnis & sceleris, & criminis,
 Quicquid nefandi est, præ suum est.
 Iam cuncta ad unguem huius recenserem mala
 Ni nota mauris, & scythis.
 Et quum tonantis ira puniet malum
 Non equa tormentainferet.

Ni iusserit poenas ut orci exerceat,
 Hic luridi teterrimas.
 Mortem prius, sed languidus desideret,
 Vocata nec sit ter, quater.
 Sed urgeatur impijs cruciatibus:
 Sit plena pelus ulcerum,
 Et sit misellorum omnium miserrimus:
 Misereat eius emulos.
 Quanto mage optarit mori: illi longior
 Sit uita, sed lugubrior.
 Et tunc cruenta tela sentiat mea
 Lycambis iuncta sanguine.

AD FRANCISCVM OLIVIVM.

Ode tricolos tetra-strophos.

Mvsas amârit quisquis: & oderit
 Auram profanæ plebis: & improbas
 Sensus uoluptates domarit.
 Sorte sua nihil inde quærens
 Contentus. Omni rege beator
 Viuet: minantis mox gladij necem
 Quem cura mordax terret: usque
 Luce premit, premit usque nocte.
 Naque in reducta ualle quietus
 Frutex resurgit: quam steriles iugis
 Orni sub altis: quæ igne cadunt,
 Et pluuijs agitantur austris.

Nil est in duras quod citius leueis
 Quam spes potentum deserat africanus.
 Te iure dixerim beatum
 Qui alta fugis, medijs & heres.
 Et quem Sororum grata sodalitas,
 Suisq; Phœbus cinxit amoribus:
 Probi decoraruntq; mores,
 Sanguis & ingenuus parentum.

AD CARDINALEM MADRUCIUM,
 Poetas curæ esse Deis.

Ode dicolos tetraſtrophos.

DE pijs ne te bene promereri
 Magne Madrucci pigeat poetis:
 Qui tuam æterno decorare gentem
 Carmine possunt.
 Sunt sacri Musis, superisq; grati.
 Hiq; non Diuis minimæ esse curæ
 Assolent: poena afficiant ut atra
 Hisce nocenteis.
 Castor & Pollux duo clara Celi
 Sidera in Diuum numerum recepti
 Euocauere inde Simonidem ipsa ab
 Aede ruenti.
 Et pater Bacchus monuit Lysandrum,
 Donec exanguem tragicum sepulchro
 Conderent ciues, ut Atheniensi

P R I M V S

Parceret urbi.

Et Corax aris procul est repulsus:

Atq; detrusus per opaca regna:

Quod sacri Phœbo Archilochi poeta

Colla secarat.

Quid moror nunc te benefacta Diuum

Vatibus longo celebrare uersu:

Quando Alexander pariter secutus

Facta Deorum?

Namque terrarum domitor superbus

Omnium, uatis domui pepercit:

Et sacro reddi cineri supremos

Iussit honores.

Cherilus uatum licet esset olim

Pessimus: sumpsit tamen æs Philippi.

Ennium ornauit statua Africanus

Arte carentem

AD GIBERTVM BORRÔMEVM,

ut parcius mensis uinum apponat.

Ode tricolos tetraſtrophos.

Giberte coenis fundere parcius

Bacchum memento: sumere thracio

De more multi audent: & inde

Sanguineas agitare rixas.

Centaurus ardens Hyppodamen mero

Tentauit acri diripere è sinu.

Sponsi: furenti tanta inest uis
 Claustra pudicitie ut refringat.
 Hac nocte quidam me prope perdidit,
 Cognomen hausit qui merito a cadis:
 Frena ore disrumpens procaci:
 Et ualidas lacerans habenas.
 Quid non profatur longa bibacitas:
 Quod non uaga audet turpe licentia:
 Virtutis inscia, et bone artis,
 Iudicio q; carens probato.

HORTATUR BERNARDINUM

Maffaum otio literarum uacare.

Ode dicolos dystrophos.

Romulidum soboles Phœbi uenerate; pieri q;
 Chori sacerdos; et reuincte lauro.
 Tu alter Alexandro Craterus: tu Ephestio es alter
 Dilectus: altum iam statum uideto.
 Aliger aq; Deæ memòr utere linteis secundis,
 Notisq; donec Dij sinunt benigni.
 Fortunæ uolucris quis nequit uincula: atq; figit
 Clauum: uocata dum potitur aura.
 Seruatam scopulis, trucidibusq; aquilonibus, tenerent
 Dum rostra portus, et rates ligarent.
 Vidi ego disiectâ classem equore se propè obruentē,
 Superq; merçeis, et uiros natate.
 Abstinnit uexare casas humileis, et incolas fors,

Potentiorum limen occupauit.

Atria dum fugio: dum mœnia, dum superba tecta,

Contentus ima sorte, cum beatis

Viuo: uiuit enim bene, qui nihil expetit superflui:

Et fræna ponit sensibus proteruis.

Quis desyderio auri est finis: quis licentiam ipsam

Compescit: ut quicquid placet, sit æquum.

Multa animus petulans, oculo mirante, cõcupiscit,

Multa auris audit, quæ parant ruinam.

Pergama adhuc starent, uigeat uaga fama ni Lace-

ne, &

Elisa troiæ nesciens ruinam.

Viueret Aectes, si uellera fulua adhuc silerent:

Faces puellæ nec truci fuissent.

Quo plus possideas, hoc maior erit tibi cupido,

Et tristior te cura macerabit.

Eripe te laqueis fallacibus, eripe aureis te

Tectis: quieti consule, & saluti.

Dulcius expromunt modulos in ualle: uel patenti

Campo uolucres: quàm reclusæ eburnis

In caueis: regni rex anxius inuidet cclono,

Seruiq; uitam sæpius prooptat.

Non nè eadem mensura uteri tibi, quæ mihi? & mi-

nor fors,

Nec excoquantur, nec placent palato

Perfusi luxus epulæ: & pulmenta: noxia & sunt

Quæ uina potas cum gelu niuoso.

An non succurrit murum fabella prisca: quorum

Alter colonus ruris, alter urbis.
 Contenta est minimis rebus natura: gaudet ultro
 Quiete, & his quæ terra sponte gignit.
 Quid tibi diuitiæ Cræsi, aut Arabum, indiæq; pro-

sunt
 Gazæ? repente cum cadant, ruantq;
 Funera Thersites post atra eadem tulit quæ Achilles
 Pugna: in uno distat hic ab illo.

Hic titulis clarus pulchris, & honoribus decorus,
 Infamis ille est uatis arte magni.

O sacri uates Diuorum cura, queis dedere
 Parca renasci post rogum beatis.

Vos hominum calamo uitam, uos horridamq;
 mortem

Signatis, & uos quos placet sacratis.

Non rude curatis uulgus, non improbas opes, nec
 Aurum, furentis nec minas Tyranni.

Contenti leuibus maluis tantum, otioq; dulci
 Virtutis: æuum quæ per omne uiuit.

DETERRET EVNDEM A VE-
 natione.

Ode tricolos tetra-strophos.

S pumantis apri cornea per latus
 Te te ferunt uenabula sanguine
 Tinxisse crudo, dum fugaceis
 Insequitur capreas, & urget

Venator

Venator acer Magnus: & occupat
 Fuluos leones: aut celerem fuga
 Ceruum, aut aprum trucem retardat:
 Missilibus, uel equo feroci.
Non uatis hæc sunt carmine fortium
 Qui facta cantat maxima, & horrida
 In bella non descendit: apros
 Deuouet illacrymans amati
Crudele Adonis præexitium Venus.
 Et te Deorum non bene cognite
 Iræ, mouent à cæde ferarum
 Abstineas: Calidonq; Trosq;
Testantur: ausus cuspide Balthasar
 Tentare uulnus dura per ilia
 Immane adhuc spirantis apri:
 Tutior abspeculetur ipsos
Saxis ab altis: aut celeri se equo
 Committat, arua lustret, & omnia
 Clamore confundat: uocetq;
 Exhilarans socios, procul stans
Secura quærat uel thalami otia
 Cauti, & scientis more Mirandule,
 Excisa qui uix intuetur
 Ora trucum metuenda aprorum.
Certus uirentem sic poterit comam
 Sperare: promptos & facileis Deos
 Agnouit: ultra uota tendat,
 Nec metuat ruitura fata.

AD PETRUM ALBVTIVM VT GE-
nium curet.

Ode tricolos tetraſtrophos.

ATtolle circumuolueq; lumina
Campos patenteis: & iuga montium
Candere ſpectabis, hybernis
Et niuibꝫ ſyluas reflexas.
Ne parce lignis frigora diſſipans
Nutrire flammæ: languidioraq;
Deprome uina: amariores
Ante focum calices bibendo.
Curas, & acreis ſollicitudines,
Mœſtum & timorem diſſipat Euius,
Formidat enſeis nec cruentos,
Pauperiem metuit nec atram.
Curare ſanctum te genium decet.
Sensus graues è Socrate ſurpere
Cauſasq; morborum latentis
Scire nefas tibi, uel futura.
Non ſi quod omnis turba ſcientium
Scripſit legendo noueris, aſpera
Et firma curſu dimouere
Fata ſuo poteris: nec herbis
Daphnen redemit Phœbus ab inferis.
Fatale rumpunt quum ſemel impie
Stamen ſorores, uis nec auri,
Herculeus ue labor reuincit.

Quaecunque praeter quae bene scribimus
 Leueis in auras, & celereis uolant:
 Vnum nec appones dierum
 Siue gemas tibi, seu ioceris.
 Rectè beatum non ego dixerim
 Quem semper urget dira cupiditas
 Auri: Deorum quiq; nescit
 Muneribus sapienter uti.

A D C A N D I D V M

Ode dicolos tetraſtrophos.

PArce me ſacro numerare uatum
 Ordini, & ſumma decorare laude.
 Tam leueis luſus ego non Caballi
 Flumina potus
 Scribo, & id raro, fateor. minantum
 Non tamen regum metuenda tela,
 Non graueis culpas, nec auara ſecla
 Inſequor audax.
 Sed puellarum potius iocoſa
 Furta: nam iuſſit Venus, atque Bacchus
 Me pater duras reſonare amantum
 Peſtineleges.
 Et modo audaces iuuenum ſerenos
 Virginum uultus laniare, crineis
 Contra & auratos: celebrare dulceis
 Nox quoque paces.
 Vnde nec lauro uiridi, ue oliua.

Cinge, nec nostros hedera capillos,
 Vite uel Myrto potius corona
 Candide Vatem.

AD MARCELLVM PALONIVM

de statu sui ipsius.

Ode dicolos tetra-strophos.

Quæ sit uita mihi, quis placeat status
 Cervice ex humili deposito iugo,
 Si Marcelle petis: fida laboribus
 Nostris Melpomene est comes.

Turbam uito leuem, moeniaq; urbium
 Curis plena, malisq; ambitionibus:
 Gratum rus habito solus, & inscius
 Diræ sollicitudinis.

Non æstum hic metuo, aut scythonias niucis,
 Non falsi imperium iudicis impium:
 Non æris sonitum, non baculi audio,
 Non uocem esurientium.

Primo mane Deum suppliciter rogo:
 Libros quero debinc, post iuga montium,
 Aut campos uirideis, uisq; pampinos,
 Et saltus nemorum uagos.

Aurito lepori retia sepius
 Pratendo: inde canum hunc urget odora uis,
 Donec compulerit præcipiti fuga
 In casseis, pavidum mori.

Tum præda exhilarans, accelero pedes
 Ad mensam tenuem, sed nitidam, & dapes
 Sumo fœtibus, quas mihi porrigit
 Matris fida manus piæ.
 Aduentant socij: tempora fallimus
 Latenter uarijs lusibus ignea:
 Hinc musas repeto: mentem auidam expleo.
 Sacris usque liquoribus.
 Sunt fontes gelidi: sunt nemorum comæ,
 Quas grato Zephyri murmure commouent:
 Sunt cantus auum: uincere uocibus.
 Quos nympha liquidis sacæ.
 Decertant: niueis tempora floribus
 Sunt cinctæ Dryades: sunt comitum chori
 Aptantur cytharas, atque cæmentium
 Alternis uicibus modos.
 Denso rete uaga aut flumina cingimus?
 Hæc cursu à rapido lubrica dicimus.
 Labuntur nitido splendidius uitro:
 Conturbamus at horrido
 Cum fragore: citi profiliunt uadis
 Aspersi uario tegmine lyncium
 Pisces: turba simul multipedum ruit,
 Et retrogradientium.
 Qui plausus comitum, præda & ouantium
 Clamores. uiridi in gramine sternimus
 Tum mensam, inde mero pellimus; & iocis
 Curas, atque facetijs.

Expletiq; epulis, ad sua singuli
 Gaudentes redeunt limina : munia
 Nec non sueta, toro membra locant : ego
 Libris non sine dormio.

Tecum saepe loqui, & cum Iouio sacro
 In somnis uideor, Ferrerio & probo,
 Sæua sorte super, casibus & meis
 Vobis consiliantibus.

Vatis uita tui hæc est, status optimus,
 : Omni quandoquidem rege beatior :
 Nil præter dominum quærimus omnium,
 Musarumq; frui otio.

OPPRESSVS ANGVSTIIS OPEM
 Dei implorat.

Ode dicolos tetraastrophos.

Oppressus alta sollicitudine,
 Curisque, nec non hostibus impijs,
 Quod maius est, culpis ab ipsis :
 Iugiter hæ lacerant meum cor :
 Ad te leuavi lumina lacrymis
 Cæli creator nostra madentia
 Supplex : opem tuam precando
 Ceu ueniam puer à parente.
Quantam in ruinam distrahor ô pater
 Vides, nec est qui præsidium mihi
 Ferat misello: imo superbus hostis

Præualuitq; inimicus in me.
 Gens quæ benignum polluit impio
 Tuum ore nomen, me miserum enecat,
 Irridet, urget, iurgat, ac si
 Sim populi opprobrium probrosum.
 Ne iniuriarum me (rogo) sustine
 Pati tot ictus: lumine sed pio
 Seruum, nec ultra filium, heu me
 Respice, dehinc miserare flentem.
 Vt inde pulsus te duce iurgijs
 Letus canoro pectine concinam
 Laudes tuas per omne tempus,
 Et merita in populum fidelem.

L I B E R A T V S G R A T I A S

agit Deo.

Ode dicolos distrophos.

Q Valeis raptus ab inferis
 Et cæco reus à carcere, gratias
 Reddit, ni meriti immemor:
 Taleis summe Deus reddere debeo:
 Sed non, si ter & amplius
 Vitam quoque die supplicio graui
 Profundam: potero ultimam
 Partem alti meriti exoluere: nam tua
 Dudum larga benignitas
 Diris eripuit me Deus hostibus.

Nunc è faucibus impiæ
 Mortis surripuit: corpore languido
 Morbum sollicitum expulit.
 Ut fluctus scopulos æquoris horridi
 Tundunt: illi sic dolor
 Vexat: rupta mei ut uincula corporis,
 Et iam spiritus æra
 Mœrens magnè pater deserât: hunc tua
 Sed clementia reddidit:
 Et maiora mihi commoda: numinis
 O laudanda benignitas
 Summi, quæ meritis tollere laudibus
 Te digne poterit Pater?
 Tu nutu superos, tu regis inferos,
 Tu quòdcunque lubet tibi
 Iussu perficis absque: omnia sunt tuo
 Verbo facta: solum, mare,
 Cælum, & quicquid inest sideribus uagis.
 Quo desiderium rapis
 Me, non fanda loqui regis olympici,
 Atque abscondita dicere:
 Quæ, ni torè sacro stelliferi poli
 Perfusus, nequit edere.
 Cælo est altior, & nocte profundior
 Ergo Musa tace eloqui
 Quæ mortalis homo nescijt hætenus:
 Sed quæ dic potius mihi
 Larga dona manu, & munera contulit.

Alta pace frui dedit,
 Hosteis subijciens sub pedibus meis:
 Iam nemo esse potest mihi
 Infensus, dominus si Clypeus nitens,
 Thorax, & galea aerea:
 Defensorq; potens: ô Pater optime
 Da mandata sequar tua: et
 Abs te ne amoveas me: ante sed omnia
 Te solum uenerans amem.
 Non ultra excruciet me laterum dolor.

IN PRINCIPES CHRISTIANOS

paranteis noua bella.
 Ode dicolos distrophos.

Quid est furoris principum præcordijs?
 Tentent adhuc ut prælia.
 Tristes agunt an hos sorores anguibus
 Caput reuinctæ squammeis?
 Nondum piorum sanguinis fusum est satis
 Terra, mariq; turgido?
 Nondum Deorum euersa templa sunt satis?
 Effecta sacraq; irrita?
 Adhuc cruentus miles ardet mortibus,
 Stupris, rapinis, luctibus?
 Et quæ in ligones arma conflata, heu pudor,
 Formæ priori reddita.
 Iam clangor auditur tubarum Martius,

Ciens uiros grauem in necem: iura
 Strages parantur ergo? acerba funera
 Sponsis, pijsq; matribus?
 Cessabit uico scindier iam uomere
 Terra, & tegetur uepribus?
 Plorabit alta non iuganda populus
 Ultra nouellis uitibus?
 Mores abibunt integri; & leges sacrae,
 Abibit & pax, & quies?
 Succedet his crudelitas, furtum, dolus?
 Malorum & omnium cohors?
 Dissoluet orci Pluto uincla luridi,
 Infernam in orbem uim mouens?
 Immittit in nemus uelut uenaticos
 Canes Diana post seras.
 Heu quanta cunctis immunere cernimus
 Mala, & labores gentibus.
 Haec haec ne reges cura commisi est gregis?
 Armenti an haec custodia?
 Tundere lanas num fuit uobis satis,
 Et esse lac cum caseo?
 Agnis & ipsis matribus fuit decens,
 Nec non maritis parcere.
 Arcere quid prodest lupos ab ouilibus,
 Vos acriores si lupis?
 Partos accruos queis per impium nefas
 Linquetis hos pecunia?
 Queis regna parta tristibus tot cladibus

Paratis? heredi impio.
 Reges uocandi uos, parentes patriæ?
 Imò estis hostes perfidi.
 Quod si parumper tollitis cupidinem
 Regnandi avaro à pectore,
 Culture & aureis nescias prestabitis
 Nostris patenteis uocibus:
 Docebo leges optimas, docebo uos
 Regum & parentum munera.
 Ah mens abhorret à pijs monitis, & à
 Recto salutis tramite.
 Vesana furtis, & rapinis, & delis,
 Auroq; mens se credidit.
 An uos fugit, qui cogitis tot oppida,
 Tot regna, genteisq; exteras
 Parere, claudendos tot ulnis mox fore
 Terræ, quot Irus tam miser?
 Quid regna uobis proderunt amplissima,
 Auriq; acerui maximi?
 Audite reges, quid Cynicus edixerit,
 Dum mortuum ossa uolueret.
 Nato uocatus à Philippi quid faceret:
 Regum, & Ducum ossa quero, ait.
 Nec inter pauperum discerno ea:
 Cum nulla sint discrimina.
 O' uana regum, & principum superbia:
 Aequanda quæ messoribus.
 Quis scit? minorem aternitatis gloriam

Fors assequentur coelitem.
 Ab dira tandem bella reges linquite :
 Graucis & iras ponite.
 Quòd si cupido uestra tentat pectora,
 Regnorumq; amor uos tenet :
 Eoa uobis regna sunt ditissima
 Quærenda : quæ quondam Imperi.
 Illic cruenta telain hostes uertite
 O Christiani principes.
 Illic & exercete uestram iram impiam :
 Illic & aurum quærite,
 Gemmasq; fulgidas, & urbeis diuites,
 Latosq; regni terminos.
 Nil est quod hic extorqueatis amplius,
 Assumpta iam sunt omnia.
 Vix uita restat : spiritum uix ducimus
 Vestris rapinis principes.

AD VALENTINVM FABRVM DE
 arumnis Romane Curie.

Ode tricolos tetraastrophos.

VRbis delicias quid mihi Romulæ
 Prasentas? & opes, amplaque munera?
 Fastus? atque decoros
 Patres sanguine muricis?
 Nescis cui reseres hæc faber, omnia
 Quando expertus ego sum mala curie.

Erumnas, dominosq̄,
 Damna, & seruitium graue.
 Insignis Tyrio murice belua
 Votis uota tuis imperat irrita: ✕
 Seruorum quoque Romæ est
 Semper uita labos, dolor.
 Quæ tam sollicita est, plenaq̄; ciuitas
 Curis, inuidia, atque ambitionibus?
 Aut tot pocula succis
 Offert nigra nepotibus?
 Festas sæpe dapes sumere creditis,
 Lethales miseri at sumitis: & tegunt
 Fures picta tapeta, &
 Mucronem laquearia. ✕
 Non si quos retinet detuleris mihi
 Thesauros, qui hominum qui medius Deum
 Paulus mole superba,
 Mentem dimoueas meam.
 Vestram urbem illi habitent, quos populi fauor,
 Mordaces & alunt sollicitudines,
 Et mitræ redimicla,
 Assentatioq̄; est placens,
 Et quos ambitio discruciat leuis.
 Per fas estq̄; nefas cura pecuniæ:
 Suntq̄; ad quodque parati
 Dirum uertere se scelus.
 Frondosas syluas, & nemorum colo
 Umbras: sector apros, & lepores citos.

Vrbeis, & fora, liteis,
 Et turbam fugio grauem.
 Diram mala famem dulcia sepius
 Venanti mi adimunt: frigus & horridum
 Tectus pellibus ursæ
 Villosæ, atque lupi arceo.
 Blandas diuitias, regnaq; tristia
 Vito: non metuor, nec metuo: satis
 Diues paupere agello,
 Diuesq; exiguo grege.
 Infomnis tacitas non modo contero
 Nocteis: euigilans qui placeam truci, &
 Ingrato iuueni: ardet
 Qui desiderio sui.
 Non me liuor edax inficit: arguit
 Insulas epulas larga ue copia,
 Delector minimo: urget
 Nec me dura necessitas.
 Auro lenè merum, uel sitiens bibis
 Chium: uile bibo de fragili uitro:
 Et quandoque fugaccis
 Lymphas prendo caua manu.
 Quæ totum exagitant bella solum, mare,
 Me non excruciant impia: sed mage
 Quæ intra pectora porto:
 Quæ & præsto fugientibus.
 Certant Italiam perdere principes:
 Nos horum luimus non meritum scelus.

Nostrum hoc tollere non est,
Sed nostrum interius malum.

Non qui externa fugit bella quietius,
Sed qui interna, Faber uiuit: & omnia
Aduersa effugit hic, si
In se pacis habet bonum.

Felix quæ comites promeruit Deos
Aetas prisca patrum: tunc pietas, fides,
Et tunc relligio, & pax,
Regnabat quoque ueritas.

Gens humana sacro tunc potuit choro
Ascribi, atque Deis annumerarier,
Fons, glans, fronsq; daçant quum
Potum, fercula, tegmina.

Non auri potior gloria: non cruor
Duram tinxit humum: ditior unde agri
Possessor fieret: nec
Norat fallere uir uirum.

Priuatiq; nihil, publica & omnia:
Quantum quisque suo duceret usui
Essè: hæc illa parabat,
Nulla urgente cupidine.

Et qui plurima arat iugera erit capax
Victum quaque die sumere duplicem.
Sed nec Pæuo beatos
Annos efficiet mage,

Viles cortis aues quàm faciant: meum
Contentum minimo non ego iam Faber

Commutare animum opto
 Tecum: aut purpuræ in ordine.
 Si uictus tenuis iamq; beator,
 Se & desyderio continet in suo.
 Talem me pietas Deum
 Conseruet superum precor.

EPIT. FABII CATTII.

Ode Monocolos.

HAc urna Fabius iacet parentis
 Spes, Catti generis lepos, decusq;
 Fortuna atque animi bonis refertus:
 Vix annum & duo lustra terminarat:
 Verrucosi animum at senis gerebat:
 Heu fata aspera, & heu truces sorores:
 Summa spe puerum inde surpūistis?
 Nostri delicias, salesq; secli,
 Et lusus, ueneresq; deuorastis?
 Heu fata aspera, & heu truces sorores.

AD FRANCISCVM GUTTERIVM,
 indulgeat genio, quia fata incerta.

Ode dicolos tetraastrophos.

Quis casus uarios dicere Gutteri
 Fortuna poterit? uel bene nouerit
 Cautus quid fugiat? quid ne sequatur? aut

Cras

- Cras promittere se sibi?*
 Nemo est tam sapiens, Socraticos licet
 Sensus surpuerit, cederet ut Plato
 Illi Cecropius, proximus aut ei,
 Fatum qui sciat ultimum.
- Mauortis refugis bella quid impia?*
 Quid febreis metuis? quid pluuios notos?
 Aut tristicis hyadas, & fretaturgida, et
 Orbis quicquid habet mali?
- Dulcem auram excipiens detegis ut caput*
 Scalpendo digito improuidus, illico
 E tecto uolucris tegula decidit
 Et fregit tibi uerticem.
- Venatum ire paro, dumq; ego limine*
 Et porta insideo, sacrilegus pilas
 Sex plumbo ex liquido torstis, & ô dolos
 Tres coxam lacerant meam.
- Et ni me regeret numen Apollinis,*
 Dirus nigra Charon trans uada duceret
 Cymba perfragili hanc dulcem animam ad pias
 Sedeis, & superum domos.
- Incumbe en genio, & cras fuge querere*
 Diui quid tribuant, fac bene uiuere
 Cures: deinde merum funde capacius
 Conchis letitiam parans.
- Si dura dederis sollicitudini*
 Te te, aut ambitio, aut cura peculi
 Semper sollicitat: uita breuis fugit.

Optantem & uaga deserit.

Et si Gutteri opes diuitis Indiæ,

Thesaurosq; Arabum possideas, sacrum

Et summum teneas Pontificum decus,

Mordax cura tamen premet.

Non qui multa tenet, murice & utitur,

Multisq; imperitat gentibus, optimus,

Sed qui compositæ uitæ habet ordinem,

Contentus minimoq; erit.

AD IACOBVM PHILIPPVM SAC-
cum Senatus Mediolani Præsidentem.

Ode dicolos distrophos.

H Actenus infandos casus, & uulnera dira
Nescire finxi saucius.

Furta etiam tacui; miseranda incendia, falce

Truncos maligna palmites.

Aedeis usque sacras disiectas dissimulaui,

Sperans malignum corrigi.

Non ideo oblitus, quod mi percussit uno

Ictu tribus coxam pilis.

Vt me prædulcis priuaret munere uitæ,

Nisi affuisset Iuppiter.

Sacrilegus meritas exoluat sanguine poenas

Nolim: exitum talem horruui.

Sperabam scelerum pertesum illum esse, libellos,

Vt redderet mi amabileis.

Et mea cura tenax, nam cetera condonassem
Amore regis coelitem.

Impius at scelerum quærens fastigia, patrem,
Cui lustra sunt dena, & tria,
Iam tremulum uoluit gladio concidere, charum
Fratremq; , spem unicam domus.

Non crudelis adhuc contentus, fata minatur
Mibi ultima, ubi, ubi fuero.

Quid facerent diri Turcæ crudelius urbe
Capta, in pium genus hominum?

Vnde larès patrios, & auitos liquimus agros,
Timore mortis horridæ.

Hexaphoro portor languens, & uulnere tardus:
Est lingua sola mobilis,

Omnia sunt prædæ prædoni missa cruento,
Apris agellus ut trucibus.

Sic patriam, et fratrem, sic patrem amisimus annis
Fractum, inter arma tristia,

Instantis nostræ trepidanteis nuncia mortis,
Sibi & timentes anxie.

Nanquæ senex dextram assuescit crudelibus armis,
Quæ nesciebat iunior.

O pictas, telum cogatur ferre labanti
Se dextera ut defenderet.

Et quæ tuta domus domino uult esse, timore
Sit plena mortis anxio.

Limina nec portæ calcem extra, porgere inermis
Audet, nec esse in ianua.

Vt pecus in stabulis trepidans se continet: urget
 Dum vis luporum ouilia.
 Iam propè fessa graui, et succumbens pondere uirtus
 Rerum asperarum conciderat.
 Ni bonâ spes animum fulciret restituendo
 Me ipsum mihi deperdito.
 Quòd meâ fracta salus fouetur te auspice, ceu sit
 Commissa magno numini.
 Nam tuâ de cœlo descendit iustitia, alto
 Non usus hic mortalibus.
 Virtutes omneis nosti, sed gloria parua hæc
 Cum Dijs tibi est commercium.
 Quis, nisi numen erit, secum ius dicere utrunque
 Potest & æque & illico.
 Ceu Numa ad Egeriam descendis quaque dierû: ut
 Responso des petentibus.
 Mecum hæc sæpe loquor, duos meditorq; labores
 In tam senili corpore.
 Vt iuuenum quiuis nequeat perferre nouarum
 Rerum, & laborum pondera.
 Nominis unde tui fixa est dulcissima cordi
 Meo memoria turbido.
 Credula spes, & certa salus, tu fulgida lux es.
 Tu dulce solamen meum.
 In te firma fides dulcescat ut omnis amator,
 Mente eluas curas mea.
 Si in me erit illa prior mens candida, si timor absit
 Multo canam te carmine.

Sacrilegus detentus atrox, & prædosæclestus,
 Affinis illum at detinet.
 Protulit occulta hinc bis ter sua cornua Phœbe,
 In re sed actum est prò nihil.
 Nunc desunt funes, sunt funes, ecce minister
 Non est, latet sic ueritas.
 Si precibus iustis unquam deuinceris, & te
 Senis parentis iam miseret:
 Adiacet ante pedes domus en miserabilis, orat
 Plorans; & obsècrat iacens.
 Vt Mediolanum ducatur prædo, locum alma
 Quo sortiatur iustitia.
 Non quærit mortem quãquam mereatur acerbam,
 Sit saluus, & dentur sua.
 Quid rogitem ipse mihi, libros, dulcissq; labores,
 Reddatq; amata pignora.
 Vitam illi exopto, uitam mihi sed precor ante,
 Dolorem at urget nunc dolor.
 Vt fragor horrifonus cælum quatit, et cadit imber,
 Et grando glomerato agmine.
 Consternuntur àgri, & segetes, frondesq; uirentes,
 Natantq; fossis omnia:
 Sic me congeries prostrauit Sacce malorum
 Densata curisq; obruit:
 Ni tu pacato me uultu contuere,
 Præstesq; pacem sensibus.
 Aspice iam lacrymas, iam mœstos cerne dolores,
 Timore dirò ut macerer.

Ne ferus in frustra concidat corpora prædo,
 Et me miserrimum enecet.
 Eia age sacrilegum prædonem Sacce scelestum
 Iube, iube huc adducier.
 Est aliquid seruare domum, seruare poetam,
 Vepreisq; sulcis uellere.
 Hæc diuum pietas, hæc summi iussa tonantis,
 Nostra ut metamus semina.

INVITAT ANIBALEM

Cruccium.

Ode monocolos.

SI promissa facis, potesq; luxu
 Conuiuam sine regio Crucci
 Te præstare, ueni, est parata mensa.
 Et splendet uitreus calix, salinum.
 Et rebus mulier studet culine,
 Non ignara uiris parare doctis.
 Quòd si forte times falerna deesse,
 Timorem abijcias, ferasq; tecum.
 Iam ueni, atque diutius morari
 Noli, relliquias uelis nisi esse.

AD PHILIPPVM CATTIVM, MOR
tem Iulie coniugis deplorantem.

Ode dicolos tetraſtrophos.

I Am longis lacrymis deſine turgidos
Conturbare oculos: denique queſtibus
Mœſtis pone modum: parceq; conqueri,
Sublatam tibi Iuliam.

Charo quæ fuerat lumine charior;
Cui iuſſæ charites ſunt famularier:
Quam multis decorat Pallas honoribus:
Quam exornat Venus aurea.

O fallacem hominum ſpem, fragilem, leuem,
Quæ curſu in medio ſæpius occidit:
Nec portum ualeat, aut limina tangere,
Contendat petere, heu, licet.

Nil eſt quod citius ſub Ioue concidat,
Quàm mortale genus: ſoluitur unico
Hæc compago luti ſpiritu: abit uolans
Sub lege irreuocabili.

Ducas Cæſareo ſanguine originem,
Quid refert, inopis uel muliercule?
Mors perdit pueros, mors iuuenes, ſenes,
Aequans ſceptra ligonibus:

Quid nunc proficiunt hæc querimonia:
Quid profunt lacrymæ, quid noua nenia?
Quid fruſtra inq; Deum niteris optimum,
Nutu qui regit omnia?

Certe chara tibi, pulchra, & amabilis,
 Iphis longe etiam Iulia pulchrior
 Dijs uisa est: animo & facie decens
 Priscus quam decorat pudor.

Nulla hac casta magis foemina: & illius
 Dictum pace uelim, quæ sua perculit
 Mucrone ancipiti pectora: post duo
 Et quæ lustra duo altera

Praestolata uirum fluctibus æquoris
 Actum: parce etiam Portia nobilis,
 Et Romana decens, quæque pudicæq;
 Nostri hæc gloria sæculi.

Quis te iam poterit Iulia carmine
 Cantare egregio? quæ superum choros
 Audis: tuq; simul concinis, ô nimis
 Felix dulcisonos modos.

Iam terrena minus ciuis olympica
 Curas: nec metuis, nec pateris, frui
 Sed contenta bono, paceq; calitum:
 Quam dudum ipsa paraueras.

Da electa Deo sollicitas preces
 Pro dulci sobole: & coniuge Iulia:
 Et sit cura patris: nestoreos dies
 Ut uiuant sine turbine:

Ergo parce pijs uocibus aethera
 Implere, & gemitu: pone doloribus
 Mœstis usque modum: desine conqueri:
 Et te collige Catie.

Non est crede mihi Iulia mortua: at
 Viuit, non moritura amplius. adde quod
 Letari ipsa iubet te, & patientius
 Ferre id quod placitum est Deis.

AD NICOLAVM SICCVM IN NA-
 tali Diui Martini.
 Ode dicolos distrophos.

O Dulcis comitum cohors,
 Quorum ornat uiridi tempora pampino
 Bacchus letitiæ dator,
 Et quos Phœbus amat, Pieriæ & quibus
 Musæ ferta parant, dapes
 Instaurate hilares, liberi & orgia
 Patris, sollicitudines
 Mordaceis uacuo pellite pectore.
 Nil durum aut resonet graue.
 Nil quod displiceat mentibus integris.
 Natalem colimus diem
 Martini celebris secula in omnia,
 Qui leta instituit sacra
 Et iussit Bromij munere proluè
 Mentis, letitiæ, & iocis,
 Et festis choreis, & uarijs modis
 Indulgere, & odoribus
 Fragrare assyrijs. Sicce sacri chori
 Fontisq; Aonij decus,

Præfekte atque potens Iustitiæ, uices,
 Exercens bene Cæsaris.

Si magnis uacuis forte negotijs
 Conuiuiam cuperem mihi

Te præstare hodie: nanq; dies monet
 Viuamus genialiter.

Franciscus ueniat cultus Oliuius,
 Nostri gloria seculi,

Seu græco ore loqui, seu latio uelit,
 Seu scribat ueteres sâles,

Mœstis seu fuerit præsidium reis.
 Vita dimidium tuæ

Et consors studiij, tecum utinam sacer
 Martiranus & afferet,

Vir summi ingenij, & iudicij grauis,
 Condens pulchra poemata.

Et posses pariter ducere Mirthium,
 Tris putreis ni oleat Deas,

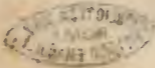
Urbis perniciem, is pocula fumeret
 Musarum ad n̄merum, & Deum.

Non tardis pedibus dehinc sola pelleret
 Ad mollem cytharæ sonum.

Fessusq; ad cyathos sæpe recurreret,
 Perfususq; mero, senis

In morem calabri, carmina pectore
 Eruclaret inertia.

At tu magnanimi blandius Orphæo
 Aduentum caneres Ducis

Nostri, uel melius Mæonio patre,
 Hymnosq; æquoreis Deis,
 Ventorumq; patri, quo freta turbidis
 Austris turgida sternerent.

Supplex hæc eadem concinerem lyra
 Lætus, tuq; itidem ut fera
 Tempestas ratibus parceret: inclyto
 Et Madrucio, honoribus
 Acternis decorando, at potius tibi,
 Vatum deinde choro: & mihi,
 Qui sanctis pedibus demoror osculum.

AD AVGVSTAM AEDVAM DE
 Calendis Augusti.

Ode dicolos tetraſtrophos.

Primo quid faciam concinimus die
 Augusti uacuus, cum quibus ignea,
 Vrit dum Procyon, tempora fallimus
 Auguste optime ciuium
 Noſtrorum, aut foueas munificentia
 Virtutum proceres, obſequio aut probos
 Ciueis, aut populum conſilio iuues,
 Rem ſeruans bene publicam.
 Dulci plena mero uafa releuimus,
 Aſſeruata prius ponere Caſari
 Victori, populis ante rebellibus
 Victis, cum ducibus ſuis.

Nullus letitiæ sitq; hodie modus,
 Vescemur dapibus nunc saliaribus
 Unguento madidi, pocula grandia
 Ponemusq; capacia.

Nulla Auguste dies hac genialisior,
 Hæc antiqua mihi sint Dionysia,
 Hac amplis tribus Augustus honoribus
 Donatus patribus fuit,

Ter uictor fuerat nobilis hoc die,
 Augustusq; uocatus patriæ pater,
 Nec non frugiferis mensibus additus,
 Et præsens habitus Deus.

Maius, nec melius nomen ab optimis
 Antiquis patribus, siue Quiritibus
 Augusto potuit dici. hoc bona
 Insunt omnia nomine.

Augustum ergo diem concelebrabimus,
 Et Baccho, & Cerere, & pomifera Dea,
 Et terræ uberibus fructibus optime
 Ornatumq; coloribus.

Tu si Auguste uoles mecum hilarem diem
 Totum in letitia insumere maxima,
 Accede: at melius consulo, pauperem
 Me linque, atque Tabernam adire.

Scribam Cæsaris, est clauus hic Insubrum,
 Nec non in rapidis fluctibus anchora.
 Cognatoq; tibi sanguine iungitur
 Ad te aut si placet aduoca

Illum . hęc qui ualcant festa decentius V M C A
 Ornare , haud uideo , copia ubi omnium
 Est rerum , este simul . maxima maximis
 Semper conueniunt uiris .

At mecum ueniant Otto Lupanius
 Vir magni ingenij , uirq; scientiæ
 Et doctus ueniat deinde Cruceius
 Vestrę urbis decor , & decus .

Quid stas ? euge puer uina capacijs
 Effunde : & calices . ponito maximos ,
 Et mensas nitidas instrue : odoribus
 Fragretq; Assyrijs domus .

Sub Lauro uiridi mensalocabitur
 Illic riuus aquę murmure desilit
 Leni , & terra nitet floribus : & fugit
 Flagrantem umbra cauculam .

Natanteis cyathos frigidulis super
 Concernamus aquis : Adria stuolet
 Celebs esse , suis cum socijs potest
 Huc accedere candida .

Antiquos recitet pectine eburneo
 Igneis , furta simul dulcia , iurgia ,
 Et paces placidas , & querimonias ,
 Riualesq; nimis grauels .

Hanc lucem uarijs perdere lusibus
 Augustam statui , augustior omnibus
 Quis scit forsā erit solibus : omnia
 Augusta ut ueniant mihi .

AD MUSAS VT POETARVM CAR

minia æternent.

Ode tricolos tetraſtrophos.

P Implea tandem rumpe ſilentium

O Muſa longum, quum deceat loqui,

Placere quando ſcis peritis,

Daq; tuis meritos honores.

Aiunt probatam tunc fore gloriam,

Viro à probato ſi exierit: neque

Maiora poſſunt comparari

Nomina, quàm moriendo naſci.

Ni uos Camæne præcipuis uirum

Ornetis almæ laudibus, inçlyta

Maiortis etſi uictor arma

Deſerat, aut ſpolium Leonis,

Tamen ſepulcrò condet is omnia

Muto: ſuprema at poſt ſua funera

Nil inde uiuet, nil ſuperſtes:

Perpetuus ſopor omnia urget.

Tu muſa uitam colligis è rogo,

Et ſola famam docta laboribus

Præbes poetarum beatis,

Secula perpetua unde uiuant.

Arcus, triumpho, pyramides citæ

Morti obligantur, ſcalptaq; marmora,

Altaq; moles; et ſuperba

Regna: duces, pereuntq; reges.

Quodcunque uiuit sub Ioue, ducitur
 Breui sororum stamine tristium,
 Præter Camœnas: quæ supersunt
 Qualis auis moritura nunquam.

Quouis minaci rege beator
 Ille est, amicas qui sibi nouerit
 Musas, papyris quæ canendo
 Perpetuis bene gesta sacrent.

Viso sepulcro Acacidae ferunt
 Magnum potentis Aemathium ducem
 Fleuisse, Achilli haud inuidendo,
 Mœonida at potius canenti.

Dixisse ferturq; inuidus, horrida
 sic uoce feruens, ô Iuuenem satis
 Superq; felicem, & beatum,
 Quem tuba concinuit canora.

○ Musa rebus dignior omnibus
 Assume laurum: cingeq; honoribus
 Pulchris alumnos, atque foetus
 Alma tuos, comitesq; nostros.

Aequanda priscis carmina seculis
 Fundit profundo ex ore Palonius,
 Genus Quiritum, siue bella
 Horrida, siue canat triumphos.

Choriq; sacri dux Vigil, & pater
 Dignusq; claris Mussus honoribus.
 Sed nulli Honoratus dat herbam
 Ore loquens italo, ore graio.

Vos an silebo maxima sidera
 Mundi Fracastor, tuq; sacer Vida,
 Puriq; amatores leporis
 Flamminius, Blossiusq; culti.
 Nec te Crucci docte tacebimus,
 Qui factus alter Quintilius meis
 Es uersibus, comesq; fidus,
 Iudicio, ingenioq; claro.
 Densis arenis iam numerosior
 Turba est canentum carmina: nobilem
 Metam sed ô pauci attingere
 Ut fugiant piperis cucullos.
 Massæus isto uixit in ordine:
 Verum ut tyaræ, & diuitiæ è coma
 Dempserè laurum, prô scelus dirum
 Odit, & insequitur poetas.
 Non hæc Quiritum gloria: pectore
 Spreuere qui alto dona nocentium,
 Aurumq; tristius ueneno,
 Atque leuem populi fauorem:
 Omneis Homerus Mæconius dies
 Viuet: Maronis, fama & Horatij
 Excludit ictus mortis atræ
 Lethiferos, & acuta tela.
 Donec uolucres oceano in uago
 Mergentur almi solis equi: & soror
 Decrescet, atque excrescet orbi
 Semper iniqua: pij legentur,
 Surgetq;

Surgetq; maior nominis in dies
 Laus, & superstes gloria carminis,
 Asciti eruntq; semper altis
 Ordinibus, numeroq; Diuum.

C A M I L L I C A S T I L I O N E I E T C A
 terina Mandelæ Epithalamij, Præfatio.

Ode Monocolos.

D Eductum tenui poema filo
 Iam dicent alij, truceis canendo
 Pugnas Caesaris inclyti, & triumphos
 Claros, imperio sacro subactis
 Germanis, populo non ante uicto,
 Aut mortem horribilem, impiam, cruentam
 Regis Farnesii, atque regna capta.
 Nos horum canimus nihil Camilla,
 Heroum genus at tuum superbum,
 Et uirtute potens, potens & armis,
 Illustreis atausq; nuptiasq;
 Vxoris tibi sanguine haud secunde.
 Nec forma egregia, decore, & annis,
 Nec uirtutibus inclytis, pudore
 Cedit, sed tibi in omnibus pars esse
 Dicta, haud uincitur, at nec ipsa uincit.

○ par coniugiumq;, coniugesq;
 Pares, numine coelitem iugatos

Quis usquam poterit beatiore
 Videre, aut thalamum auspiciorem?

EPITHALAMIVM

Ode diccos distrophos.

VEstā mari Cytherca decens peruenerat urbem
 Ad Insubrum pulcherrimam,
 Caesaris egregij ut Gonzagæ, deinde Dianæ
 Ornaret alma nuptias.
 Dumq; diem expectat dictum sponsalibus, ampla
 Trophæa quo componeret:
 Ipsa puellarum, & iuuenum studiosa uagatur
 Inter choros amabileis.
 Quam circumseptæ concretis nubibus almæ
 Longe haud sequuntur Gratia.
 Ad Castilionei uenit ardua tecta Camilli
 Virtute multa præditi.
 Obstupuit Venus alma uidens astare Mineruam,
 Musas simul Libethrides.
 Regina Idaliij manifesto lumine uera
 Apparet omnibus Dea.
 Armisonamq; prior iussit saluere sororem,
 Dehinc se osculantur inuicem.
 Regalem mirata domum pia mater amorum
 Laudauit affatim omnia.
 Versaq; pugnacem Martem conspexit in illa
 Multis triumphis nobilem.

Qui uarios casus, belliq; arcana Camillum
 Doccebat artifex sagax.

Tota domus uarijs circumnitet artibus, ulla
 Nec pars uacat uirtutibus.

Siue opus est telo, seu plectris, carmine, equo ue.
 Centum puer hic artium

Omnibus est praesto, nec inanis labitur hora,
 Virtute quin se exerceat.

Vtq; diu regina Cypri mirata Camillum
 Sic est adorsa Pallada.

Alma soror Iouis orta sacro de uertice, belli
 Pacisq;, & ingeni Dea:

In qua tota sedet patris sapientia summi,
 Tecum ut gubernet omnia:

Scis mihi connubij munus non sorte tributum,
 Magno uolente sed Ioue.

Nam si uirginitas cunctis seruetur, obibit
 Breui genus mortalium.

Ipsa pater multa impleuit sedilia prole: et
 Amat propagari genus.

Pulchra quibus na cunque placent, et semina ab illis,
 Et surculos decerpimus.

Grande nefas, tam tarda trahat connubia pulcher
 Iuuenis, adhuc nec sit pater.

Omnia, conuexi qua sunt sub tegmine caeli,
 Aeternitati consulunt.

Ergo chara soror placeant connubia, & isti
 Parenti iugemus uirginem.

Heroa (ut uideo) satus hic de gente, pauenteis
 Dammas Leana haud parturit.
 Hac Dea sacra tori roseo uix dixerat ore,
 Cum Pallas ista subdidit.
 Recta mones Cytherea, tuisq; resistere uotis
 Nemo ausit usquam coelitum.
 Te duce in innumeras genteis humana propago
 Crescit reuoluis ut uices.
 Sed mihi nulla toro coniungi Virgo Camillo
 Putata digna est haectenus,
 Quam forma egregia iuuenis, quam corpore pul-
 chro,
 Praestansq; quam uirtutibus.
 Iure quidem claro heroum de sanguine cretus,
 Genusq; Teucrum nobile.
 Nam Troia euersa fatis uoluentibus, oras
 Has occuparunt Dardani.
 Rex horum posuit Verbani ad littora sedeis
 Anglus, uocans Angleriam.
 Ilioneus secum deuenerat, & cumulatus
 Orator, & regis comes.
 Cui genitor Phorbas, quo non praestantior alter
 Armis, nec eloquentia.
 Explorare locum exierat, quo regna locaret,
 Promissa fatis prosperis.
 Venit ad Oronam, nitida quæ in ualle fluebat
 Herbas uirenteis alluens:
 Exuperansq; iugum montis, camposq; patenteis,

Prospexit aprica omnia .
 Vnde salubre uidens cœlumq; , situmq; locorum,
 Sacrisq; lymphas utileis ,
 Stans pius ante aras confecit sacra tonanti
 Fundens preces humillimâs.
 Rex hominũ , rex summe Deũm , qui cuncta creasti,
 Recto gubernans ordine ,
 Respice sancto precor Teucros pia fata secutos
 Tot seua per pericula .
 Optatum præsta tandem pater optime finem
 Durissimis laboribus .
 Auspice te æterna hinc da possim ponere regna
 Artemq; fandi posteris .
 Hosq; pios ritus seruandos , sacraq; Diuum
 Mandabimus nepotibus .
 Pingui firma loco tum fundamenta locauit ,
 Ioue sanciente fulmine .
 Deinde suo Castrum Ilioneum de nomine dixit ,
 Contractum at ætas protulit .
 Nam placuit longe melius quàm dicere ab alto
 Hoc Ilio inuiso Deis .
 Hinc Castilionei soboles per secula multa
 Traxit superbam originem ,
 Pontificum nitida summorum ornata corona ,
 Galero, & ostro fulgida .
 Ex qua permulti , qui pernituere tyara ,
 Sunt præfules castissimi .
 Viuit adhuc Brandæ pietas uirtutis alumni .

Thebaldi & est cœnobium.
 Interpres legum sanctissimus inde monarcha
 Post hos uenit Christophorus.
 An ne Senatorem clarum uirtute Philippum,
 Dicam ue fratrem Præsidentem?
 Nec semper celebrem Bonate uentura silebo
 Scriptis, & eloquentia.
 Hos, inter splendet ceu sidera luna minora,
 Pater refulsit Balthasar.
 Deliciæ regum qui dictus, parteq; ab omni
 Virtutibus resplenduit.
 Illius haud cessant claros celebrare labores
 Et lectitare principes.
 Degener haud gnatus uirtutis at usque paterna
 Est amulator feruidus.
 Ipsa uides bello quàm sit fortissimus heros
 Materno & ipso à sanguine.
 Hyppolita insigni Taurello à stemmate mater
 Regina uelut Amazonum.
 Est Taurella potens gens armis, Guido rebellem
 Dux contulit Neapolim.
 Hinc & Amarotus præclarus, Marsiliusq;
 Clariq; Guidones duo.
 Compluresq; alij, quos longum dicere, nosti
 Sat est Camilli originem.
 Ex quo illi optarim connubia leta, paremq;
 Toro iugare uirginem.
 Tunc Venus, haud tua cura soror: sua munia nouit

Quiuis Deum, & mortalium.
 Est mihi pulchra satis, nulli uirtute secunda
 Virgo orta stirpe regia.
 Nulla licet facie pulcherrima, moribus atque
 Huic digna comparariet.
 Hanc nosti, hancq; nouem pariter nouere sorores,
 Sacro choro dignissimam.
 Seu radios agitare manu, seu pingere Phryge
 Acu uclit, doctissima est.
 Pollice pensa trahat tenui seu pendula filo,
 Inuisa Arachne est doctior.
 Siue citis digitis cytharam, siue organa tangat,
 Canatq;, sistunt flumina.
 Siue etiam fingat felicia carmina, doctam
 Deuincet ipsam Lesbiam.
 Et quæ uirgo decens hac tempestate, uel urbe
 Has nouit arteis nobileis?
 Pallas ait, Cytherea refert, Catherina propago
 Mandelico orta sanguine.
 Illustris soboles Romana, ac gente Sabina
 Sata est, uirisq; splendidis.
 Quodq; ab originibus gens sit Mandela Sabinis,
 Mandela pagus indicat.
 Religionem potens, armisq; potentior, ipse
 Testis Quirinus est pater.
 Nanque recepit eos percusso foedere pacis
 Regni esse consortes sui.
 Annorum serie hi longa sua regna locarunt.

- Insubrum in oris optimis.*
Oppida deq; suo dixerunt nomine, uicos
Hac urbe necnon nobileis.
Casu urgente graui Tatius dux inde creatus.
Qui Federicum contudit.
Dum Mediolano gens transq; padana minatur
Ottone rege concidit.
Insubres coeunt, secum Emilia, Umbria parca,
Vbertus his dux dicitur.
Otto Gigas dictus profligat Marte secundo
Et Federicum, & copias.
Ottinus comitis uirtutum totius usque
Præfectus est exercitus.
Tertius eiusdem uexillum gesserat Otto
Qui strenuus uir extitit.
Quartus concilium ad tutandum, & religionem
Otto à Philippo mittitur.
Quintus at ex meritis Otto donatus ab Anglo
Insignibus regalibus.
Arnus adhuc pontem Rubiconis sustinet, atque à
Ioanne Ticinus tenet,
Otto auus est sextus perpulchræ uirginis huius
Inuictus armis & toga,
Principibus multo à summis decoratus honore
Et semper illis intimus.
Hinc Bernardinus pater inclytus ordine equestri,
Comesq; uir clarissimus.
Insignis bello, insignis pace, atque triumphis,

Fandiq; magnus artifex.
 Inde duo, est alter fulgens uirtute, Iacobi,
 Alter comes præstantior.
 Quid loquor? haud fariliceat quando omnia, iuncti
 Summis uiris sunt sanguine.
 Innumeri innumeris fulserunt dotibus, unum hoc
 Dicamus heroum est genus.
 Romanus fuerit quantus Sertorius armis,
 Nouere tellus, æquora.
 Hac mater de gente decens, cui plurima laus est
 Inter pudicas fœminas.
 Vnde parare nequis soror alma decentius, & nec
 Connubium auspicius.
 Hanc pollens matrona etiam pulcherrima magni
 Rhaudensis uxor nutrijt.
 Paula tuis decorata bonis, genus Anguigerorum,
 Fœcunda prole nobili.
 Sola frè nostris mulier celebranda diebus,
 Virtute, uultu, moribus.
 Tunc Bellona, Soror tuæ te sententia fallit.
 Negat puella hæc nuptias.
 Virgineo tantum gaudet candore, mariti
 Abhorret à connubio.
 Sæpe tui hæc pueri reiecit tela retusa.
 Facesq; mersit flumine.
 Frigidius glacie pectus tenet inclyta uirgo,
 Solis uacat uirtutibus.
 Spes pascis uanas, perdisq; Ericina labores,

Hæc est iuganda nemini.
 Nec tibi uana loquor, dudum mihi cognita uirtus,
 Et tota uita uirginis.
 Sic aliò mentem duèrtere iam potes, ultro
 Choro est dicata Virginum.
 Sit mea cura Venus dixit mollire puella
 Pectus dolis, uel artibus.
 Tu faucas tantum, noliq; resistere amorì:
 Ambo iugum iam iam trahent.
 Iam fauco, & uotis præsens tua uota secundo:
 Vterque dictus est mihi.
 Iam ualidos laqueos Venus alma parabat, et arteis,
 Cupidinem desiderans,
 Forte polum spolijs qui tunc repetebat onustus
 Victoriæ Farnesiæ.
 Quem Venus immisso signo reuocauit ab æthra,
 Fouitq; defessum sinu.
 Hic Martè cernens, pulchra et cum matre Mineruã
 Sacrasq; Musas, substitit.
 Mox iuuenem egregium præstanti fronte, decorum
 Bacchum, aut putans Apollinem,
 Compellare parat roseo puer ore parentem,
 At occupauit hunc Venus.
 Dulcis nate, piæ qui nunquam iussa negasti
 Matris tuæ capeffere,
 Qui Diuùm, qui corda hominum lacerare sagitta
 Doctus, nec ulli parcere,
 Nullus Diuorum te maior, quando tonantem

Tuis trahis sublegibus:
 Non uincenda minor, quam sit Victoria, uirgo,
 Clarum trophæum construes.
 Quæ modo Rhaudensis colit alta palatia charis
 Orbata dum parentibus.
 Pro patre Rhaudensis gessit se Carolus, illi
 Ceu mater uxor extitit.
 Est Rhaudense genus procerum spectabile semper,
 Toga, uel armis splendidum.
 Hanc habitat Catherina donium lectissima uirgo
 Quæ te prius neglexerat.
 Vade æge, & auratam pharetra deprome sagittam,
 Et dura corda percute.
 Vsque adeo uibra, donec parere iugalis
 Lecti parata legibus.
 Sed prius audaceis animos desiccte Camilli.
 Qui iussa carpsit illicò.
 Et iuuenem incautum telo perfodit acuto
 Vacantem honestis artibus.
 Dehinc rapido gressu Catherinam cõuenit audax,
 Feritq; cornu improuidam,
 Quæ, uelut pascens herbofo in gramine Cerua
 Correpta ferro concidit,
 Inscia lethalis teli, & perterrita nescit
 Causam, timet, tremit, fugit,
 Sic generosa nouo, & crudeli uulnere uirgo
 Perculsa mente decidit.
 Spernit acum, spernit radios, nec tangere plectra

Curat: nec escis uestitur.
 Sed trahit eximo suspiria pectore muta,
 Amatq; quem nesciuerat.
 Sape status causam petit hæc oblita prioris
 Cur tam repente: & ingemit.
 Gaudet amor præda qualis uenator: & ornat
 Ianiam triumphum nobilem.
 Hinc celeri ad matrem torquet uestigia gressu,
 Factumq; ad unguem nunciat.
 Vt iuuenem ualidum prostratum cernit amore,
 Ultra nec arma tangere,
 Miratur Bellona potens, mirantur & ipsæ
 Sacræ sorores, & stupent.
 Tunc Venus, ô summi regis sapientia Pallas,
 Perducta res ad cardines.
 Si cupis, expediam: neque enim deducere fas est.
 Maligna semper est mora.
 Quidstas Pallas ait, subito quin conficias rem
 Languent ubi hi fortissimi.
 Aurea magnanimum tunc Cypria cedere Martem,
 Ne turbet, orat, nuptias,
 Aut mage, si placeat, ferientia tela reponat,
 Indicat armis ferias.
 Ille memor prisca ardoris, mox iussa facessit,
 Totusq; comis cernitur.
 Virginibus iussit sacris Tritonia carmen
 Vt nuptiale concinant.
 Hinc Castilionei generis primordia, Teucrum

Qui sanguis altus, differant.
 Et Mandolorum celeberrima facta per orbem,
 Ducesq; dicant strenuos.
 Pars & adhuclumbis prolem cantare latentem,
 Futura & arma fortium.
 Connubium ast aliæ celebrent, & ludicra dicant,
 Risus, iocos, facetias.
 Atque optare dies felices, Nestoris annos
 Nullis graueis molestijs:
 Vt uideant charam sobolem, dulceisq; nepotes,
 Satos & à nepotibus.
 Interea Charites properarent alma Dione
 Ad uirginem mandauerat.
 Atque Deum præsens numen uiolabile nunquam
 Dicant, paret se nuptijs.
 Et genus, & iuuenis formam, moresq; probatos,
 Illi ferant ex ordine.
 Nec Paulam lateant diuina arcana, sed ipsa
 Tutis reponant auribus.
 Vt ueniente choro Diuorum instructa superbe
 Sint cuncta luxu regio.
 Fama uolat subito uolucris, Catherina Camillo,
 Heroo ut heroina datur.
 Vnde proci innumeri, qui exoptauere puellam,
 Spe decidunt à credula.
 At Nymphæ ex omni collectæ flumine grata
 Deferre dona comparant.
 Carolus interea Rhaudensis splendida cultu

Regali adornat atria.
 Atque tegit muros precioso murice, & auro,
 Pannisq; mensas sericis.
 Paula parare torum Ioue dignum, Gratia at ipse
 Ornare lectam uirginem.
 Quo cultu Cytherea solet, quum Iuppiter ampla
 Dijs instruit conuiuia.
 Iamq; puer, iam pulchra Venus, iam docta Minerua.
 Quas inter incedit iuuenis,
 Musarumq; sacer chorus, & mox ordine longo
 Nymphæ sequuntur simplices,
 Floribus ornata, preciosaq; dona ferentes,
 Torques, lapillos, annulos,
 Et quas concha parit gemmas pro crinibus auro
 Circumligatas fulgido.
 Pars etiam flores spirantes semper odorem
 Gratum ferunt, & Cynama.
 Diuersæ diuersa gerunt, sua munera quæ suis,
 Solum ut creabat patrium.
 At postquam ingressæ auleis sunt atria pictis
 Ornata cernunt undique,
 Instratosq; toros Regum & sedilia Diuûm
 Ut hinc Deæ considerent.
 O nimium Virgo nimium decorata Dearum
 Præsentia immortalium.
 Tuq; potens iuuenis cunctis felicior extas
 Tantæ iugatus uirgini.
 Iam prodi uirgo, nec te expectarier ultra

Velis, sed exi candida.

*Candida uirgo ueni, nec spernas munera Diuum
Quæ te beare sanciant.*

*Virgo ueni, nec uirgo diu uocitanda, sed uxor,
Et sponsa, moxq; cris mulier.*

*Sed neque uirgineum deperdes uirgo pudorem,
Datur uiro custodia.*

*Illa negat, sese dicit uouisse Mineræ,
Nec uelle uotum soluere.*

*Tunc Bellona, Deum neu sis contraria uotis,
Hæc est uoluntas Palladis.*

*Illa ego sum Pallas, Venus hæc, puer iste Cupido,
Ne iussa Diuum despice.*

*Sidereos pudibunda solo deflexit ocellos,
Ruboreq; infecit genas.*

*Candidum ebur ueluti conchili sanguine sparsum,
Tinguntur ora Virginis.*

*Iamq; facies noctem superat, resonantq; Hymenæum
Iam cuncta, dum iugalia*

*Verba refert regina Paphi, iuuenū quoque dextras
Complexa iungit, atque ait,*

*Sunt opera nostra connubia tanta peracta
Fausto, atque dextero omine.*

*Viuite felices, nec uos fraudate uicissim,
Amate amore at mutuo:*

*Signiferum Phœbus citius nec circuat orbem,
Quam des puella filium.*

Iam ualida assiduo membra exercete labore

Domum replete heroibus.

Dixerat, & Nymphæ de conchis fundere odorem,

Floresq; puniceos solo.

Mollia tunc Musæ Bellonæ iussa capeffunt,

Diuina fantes carmina.

Qualia mortales nunquam audiuere, nefasq;

Tractare nobis talia.

Hinc Bellona, chorusq; sacer, Nymphæq; decentes

Abeunt precantes prospera.

Non fas uirginibus fuerat spectare quod ultro

Sponsi, atque amantes appetunt.

Sola Venus spolijs instat, gaudetq; potitis

Signans trophaum carmine.

Mandæ hoc spoliium Catherinæ nobile, raptor

Coniunx Camillus extitit.

Finis primi libri.

ANTONII CERRVTI NOVARIEN
sis Carminum Liber secundus.

AD PHILIPPVM CAROLI

Cesaris Filium.

Ode dicolos distrophos.

Essus ubi eximio magnarum pondere rerum;

Es feriatu paululum.

Orbis & ingentis regimen seponis,
 edaceis.

Curasq; fugis atrum genus:
 Parua legas rogitat Cerrutus carmina; magni
 Parentis acta splendida.
 Europa imperio cuius uirtute subacta,
 Et Africa armis horrida.
 Aemulus eximie uirtutis tuq; paternae.
 Trophoea spondes maxima.
 Nam superanda tuis Asia armis: illa triumphos
 Tibi parauit nobileis.
 Tunc cytharam, & plectrum paries retinebit: et arce
 Dicam canoro praelia.
 Aurea tunc terris succedent secula: Iani
 Claudetur edis ianua.
 Et tibi, ceu Diuis reddentur mascula thura,
 Magnoq; patri Carolo.

ANTONINVS SEPTIMIVS CAESAR M. NOTATA

Ode dicolos distrophos.

SI sic nota tibi mea
 Virtus, fama polo ceu tua splenduit:
 Si innotesceret tibi
 Caesar noster amor, gesta uelut tua
 Orbi strenua maximo
 Me dicente triumphosq;, trophaeaq;
 Imbelli cythara, hostibus,
 Deuictis: niueo candidior Cygno
 Pennis aera finderem.
 Confisus proprijs uiribus audeo
 Si lustrare polos uagus
 Ambos: quid facerem, si domina alitum
 Me gestaret quis super
 Alis fulua suis? terra, mare, aethera
 Vocem non caperent tubae
 Cantantis celebris praelia Caesaris.
 Sed quò thracius Orpheus
 Descendit modulans, ipsaq; sidera
 Transirem auspicijs tuis.
 Sublime ingenium uatiòus afferunt
 Reges purpurei, fouent
 Dum illos, inde parant hi sibi gloriam
 Maiorem, atque perennius
 Nomen. Magne igitur Caesar honoribus

Ornato egregijs tuum:
Vatem, ciuem etiam sub folio tuo.

AD ROMAM IN REDITU

ex Africa.

Ode tricolos tetraſtrophos.

Que ſolues ſuperis uota potentibus
Vrbs magni in reditu Caſaris Africa
Deuiſta, duce pulſo
Prædonum è libyco ſolo.

Paucis militibus regna Tunetia

VIq; arcem tenuit que ſita in æquore:

Et terdena uiuorum

Tetro millia carcere,

Vincliſq; eripuit uictor ab horridis.

Pyratis uacuum dehinc mare reddidit.

Auxit ſacra, foresq;

Ocluſit gemini Dei.

Vnde eſt orta quies, atque Italis ſalus.

Et qui oras habitant fortis Iberiæ,

Qui littuſq; Sicanum,

Cunctis uſque fidelibus.

Hic maiora tibi commoda contulit.

Quàm priſcis patribus Scipio, funditus

Quamquam mœnia Byſæ

Alte ſubruerit ſerox.

Iam sacris animum intendere, & otio
 Securo poteris libera: iam choros
 Festos ducere, regnat
 Terris alma ubi Faustitas. **MORDA**
 Nulla unquam poteris congrua munera
 Illi uel meritas reddere gratias,
 Diuorum nisi honores,
 Atque altaria consecres.
 Aras, thura, focos ponite, splendidis
 Mensis inde dapes, uinaq; massica,
 In morem Saliorum
 Cantemus modo Casarem.

AD MARCELLVM PALONIVM

De laudibus Alphon. Dauli, & Caesaris.

Ode tricolos tetraastrophos.

M Arcelle gentis gloria martia,
 Phœbi sacerdos, Pierij & chori,
 Qui crine Daphnes illigaris
 Impositum mihi onus resume.
 Secunda non sunt lintribus equora
 Sceuis procellis turgida, nec lyra
 Molli canenda sunt cruenta
 Prælia, nec Dauli triumpho.
 Regum cæthenas quis bene scripserit
 Ticini ad undas? quis spolia, & Duces
 Captos? quis Alphonsum inter igneis

Impavidum, atque inimica tela,
 Turcas ad Istri littora compulsi
 Hic terga nostro uertere militi
 Ast ante Carolo, uolucris
 Ceuborea quatiente nubes,
 Regnum Tuneti Caesar, & Africum
 Fregit redemptis innumeris uiris,
 Hoc suggerente arma, hoc opemq;
 Tela Ioui, domina ut uolucrum.
 Hic & superbos exuuijs Ducum
 Gallos repressit, diruit oppida,
 Hinc te iubente Caesar alta
 Pace Itali potiuntur, adsis
 Tutela praesens, praesidium, & decus,
 Fractiq; dudum spes populi itali.
 Donec nitescet clara nobis
 Lux tua, nulla mala imminebunt.
 Vltro metallo ferrea principi
 Hec cedit, aetas. o patria pater,
 Orbis pater, uincas & annos
 Nestoris, & domineris orbi.

AD AEOLVM PRO CAESARE

nauigante.
 Ode dicolos tetraastrophos.

Aduentare parat per freta turgida
 In portus Ligurum Caesar Iberia,

Maumeti indomitæ ut fræna licentiæ
 Ponat Danubium prope.
 Ut pastor niueo cum grege liberos
 Per saltus nemorum, per iugâ montium,
 Securusq; sata, & prata uirentia
 Erret, pascua queritans.

Ventorum unde pater, qui mare naufragum,
 Nunc altis resonans fluctibus, æstuans
 Nunc austris rapidis, nunc aquilonibus
 Surgens, sternere diceris:

Et dura retines præcipitem æfricum,
 Et flanteis socios compede, liberis
 Curru ceruleo dum super æquora,
 Atque undæ placide silent.

Da uentos facileis, da placidum mare,
 Da optata Ausonia littora Cæsaris
 Classi, da superet seua pericula,
 Quicquid pontus habet mali.

Plus quàm par fuerat punico in æquore
 Fractis sustinuit remige, lunteo,
 Disiecta à trucibus classe aquilonibus,
 Clauo, malo etiam sine.

Centum pro meritis tergora candidis
 Taurorum feriet: Nereidum choro
 Nos agna tenera, quæ modo ab ubere
 Matris, rapta litabimus.

A

B

AD PAVLVM IOVIVM, VT GE-
sta Caesaris scribat & M. drucij.

Ode dicolos distrophos,

A iunt paratos esse equos celerrimos,
Classicisq; magno Casari:

Hinc copias peditum, & equorum plurimas,

Spirantibus Zephyris nouis,

* Diros adistrum ut conterat, perdit necantis

Turcas: uelut rapax auis

Lacerat columbas debileis, pacem & pio

Generi, ac Deum firmet sacra.

O te beatum, sunt parata cui otia,

Licetq; uitam ducere

Multis papyris, o Ioui qualeis tibi

Agent nepotes gratias.

Ab his recludit me facultas debilis,

Lucens nec assidue focus. *

Inseruio dum purpurato principi,

Auita consumpsi bona.

Latetq; me an sit. Fatum, & an princeps; scio

Non posse falli numina.

Nobisq; quod porrexerint boni aut mali,

Aequo ferendum animo uenit.

Nec quid noceat, aut conferat, prauidimus,

Norunt bene hi quibus homo eget.

Et quo uocarint nos, sequendum est illico,

Virtute semper praeva.

Fortuna fallax quæ negauerat prius,
 Post hæc benigna offert manu.
 Nec semper urgent nauium fluctus latus,
 Nec semper illices noti.
 Vnde intimas curas, dolores et graueis
 Lenire lusibus iuuat:
 Obliuiones liuidas nec carper e
 Nomen sinamas tam fugax.
 Iniqua tempora ego canam, tu Casarem
 Inscribe chartis candidis.
 Neque hic marina nobili Thetidis, neque
 Cedit Philippi filio.
 Apollinari ornandus estq; laurea,
 Martisq; curru concito.
 Intexe chartis scepra quæ mox profere
 Ad usque terras ultimas.
 Intexe facta clara Madrucci pios
 Vates iuuantis largiter.
 Hos hic remotis euocat de partibus,
 Aeternet ut gesta inclyta.
 Quid gloriosius uiro euenit bono,
 Quàm nasci in ipso funere?
 Huc lege Mecænas, hoc Augustus pater
 Arces petiuit ordine: ubi
 Aeternus optimusq; uiuet secula
 Futura uatum munere.

IN DETRACTORES CAESARIS,
quòd foedus cum Anglo Rege iniuerit.

Ode tricolos tetraſtrophos.

P Arcat proteruis uocibus obloqui
 Quaecunque ſacrum carpere Caſarem
 Lingua auſu durum iniſſe foedus
 Cum truce, ſacrilegoq; rege.
 Qui ſana Diuum iuſſit edacibus
 Flammiſ aduri: qui quoque principes,
 Patreſq; ſanctæ prò fidei
 Horribili gladio ferire.
 ſenſus profundos uoluere, te fugit *
 Os ò profanum pectora Caſaris
 Tarſenſiſ hæc iuſſit magiſter,
 Vnde animos traheret rebelleis.
 Regem Tuneti uidi ego frangere
 Focoſ, & aras cum patrijs Deis:
 Et corde puro, ſuppliciq;
 Pectore, marmora alta letum
 Tranare ſummi principis ad pedes,
 Legiſq; præcepta optima: ſlumine
 Mergiq; uiuo: & hinc renaſci
 Cum populo innumero petentem,
 In ſede, qualem Pontificem decet,
 Iam cerno Paulum maximum, & optimunt,
 Sacroq; Caſarem leuare
 Fonte pium genus, ante durum

Heroa magnum Farnesium sacros
 Cerno liquores fundere, & inclytum
 Madrucium, Auriamq; monstra
 Perdere seua maris potentem.

Dux hunc sequetur Cosmus Hetrurix
 Florentis alto pectore, sed gener
 Perpulcher Augusti praibit
 Indole purpureus decora.

Hos surget inter dux Daualus, comam
 Ceu pinus inter sustulit arbutos.
 Reges minaces hinc, ducesq;
 Et cunei procerum stupentes
 Stabunt, uidentes fortia pectora
 Mollire Paenũm Casarem, & optimas
 Sanctasq; leges nigro ab Afro
 Et stitiente pie receptas.

AD DEOS NEMORVM PRO AL-

fonso Daualo uenante.

Ode monocolos.

VEnatum parat ire magnus ille
 Heroum Daualus genus superbum.
 Vos unde ònemorum Dei, Deaq;
 Custodes, rogito seras opacis
 Lustris non retinete delitentes,
 Illas reddite sed solo patenti,
 Ut cursus celereis canum fugaces.

Cerui inde experiantur, hos & illos
 Oblectante animo aggere eminenti
 Miretur Daualus sedens in acri
 Equo, murice, pernitate & auro:
 Hunc flectat facili potens habena:
 Currenteis modo uincat, & retardet,
 Calcem aut calce terat, canesq; segneis
 Incuset ualido ore, iò iò q;
 Clamet, præda, citi citi huc adeste,
 In casseis ruit, huc adeste, præda.
 Hunc arce excipiet Comes Brionæ
 Qua reges soliti hospitalitate
 Ludorum omne genus, iociq; sunt.
 Nec desit fidibus uelim canoris
 Aureis iudicio graueis canendo
 Qui permulceat: inclytos triumphos
 Et regum spolia, & ducum trophæa,
 Seruatam Ausoniam inde pace, bello,
 Carcli auspicio, & manu potenti
 Alfonsi referat, canatq; laudes.

AD ALFONSVM DAVALVM DE
 fuga Aenobarbi.

Ode dicolos tetraastrophos.

Digne ô Dux Dauale & carmine Homericò
 Felici æncidos uateq;, non lyra
 Molli, que apta magis dicere amantium

Seu sint iurgia, seu faces.
 Martis quis poterit praelia scribere,
 Miscentemq; Iouem bella gigantibus?
 Ni cinctus folijs tempora Delijs,
 Rore aut pierio madens?

Quantum Roma seni, contudit impetum
 Qui Afrorum, & Furio qui spolia abstulit
 Victorum, populo restituens suo
 Aurum, signaq; Gallica:

Tantum Alfonso tibi religio, fides
 Diuorum pietas, imperium sacrum,
 Et pastor niuco cum grege maximus,
 Debent purpurei & patres.

Turcas innumeris quis modo copijs
 Nicaos populos, littora, moenia,
 Deuastasse truces nesciat? italum ut
 Tollant robur, & oppida

Euertant: pueros cunq; parentibus
 Abducant miseris: atque tenacia
 Compellant iuuenes uincula perpeti,
 Et remis mare findere.

Quid cades memorem? templaq; diruta?
 Stupra aut turpia, conuersaq; feruidis
 Flammis in cineres tecta? quid? omnia
 Sensere exitium graue.

Omnis uostra lupis prada uoracibus
 Res: mortis gelidae nos quoque filij,
 Et iussi canibus dilaniarier

Diris, atque audis feris,
 Ni fortis ualido milite præditus
 Cur sasses æquilone ocyor, arduas
 Quum nubis rapidus dissipat: impium
 Prædonum dominum, & ducem
 Longe finibus expellere abitalis
 Ceu nidos coluber lubricus alitis
 Deuastans Iouis: & mox sonitum audiens
 Alarum pavidus fugit:
 Aut rostro lacerus uiscera corneo,
 Aut trunci cauea, aut frondibus abditur,
 Dimotasq; notis expauet arboris
 Frondeis, & latebras petit.
 Te aduentante fugam sic rapuit citam
 Electi generis perfidus, & potens
 Hostis: uixq; pedem è limine traxeras
 Quum se præcipitem africo,
 Et classem dedit, haud uincula soluere
 Sed truncare iubens: inualidos pede,
 Et tardos spolijs, febribus & graueis
 Ponti in littore deserens
 Clamantes socios: qui celerem fugam
 Et turpem ualidis uocibus increpant,
 Occumbant gladijs nescij an hostium, an
 Altis fluctibus oppetant.
 Quid si terribilem, & fulmineam tuam
 Vidissent faciem? quid ualidas manus
 Si experti. celebres tot spolijs ducunt.

Tot regumq; minantium?
 Hec sunt facta duce, atque auspice Cesare,
 Hec uirtusq; tuorum incluta, gallicas
 Qui fregere acies Ausonio in solo
 Iunctas Solimano impio.
 Gallorum heu pietas: nomen ubi heu pium
 Regum? tot pretijs, tot quoque mortibus
 Partum: religionis sacrae ut immemor
 Turca praesidium petat.
 Quas strages hominum, quae modo funera
 Rex Francisce paras, & populo, & tibi?
 Cur demens potius non reuocas pedem,
 Regnis ut bene consulas.
 At tu terra ferax Italia, & caput
 Belli, & causa mali: quae modo debes
 Alfonso referas? qui ora uoracium
 Regum contudit, & minas.
 Quod seruas animam, quod patriam tenes,
 Et charos genitos, aruaq; pinguis,
 Te exeresq; bono libera in otio,
 Hoc munus Dauali est Ducis.

DE PACIS FOEDERE INTER CAESAREM, & Gallorum regem percusso.

Ode tricolos tetrastraphos.

Avdite ab altis carmina rupibus
 Pacisq; summis foedera montibus.

Muse canentes , usque pace
 Aethera , pace solum replentes .
 Pax è supremo progenita est bono ,
 E pace & ipsum progenitum bonum :
 Bonum unde non est absque pacè ,
 Absque bono potuisse nec pax .
 Mortale crescit pace genus : Ioui
 Et thura dantur mascula : pace honos
 Maior Deis habetur : artes
 Pace uigent , coliturq; uirtus :
 Et pace moles urbium , & oppida
 Tolluntur alte : terraq; uomere
 Domatur hirsutis reuulsis
 Vepribus , et tribulis malignis :
 Tutum uiator non pavidus capit
 Iter , latronum nec gladium pauet ,
 Non prædo nautis est timori ,
 Nec populo modo littorali .
 Ergo bonorum pax erit omnium
 Mater , creauit quam pater optimus :
 Qui pace calum , pace terras
 Composuitq; , regitq; pace
 Superna pace & corpora siderum
 Inferna seruant , nec loca transeunt
 Sortita fati : pace suctum
 Officium peragunt , tenentq; :
 Reges superbi ; composuerq;
 Mentis rebelles , pace animos pia

Iunxere duros, hinc reponunt.
 Dirā odia, atque grauem furorem.
 O pace regum candida pectora
 Perfusa sacro rore, minantia
 O corda bellorum tumultus
 Conciliante. Deo quicta.
 Vestris repostis litibus itala
 Firmata regna, & Gallica pinguis
 Effecta, Caesar terminos nunc
 Proferet imperij priores.
 Armata iam iam cernimus agmina;
 Dirumq; Turcam pectora saucium
 Vitam uomentem, & spiritum, ne
 Cesareum decoret triumphum.
 Non miles ultra furta, neces, dolos,
 Stupra, & rapinas sacrilega manu,
 Bellum, nec arma luctuosa
 Perniciem populis minatur.
 Iam pace gaudent omnia: Cesare
 Regnante surgunt aurea secula:
 Tristes recesseruntq; cura,
 Pace graues abicere morbi.
 Sacris uacandum, pinguis & hostia
 Mactanda. Diuis, sollicita preces
 Dandaq; , Cesarem ut parentem
 Dij patriæ tueantur almi.
 Iam prisca surgit relligio pia:
 Diuumq; regnabit pietas, erit

Iam pastor unus, unum ouile,
Idq; sacri cecinere uates.

AD OMNEIS DEOS PRO CAESARE
re bellante contra Germanos.

Ode dicolos tetraſtrophos.

Di, quibus ſedeis placidas parauit
Optimus cæli pater, atque rector
Gentis humanæ, & dominator orbis,
Eſte precanti.

Eſte, nec ſurdas teneatis aureis
Nunc pij ueſtro generi, nec atraſ
En precor culpas, nec iniqua facta at=
tendite noſtra.

Nos opus magni Iouis eſſe noſtis,
Nec ſuos perdunt genitos parentes:
Vaſa nec frangit figulus, nec odit,
Quæ bene finxit.

Semper authori proprio labores
Aſſolent curæ haud minimæ eſſe clari.
Nos uices contra ſimiles tenemur
Reddere amoris.

Sed quia infirma, & uitioſa noſtra
Mens nequit ſummo meritas referre
Gratias regi, atque preces, clientum
Sumite uota.

Impias culpas ſimul expiate,

Et scelus dirum, assiduisq; regum
 Omnium regem precibus, piisque
 Voce rogate.

Ille conuēxi moderator orbis
 Flectitur castis tacitisq; Diuūm
 Vocibus, necnon pius ipse nostra
 Vota secundat.

Quam precer causam melius precante
 Nostis, & rerum graue pondus ad uos
 Attinet, nam est relligionis, estq;
 Causa Deorum.

Cesar heroum genus in rebelleis,
 Qui pius ritus pietatis horrent,
 Oblinunt & qui simulacra uestra,
 Arma parauit.

Hi crucis sanctæ celebrem triumphum
 Abnegant, diri, & ueneranda sacra.
 Hi Deos, sacrosq; homines laceffunt
 Ore profano.

Non malis tantis satiri minantur
 Caesaris late imperium occupare,
 Inde Germanos rabidus tyrannus
 Concitat omncis

Saxonum Dux, hi capiunt ferocis
 Casarem contra patrias secureis.
 Phana Diuorum, bona Caesarisq;
 Omnia perdunt.

Hæc pias matres, simul & maritos

Turpis infecit scabies, tenellam
 Hæcque turpauit sobolem, & nepotes,
 Deinde magistros.

Vnde sanctorum penitus reiecta
 Sunt sacra, heu tantum inualuit lues hæc
 Dira, & ingentem peragravit orbem
 Atque subegit.

Cæsarem seruate Dei potentes:
 Virgines lectæ, & pueri, & parentes,
 Vos sacerdotes, humilesque matres,
 Rite precantur.

Victor antiquos pictatis almæ
 Reddat ut mores, reparetque lapsa
 Tempia, Diuum aras, & imagines, &
 Sacra reponat.

Quo die laurus dabitur, rebellibus
 Gente deuicta imperio, quotannis
 Hostias centum feriet litando
 Cæsar ad aras.

DE BELLO GERMANICO, ET

Cæsaris uictoria.

Ode tricolos tetraastrophos.

Rursus profanum uulgus inania
 Latras, nec usquam desinis obloqui,
 Iniusta quod suscepit arma
 Cæsar in imperij rebelles.

Vesana ueriq; inscia pectora
 Ignaua cellis in calidis, mero, &
 Somno sepulta corda, regem in
 Vestrum odia, & gladios parastis?
 Greges magistro praelia ne inferunt?
 An uasa surgunt in sigulum suum?
 Nati an parentibus rebelleis?
 An famuli dominis minantur?
 Tu ne has teneris reddere gratias
 Regi tuo Germania perdita?
 Honoribus qui te, & per amplis
 Muneribus decorauit ante.
 Qui pace longa te uoluit frui:
 Regnis subactis undique liberam
 Te iussit, & denteis luporum
 A pecore, & stabulis remouit.
 Seruaret ut te, se opposuit truci
 Hosti piorum Danubium prope,
 Multis trophæis insolentem
 Vertere terga tuis coegit.
 Ah uera dicam, sapius obfuit
 Regis boni indulgentia subditis,
 Puerq; fit persæpe amore
 Deterior nimio parentis.
 Effecta pinguis perfida calcitras,
 Falsè sub umbra religionis, &
 Crucis trophæum, & templa, diuos,
 Vsque negas pietatis arma.

Respersa passim iam agmina militum.

Cerno rebellum sanguine, Martia en

Inuicta uirtus, quæ rebellem, &

Sacrilegam toties refregit,

Quam ductat Augusti gener inclytus

Te contra, & urget robur Ibericum,

In nos secureis quas pararas

In te Aliprandus eas retorquet.

Cantare quid nunc differo' ubi impius

Fugit tyrannus, ceu lupo insolens

Quando molossos, aut lacones

Audijt, & strepitum insequentum.

Idè triumphè en quid moror amplius

Cantare magno Cæsari & optimo;

Idè triumphè nobilis, tuq;

Auree currus idè triumphè.

Victor per urbeis Cæsaris ambulat

Miles rebelleis, Cæsar & anteit

Spektandus in certamine acri

Sacrilegos superans tyrannos.

Nubeis malignas ceu boreas potens,

Quando occuparunt athera, dissipat:

Totoq; cælo audens uagatur,

Purius & nitet omne sidus.

Aut cum proteruis fluctibus æstuat.

Fretum, ruenti præcipiti africo, at

Surgente Neptuno tridenti

Sternitur, & placidum quiescit.

Iustas secureis, an modo concinam
 Clementiam altam Caesaris? horrida
 An bella? pugnas an cruentas?
 An mage consilium imperantis?
 Atris procellis in mare naufragum
 Quid Musa iactas me fragili rate?
 Non hæc canenda sunt iocoso
 Pectine, sed sonitu tubarum.
 Dices triumphos tu melius lyra,
 Currusq; & arcus Caesaris aureos.
 Iò triumphæ ergo canamus:
 Contudit imperij rebelleis.
 Iò canat Germania Cesari
 Victori, iò letum Ausonium solum:
 Collo repulsa nunc securi,
 Religioneq; restituta.

EPINICIA IN VICTORIA CAESA
 ris contra Saxonum Ducem.

Ode dicolos tetra-strophos.

I Puer testam relinas Falerni
 Optimi, necnon cyathos capaces
 Ponc, nec festis dapibus cadis ue
 Parce repostis.
 Sume uerbenas, & Adonis orna
 Frondibus posteis, uiridiq; lauro
 Sparge fragranteis mihi quos Neera
 Mist odores,

Inde eam tecum ueniat rogato,
 Quo solet cultu melius placere,
 Et miscellorum uaga corda flammis
 Vrere amantum.

Scire si causam uolet apparatus
 Splendido luxu, memora furentes
 Quanta Germani imperio pericla
 Dijsq; pararint:

Tollerent pulchrum crucis ut trophœum,
 Et sacros ritus, simulacra, & aras,
 Tam nefas dirum modo Cæsar ultus,
 atque scelestum.

Saxonum Regem Imperio rebellem,
 Cumq; eo infidos populos, & urbeis,
 Dura non sucto iuga ferre collo, &
 Frena coegit.

Algidi curuum prope littus Albi
 Saxonum dirus dominator, atque
 Totius motus caput, usque fracto
 Milite captus.

Vincla que sacro imperio minatus,
 Perfidus sentit, genitumq; cernit,
 Sanguinis riuos, animamq; tetro
 Ore uomentem.

Pulchrior nulli datus est triumphus
 Hastenus, maior neque gloria ulli
 Parta, uictorem neque Laurus ornat
 Dignius ullum,

Quosq; uix annis domuere multis
 Casares dudum uario superbos
 Marte Germanos, hyeme en subegit
 Carolus una.

Pauculis turmis equitum die uno
 Post iter longum, rapido & profundo
 Anne tranato citus insolentis
 Contudit hostes.

Voce quod Caesar cecinit superba,
 Pharnacem postquam domuit rebellem,
 Carolus dicet melius subacta
 Gente feroci.

Desinant Germanici abhinc uocari
 Casares prisca, domita minori
 Parte: deuicit modo marte duro
 Carolus omneis.

Vnde nunc Germanicus est uocandus
 Iure præ cunctis alijs: potenti
 Africa uicta simul Africanus
 Est uocitandus.

Tuq; ut inscribas memor esto nostro
 Limini, fuluo hæc monumenta in auro,
 Casari Germanico, & Africano,
 Mox quoque Daco.

Prisca regnabit pietas, fidesq;
 Confici hinc Diuum sacra iussit aris,
 Et resarciri labefacta templa
 Lapsaq; poni.

Haud truces ultra metuemus enseis:
Sed notis curas dabimus: fruemur
Otio dulci uacui regente
Cæsare terras.

His uelim letis epulis Palonum
Esse, nec non Flaminium, disertos:
Alter adducet celebrem Lycorim,
Alter Hyellam.

Quæ uelut pulchræ Veneris sorores
Voce cantabunt liquida domum altam
Austria, nec non genus ab Ioue, orbis
Iam domitricem.

Caroli pugnas celebres poetæ
Concinant æris sonitu canoro,
Ast ego arguto recinam triumphos
Pectine claros.

Vade, fac recte studeas parentur
Cuncta; nunc summis uacui à gerendis
Cæsaris rebus cuperem Tabernâ, &
Saccus adessent.

Hiq; nobiscum biberent iocosa
Pocula alternis uicibus. Catonis
Sæpius uirtus maduisse fertur
Dura lyæo.

AD PAVLVM III. PONT. MAX. H
pro concilio Tridentino.

Ode tricolos tetraſtrophos.

INſtare grandem uerticibus tuis
Cerno ruinaſ maxime Pontifex,
Tuęq; genti, ni uocatum
Concilium celebres Tridenti.

Gens qua ſecureis ſumpſerat impias
In te rebellets, imperium, in ſacrum,
Deuicta Caſaris potenti eſt
Dextera, & ad ſua iuſſa uenit.

Caſar piorum concilium patrum
Vocat, Deũ quo reſtituat ſacra:
Parere Germanoſq; cogit,
Illicitoſ ſecet unde abuſuſ.

Agenda qua ſunt iam tibi Pontifex,
Edet Tridenti, qui probuſ, & ſacer,
Carenoſq; labe, uir piuoſq;
Caſariſ ille animum explicabit.

Si tu, uocariſ qui pater omnium,
Occludiſ ipſiſ pectora filiſ,
Quiſ Paule culpaſ expiabit?
Quiſ pietatiſ erit patronuſ?

Mentiſ furorem comprime uindicem.
Seruare multoſ equiuſ eſt bonoſ,
Iniuriſ quaſ uindicare
Vniuſ innumeroſ necando.

Quid parta dudum gloria proderit?
 Et quid triumphi post tua funera?
 Dicere si inde perdidisse
 Sacra, pium genus, & nepotes.
 O quam decorum, temporibus tuis
 Si mos reponatur pius, atque honos
 Neglectus ante, & sint resarta
 Tempia, Deum simulacra, & aræ.
 Quod si obstinata mente negaueris,
 Scito Deos non immemores sui,
 Scito furentem concitari
 Romulidas populum in potentes.
 Te Dacus asper, te gelidi Scythæ,
 Rhetiç; diri, te horrida perdere
 Germania optat, & nepotes,
 Et Latium, dominamq; Romam.
 Di iusti auorum turpia crimina,
 Nec non parentum sapius exigunt
 A posteris: uindicta quo fit
 Tardior, hoc grauior superna.
 Adhuc Quirites Ausonium solum
 Seruisse lugent gentibus impijs,
 Adhuc ruina barbarorum
 Ante iacent oculos probrosæ.
 Ergo reponas sumpta odia ob necem
 Nati cruentam. supplicium Deum
 Facti reposcet mox nefandi
 A manibus scelerum ministris,

AD OPPRESSVM A TYRRANNO.

Ode dicclos tetraastrophos.

TVas sepe uices indolui pius,
 Miratusq; animi sum patientiam
 Fortis: qui potuit ferre tyrannicam
 Iram, & tot mala perpeti.
 Ut te te proprijs exueret bonis,
 Ornaretq; suos, scuijt impius.
 O atram ingluuiem: ò diram hominis famem
 Nullo unquam satiabilem.
 Te tandem placido uisere lumine
 Dignati superi, deinde calumniam
 Falsam deterere, & Caesaris in sinum
 Gonzaga duce ponere.
 Magnum praesidium, & grande decus tibi
 Missum est à Ioue: nec quod timeas erit
 Ultra: sed repetes iam tua, maximo
 Fultus numine Caesaris:
 Qui regna fregit punica strenuus:
 Qui Turca posuit freno licentiae:
 Pacauitq; solum pacibus Italum,
 Tollens quanque tyrannidem:
 Genteis qui indomitas, quas rigat algidus
 Albis, contudit, atque imperio addidit:
 Ritus quiq; pios, templa Deum sacra,
 Quiq; aras nouat erutas.

Hic est, quem toties fatidicus sacro
 Vates ore canit, reddere secula
 Saturni ueteris, deinde suis oueis.
 Omneis claudere ouilibus.

DE PHILIPPO CAESARIS FILIO
 in Italiam turbatis mare, & coelo
 proficiscente.

Ode tricolos tetraastrophos.

Antro recumbens Delphici Apollinis
 Arcana Fatorum explicita audij:
 Mortalium nulli antea: atque
 Italiam ad tripodas querentem,
 Et sciscitantem uera ab Apolline
 Sensi, cur, urbeis dum petit Italas
 Philippus Augusti propago,
 Aetheris, & pelagi malignam
 Perpeffus iram? cur subito dies
 Terris refulsit splendidior? notis
 Procul fugatis, nubibusq;
 Purpureum uariumq; agens uer.
 Cortina Phœbi mugijt illico, &
 Concussit antrum: nec mora profilit
 Sparsis capillis, & futuri
 Præscia concinit ista uates.
 Philippus alto sanguine Caesaris
 Cretus, parentisq; emulus inclyte.

Virtutis, assertor Deorum
 Feruidus, & pietatis almae,
 Multis iacenteis cladibus Insubreis
 Petiuit, atris Dijs prohibentibus:
 Iratum & hinc mouere pontum,
 Tonitruis, pluuijsq; cælum.
 Vt hinc ruinas, & scelera impia,
 Malosq; abusus, furta, dolos, neces,
 Discordias, uiros prophanos,
 Tolleret Ausonijs ab oris:
 Atque ipse pacem conderet: & pios
 Ritus Deorum, templa reponeret,
 Primas & euocaret arteis,
 Et studia, & ueteres honores.
 Virtus sed ardens quæritat ardua,
 Semperq; surgit uuida gloria,
 Honoribus præclarior, quàm
 Mollibus exiguisq; rebus.
 Regina rursus tuq; eris omnium
 Regnorum, & orbi tu dominaberis
 Terrarum, & edictum Philippi
 Accipient orientis oræ:
 Quibus subactis auspicijs patris,
 Et restituta religione, erit
 Christi sepulcrum, eritq; matris
 Virginis à canibus redemptum:
 Lex una, & unus Rex: populusq; erit
 Vnus: redibit falciferi Dei

Aetas, Philippo orbem regente
Omnia erunt bona, recta, sancta.

DE LAETITIA CIVITATIS ME-
 diolani in aduentu Philippi Caesaris filij.

Ode dicolos tetraſtrophos.

Qualis uere nouo terra ſerax roſis
 Gaudet purpureis, & uiolis nigris,
 Et gaudet uiridi gramine contegi
 Grato flante fauonio:

Aut qualis genitum mater amabilem,
 Quem merſum rapidis fluctibus Adria
 Credebat, redeuntem aſpiciens grauem
 Multis mercibus, irruit

Deſcens colla ſuper, mollibus & fouens
 Illum amplexibus, atque oſcula letior
 Dat fragrantia, dat dulcia, uerba uix
 Intercifa ualens loqui:

Talis gente frequens egregia Inſubrum,
 Vrbs, regina, potens diuitijs, uiris,
 Clarisq; ingenijs, & chlamide et toga,
 Gleba, & flumine nobilis

Exultat ſaliũ more canentium
 Plectris, & choreis, carminibus, iocis
 Aduentante ſato à Caſare Carolo,
 Imo rege ſuo, & duce,

Imò ſole nouo, qui nebulis nigris.

Pulsis, irradiat lampade fulgida
 Terras, flagitia ingentia cadere
 Virtuti iubet optime.

O lux lucidior sidere candido,
 Cressa digna nota, regia ciuitas
 Insubrum domina in secula plurima
 Persoluet tibi munera.

Per te abrupta manent, cassaq; nullaq;
 Vestigalia sunt impia: publica
 Et priuata, nec æra indebita exigit
 A fidis populis rapo.

Vrbs pellens animi sollicitudines
 Intendit studijs, & uacat otio
 Grato, & molibus attollitur arduis,
 Arcusq; erigit aureos.

Iam sanctis regitur legibus, & prius
 Neglecta, heu, pietas erga Deum frequens
 Iam passim colitur, mutuaq; instruit
 Hæc conuiuia ciuibus.

INVITAT MEDIOLANVM OCCVR

tere Philippo Cas. Filio

Ode dicolos distrophos.

QVæ solemnia maximis
 Possum uota Deis soluere? gratias
 Quas illis ego reddere?
 Qui audiuerè pij sollicitas preces

Iam

Iam sum letior omnibus,
 Quòd claris patria est reddita honoribus.
 O' desiderium meum
 Vrbs oppressa diu, iam erige te Insubrum,
 Regina, exhilararier
 Debes, sponsa uelut precupido uiro,
 Aduentante tuo Duce,
 Rege & Trinacriæ, Rege & Iberiæ.
 Ultra nescia principis
 Veri non eris. en disce uicarios
 Aspernarier ut puer
 Bullam cum patruis: & patriæ patri
 Mecum occurre, iube tuum
 Iam saluere Ducem, iam dominum, cia age
 Regi occurre tuo optimo;
 Qui cum iustitia, & cana fides, pudor
 Et castus ueniet, bonæ
 Secum artes aderunt, pleno erit omnium
 Cornu copia fertilis.
 Regi occurre tuo, sterne tapetibus
 Piæ usque uias, rosis
 Necnon puniceis, fragret odoribus
 Panchæisq; solum, erige
 Arcus, Pyramides, sint spolia insuper
 Regum affixa potentium,
 Forti & capta manu Caesaris oppida,
 Et regna, his sua nomina
 Inscribe, utq; Deis sint sacra reddita.

Surge ô maxima Ciuitas, Regi occurre tuâ libera, libera est
 Qui aduersi metuit nihil:
 Quis infidias ante parauerant
 Vrbes finitimæ tibi,
 At nunc te dominam; te fore principem,
 Reginamq; uocant suam.
 Regi & pigra iaces surgere maximo?
 Thura & reddere mascula?
 Cui Calpe acria; & cui arduus Artabrus,
 Pyreneaq; culmina,
 Et parent populi cui iuga celtici;
 Qui pascit grauidas equas
 Mons primo Zephyris uere tepentibus,
 Leges huius habent pias;
 Et seruant Triquatæ summa cacumina.
 Flammis Ethna micans, Erixq;
 Altus, cum Lilybeo; cumq; Peloro adest
 Huic & Vesuius obsequens
 Ignem sepe uomens pomifera è coma.
 Huic & munera Liberi
 Aulon patris amans, Massicus uifer,
 Ingens Sylæ, Lucretilis,
 Garganus quoque, Gaurus, Palynurus,
 Alburnus niueo iugo,
 Circeus nocuo gramine fertilis,
 Assurgit Cyminus suo
 Regi mons Corytus, Fesule & ardua.

Alpes aëria in superis
 Se subduntq; suis cum gelidis iugis.
 Et qui altum caput extulit
 Apenninus iners, seruit acumine
 Huic longus uario, & tenet
 Eius iussa. lubens regia Ciuitas
 Occurras domino tuo
 Maiorem hoc clarius non Deus aspicit,
 Cum magnis patribus tuis,
 Cum pulchroq; uirorum ordine equestrium,
 Et denso populi agmine,
 Sed uelata prius compositis choris
 Lino sacra cohors, Deos
 Incedat rogitans prospera Cesari
 Magno, prospera filio,
 Late postq; patrem qui imperium regat
 Debinc felicia secula,
 Et pacem populis suppliciter petant.

INVITAT CRUCEIVM SVVM

in natali Cesaris.
 Ode tricolos tetraastrophos.

Moliris alto uincere carmine
 Claros Maronis, Mæconij & sacri
 Magnos labores, nuptias tu
 Austriacæ sobolis canendo.
 Quòd te uocarint in socium satis.

Metas en ipsas desine transgredi,
 Vdas tabellas indicant, & Icarus,
 Icarus, & Phaeton priores.
 Præclarus atras sol tenebras fugat,
 Recludit & nox oceano diem,
 Stant cardine in summo, labantq;
 Cuncta breui interitura luce.
 Rumpenda iam tu stamina tristium
 Parcarum, & undas despice luridas
 Obliuionum, iam resurges
 Alitis ut cineres beati.
 Quando ather usquam purius? aureis
 Fulsitq; Phœbus splendidior rotis
 Stant nunc silentes uenti in antro,
 Aequora strata etiam quiescunt.
 Liber uagatur quadrupes, aera
 Et scindit ales, rostra nec expauct
 Hic unca, denteis ille acutos,
 Stant pecudes simul, & leones.
 Descendit alto Iuppiter è polo,
 Hac luce pulchro splendidus ordine
 Diuum, serena cuncta fronte
 Nubila, moestaq; iam serenat.
 Natalis hæc lux Caesaris inclyti est,
 Si nescis, orbis principis, impio
 Qua contudit regum furores,
 Qui populos domuit rebelleis
 Ad Algidum Albim, qui reparat sacra,

Piosq; ritus, & simulacra, ope
 Fretus tonantis, & Deorum
 Auspicijs superum secundis.
 Veni paratas iam citus ad dapes,
 Sed dignus aris, splendida te uocat
 Nullo ære culta mensa, ueni
 Lesbia uina etiam bibemus,
 Quæ præbet ipsis Dijs facie placens
 Formosa mater, pulchrior & puer
 Alba manu, nigris ocellis,
 Crineq; Apollineo decorus.

FRANCISCI GONZAGAE MAN-
 tue Reguli, et Catherinæ Austriacæ Epithalamium.

Ode tricolos tetraſtrophos.

Sedeis beatas Iuppiter optimus
 Heroius magnis uacuas uidens,
 Terrasq; bellorum tumultu
 Principibus caruisse claris,
 Magnum uocauit concilium Deum,
 Dicens, periculum conspiciate imminens,
 Sedeis uacare heroibus, nec
 Vnde queat dare terra seruat.
 Partus uirileis quos prius edidit
 Benigna tellus, cernitis Insubrum,
 Vt nulla maiores Deorum
 Miserit ad thalamos superbos.

Nunc fracta bello flebilis omnibus
 Iacet, nec illam respicimus diu,
 Ceu gnata non sit nostra dulcis
 Nobilior regio Italarum.

Nec pressa semper filia amabilis
 Eris tumultu bellico, & impia
 Nunc peste, nunc fame nefanda,
 Caesaris in gremio potentis

Iam te locabo, non eris amplius
 Neglecta, curam non minimam geret
 Tui, Insubres erunt ocelli
 Caesaris, Ausoniæq; regis.

Sic dixit, arcana explicat insuper
 Fatorum, & ultro mentem aperit suam,
 Resarcienda tot mala esse
 Connubio. Superi annuerunt.

Mandatur omnis cura Cupidini,
 Matriq; pulchræ, è sanguine regio
 Querant puellam, Insubrum & alta è
 Prole ducum iuuenem potentem.

O magni olympi rector, & omnium
 Mortalium, nil fallere te potest;
 Presentia, & futura, lapsaq;
 Ante tuos oculos morantur.

Parere fas est imperio tuo,
 Cupido fatur, sed precor audias,
 Ad uorticosi Danubi undas
 Regia uirgo sedet iugalis.

Est huius heros Rex pater inclytus
 Gentis superbae Romulidum, impium
 Qui bella contra gessit hostem
 Atque gerit pietatis almae.
Tuaq; Manthus fatidicae est puer
 Arundinosi ad littora Mincij
 Propago regum, orbis parente:
 Par mihi coniugium uidetur.
Risit Deorum tunc pater optimus
 Vafra sagacis uoce Cupidinis;
 Laudauit ultra, & annuens uult
 Perficiant sua iussa ad unguem.
Illi faceffunt iussa Iouis citi,
 Interq; sese munia diuidunt,
 Manthus Cupido mœnia, Istri
 Littora pulchra petit Dione.
Saltus per altos, lustraq; deuia
 Gongaza quærens capreolos puer,
 Aprosq;, & ursos, aut leones
 Currit equo iaculis ferire.
Miser sagitta sternitur aurea,
 Et que pararat uulnera pertulit.
 Euenit usu sepe, in hostes
 Versa tuos, patiare tela.
Necdum sciebat, quid sit amor, faces
 Sed sentit intra pectora, sepius
 Ille euomit suspiria, horret
 Atque epulas, fugiuntq; somni.

- Non ante sueta cuspide faucius**
 Statum priorem deuocet, hinc canes,
 Oditq; rete, & arma, equosq;
 Languet, amat, queritur, uagatur.
Odit suorum seruitia insolens,
 Solamq; matrem languidus expetit,
 Tanti usque nescius doloris
 Consilium, auxilium precatur.
Mater, Deorum conscia consili,
 (Hanc nocte Mänthus admonuit) tacens
 Arcana, solatur dolentem
 Blanditijs, & opem inde spondet.
Ripas ad alti lactea Danubi
 Puella regum progenies, choro
 Consecta Nympharum benigno,
 It, fugiens rabiem leonis.
Venantis arcum Cypria sumpserat,
 Errare fingens per uaga littora,
 Suas sorores queritando,
 Sparsa comas rutilas ad auras.
Noteq; formam Virginis induens
 Se sponte Nymphis in comitem dedit.
 Saluere regiam puellam
 Prima iubet, comites subinde:
Dum fabulantur deueniunt simul
 Ad prata defessa undique florida,
 Inuitat umbra fonsq;, flosq;,
 Et uia longa sedere, & astus.

At diua flores puniceos legit,
 Miscetq; flammam, collocat insuper
 Inter puellæ albas papillas;
 Floribus inde comam reuincit.

Ah Virgo! flores non geris: hæ rosæ,
 Quas fers eburno in pectore, sunt faces,
 Quæ mox miscellum cor perurent
 Virgo tuum, & teneras medullas.

Furore qualis concita bacchico
 Thyas, sacerdos aut Cybelæius
 Furens, puella talis errat
 Flumina Danubij ad superba.

Nescit teneri legibus, aut modis,
 Sit ne ipsa nescit. se simulat Venus
 Illi medellam afferre, & ignem
 Ignibus, & facibus facem addit.

Vt quid tot igneis ignibus addere,
 Flammamq; flammis? uritur ah satis
 Puella: si contendis ultra,
 Deficiet nimio calore.

Nescit quasillum, nescit acum, colum,
 Et plectra nescit tangere: respuit
 Dapes, abit somnus, macrescit,
 Sola sedet, refugit sodales.

Nunc mente fingit, nunc quoque pascitur
 Spe, destituta hac languet, amat, pudet.
 Ah ne inquit heroam puellam
 Et facere, & meditari iniqua.

Oblita rursus uirgo sui, fugit
 Dulceis sorores, & famulas; amat
 Quem nescit, optatq; illum, & ardet,
 Et tremit, & metuit, doletq;.

Tali hos amanteis & puer, & Venus
 Fixere telo, sic face mutua
 Vruntur ignoti, dicrum
 Qualibet. ut cupiant iugari.

O Diua amorum, diua sacri tori,
 Postquam iuganda est Austria Mantue,
 Ioue imperante, & arte uestra,
 Connubium decore prole

Multa, hæc potenti prælia dextera
 Gerat subactis hostibus undique:
 Beata Mantus regna longe
 Proroget, imperijq; sineis.

Audiuit Iuppiter è polo.
 Iuganda, dixitq; ; Austria Mantue,
 Fœcundet, armet, subdat hosteis,
 Proroget imperijq; sineis.

Finis Secundi Libri

ANTONII CERVITI NOVARIEN
 sis Carminum liber Tertius.

AD BARBITVM DE FRANCISCO
 Mendocio Cardinali.

Ode dicolos distrophos.

Longo plectra silentio
 Frustratus studijs, speq; sacraueram.
 Gratis, ut taciturnitas
 Effet sola comes fida laboribus,
 At me magnanimi mouent
 Te tangam celeri pollice barbite
 Virtus, & sapientia
 Mendocæ, atque potens iustitia, & fides
 Impellunt modo dicere
 Nullo dicta satis carmine, nobilis
 Ornatiq; animi bona
 Seu more argolico siue italo canat,
 Vincto seu pede libero
 Regum, & clara ducum, facta potentium.
 Seu res imperij sacri
 Diuorum pietas, seu populis quies
 Componenda fidelibus,
 Nemo illo melius digerit, & pios
 Ritus, atque Deûm sacra
 Prudens sic reparat, sic bene & ordinat.

Vt possit iure uocari
 Diuus, tende fides dulcisonas modo,
 Dotesq; egregij uiri,
 Virtutesq; sono perfer in aethera,
 Discendas ubi Cynthius
 Diffundit radios lucidus igneos.
 Heroes cythara & tuba
 Sunt necnon celebres carmine, gloria
 Quorum ceu folia arborum,
 Quae quanquam pereant, illa uirentius
 Surgunt, utq; solum niue
 Canet, uere tamen latius enitet.

AD EIVSDEM CARDINALIS NE
 potem, uitae instituta.

Ode dicolos tetraastrophos.

ME tuus patruus sacer,
 Vir fide, & sapientia
 Virq; consilio grauis
 Atque iudicio acri,
 Vinxit ingenio suo,
 Illi ut & studium meum
 Dedicauerim ab intimo
 Corde, uota uelut Dijs.
 Iure tu patrio mihi
 Iam secundus eris, tibi
 Vnde post patrum meos

Consecrabo labores.
Lustra bis mihi quattuor
 Lapsa, ludicra nec meo
 Insident animo amplius
 Sancticra petenti.
Nunc sacris monitis meum
 Pectus expleo, talibus
 Excoli iuuenes uelim
 Nobileis, & amicos.
Forte me temerarium
 Argues. tibi scriptitem ut
 Ista, me me amor intimus
 Fecit esse magistrum.
Munus officij mei
 Hoc crit puer inclyte,
 Horter ut studio utili
 Applies animum ipsum.
Noui ego ingenium capax
 Artium, & iuuenum leuem,
 Semper ad bona desidem,
 Et citam ad mala mentem:
Vnde iudicium Herculis,
 Si sapis, prius elige,
 Quere difficilem uiam,
 Et patensiter horre.
Dura & ardua quærere
 Est uiri, est quoque uincere
 Se, impetus & inutileis

Sensuum superare.
 Ergo cur studeas uide
 Præq; luminibus scopus
 Nocte sitq; die tui
 Finis, & studiorum.
 Quid inuat studium, nisi
 Id regat ratio sagax,
 Req; perficias bene
 Cepta, numine Diuum?
 Quisquis ingenuis uacat
 Artibus, prius arceat
 Mentem ab illecebris, pati
 Discat inde labores:
 Corpus is patientia ex-
 erceatq; animum, decet
 Plurimum & uerecundia,
 Continentia & oris.
 Si uolet socios, parcis
 Eligat, uitij sine,
 E parentibus optimis,
 Moribusq; probatis.
 Nil agat temere & senum
 Absque consilio graui,
 Rerum enim experientia
 Fecit hosce magistros.
 Nulla corporis actio
 Sitq; iudicio carens.
 Cura nec tibi uestium

Magna sit, neque parua,
 Rebus esse modum scias.
 Terminos habet æquitas,
 Aurea & mediocritas,
 Hanc colunt sapientes.
 Hanc uelim bene noueris,
 Mater ut genitos suos,
 Hancq; si sapis, & tene,
 Et foue ut sinu amantem.
 Hac duce ad superas domos
 Tendimus, socij simul
 Cælitum efficimur Deum,
 Atque nos etiam Dij.
 Et cacumina montium
 Summa percutiunt noti,
 Et negat segetes caua
 Vallis, usque gelu algens,
 Lapsus haud Phacton, nimis
 Alta ni rapuisset, &
 Ni rexisset equos, leucis
 Nec datos homini axeis.
 Quam sequare tibi optimus
 Dux erit patruus uia, ab
 Hac pedem neque subtrahc,
 Sed notas tere calce.
 Dedalo satus aliger
 Factus ingenio patris
 Celsa dum minium petit.

Negligens pia iussa
 Vanus, & male prouidus,
 Dum uagarier ethere
 Gaudet, icarijs cadens
 Nomen indidit undis

AD BELISARIVM MARIVM.

Ode Monocolos.

Mari meorum prime sodalium,
 Fortuna grato quem gremio fouet
 Multo decorans munere lubrica,
 Si te doloris participem facit
 Paulisper atri, ne doleas nimis.
 Prudentis inquam rebus in arduis
 Seruare se se est, non secus ac bonis.
 Laudatur acris militia ferox
 Qui plura miles uulnera pertulit:
 Quicumque primo cesserit impetu,
 Et contra inertis torpet in otio,
 Apollinari non bene laurea
 Dignus, datur uictoribus inclytis.
 Tentauit acri te patientia?
 Magnus, sed ultra quam decuit, sua
 Sit pace dictum. absumere, prò, fame
 Viros sacrosatos ex petulantia.
 Fecit quid ultra sacrilegus Nero?
 Sed non querendi sat locus hic mihi.

Quando

Quando malignis principibus licet,
 Quicquid proterui est, & facere, & loqui.

AD FRANCISCVM ARSILLIVM
 in decessu à curia Romani.

Ode Monocolos.

Arsilli comitum pater meorum,
 Arsilli celebrum patèrque uatum,
 Cerrutus tibi mille dat salutes,
 Gratariq; iubet satis superq;
 Soluit colla iugo truci subacta,
 Si nescis hilaris uagatur umbra
 Sub grati nemoris nouem sororum:
 Iam uiuit, toties dies uocata
 Aduenit, melior dies nec ulla,
 Seruitute graui redemptus ultro.
 Quamq; perdidit duo atque senos
 Annos, ille tamen nihil dolebit.
 Soluit colla iugo subacta duro.
 Ostriq; imperium insolens superbi.
 Musas, & comites sacros uocato:
 Natalis poterit dies uocari.
 Aras, thura, focum, merum parato.
 Cedat uictima pinguis ante Diuos.
 Natali hac melior mihi die ipsa.

AD HYPPOLITAM RHAVDEN-
sem, non decere mulierem esse curio-
sam rerum alienarum.

Ode tricolos tetraſtrophos.

Quæcunque auitis fidit honoribus,
Quam uirtus ornat, sanctaq; Castitas,
Matrona, deuitare debet
Esse dicax, uaria, atque fallax.

Vocata si ad discrimina ciuium
Erit suorum, iudicium ut ferat:
Permulta erunt tunc pensitanda,
Ingenium, probitas, parentes.

Quæ uita pridem, qui comites sibi,
Cultor Deorum sit, uel apostata
Infamis, & mores notandi,
Comis, an inuidus oblocutor.

Si illi dolosæ cura pecuniæ,
Aeris ne amicis splendidus optimis.
Suam ne solum laudet artem,
Et benefacta uirum reprendat.

Si impressa fronti est rusticitas truci,
Vel gratosus sit facie omnibus.
Ceruicis an sit obstinatæ, an
Cedere doctiloquis paratus.

Non est latentes tam facile in uiro
Mores solerti noscere: sæpius
Chartæ loquuntur, quisque quis sit.

Candida uita animi, an sit atra.
 Laudanda non est garrula foemina,
 Secreta querens scire uicinia,
 Nigro, an sit albo culta panno,
 An crepitet focus, algeat ne:
 Sed quæ gubernat rem, genitos, domum
 Atque illa curat quæ muliebria
 Recte, nec ultra quam decens est
 Querit, amat, sapit, & usgatur.

IN DETRACTOREM.

Ode dicolos distrophos.

Dente canis rabido Cerrutum liuide carps,
 Inanis in lupos, & acer in pecus.
 Iam caueas caueas, asperrima cornua tollo,
 Malos ut usque perdam, & ut bonos tegam.
 Per iuga, per rupes, loca per dumosa sequar te,
 Molossus ut lacon uelut feras agit.
 Archilochus socerū, qualem Hypponaxq; secutus,
 Sequar loquacem te malum, acer insequar.

AD VENEREM, VT SE AD VI-
 neam Alexandri Farnesii transferat.

Ode dicolos distrophos.

O Regina potens Gnidi,
 Quæ Diuūm, atque hominū pectora mollibus

Torres ignibus; æquore
 Cinctam linque Paphon, grataq; littora
 Cypri, & stelliferum polum.

Ara huc Thūricremæ, te assidua prece
 Pallantis tumulus uocat.

Heroum alta domus, summa palatia
 Quondam regna Quiritum

Rege à troiūgena progenie tua.

Huc nymphæ, huc quoque Gratia

Concordes ueniant, huc Semeles puer.

Et Flora hic colitur Dea,

Syluanusq; pater. non nemorum comæ

Aestum, non metuunt niueis.

Ver semper tepidum cum Zephyris uiget.

Promunt mellifluum melos

Alternis uicibus semper aues. ueni

Te inuitat iuuenis decens

Heros Farnesius, fumat odoribus

Gratis ara: ueni ô Venus:

Furtis apta tuis sunt loca dulcibus.

Seu te sylua iuuat uirens,

Seu tu plena rosis prata uirentia

Mauis, seu gelidum nemus.

Seu spelunca hederis uincta sequacibus,

Inuitat quoque Pampinus.

Quæque hic inuenies te uocitantia

Vno ore, alma ueni Venus.

Huc huc alma ueni. te Cymraeus

Optat cura recens tua :

Anchisesq; pater , Mars uocat & ferox .

Huc huc alma ueni Venus ,

Non ultra metuens retia coniugis .

A D I O A N N E M A N G E L V M

Mediceum .

Ode monocelos .

Q *uis inter uarias , truceis , edacels
Curas scribere posse me putaret*

Magni Cæsaris inclytos triumphos ,

Herenti iugulo meo ense diro ,

Et Rocca decimante cuncta sacra ,

Imò priua elementa deuorante ,

Fortuna & ueteris domus ruente ?

Aere tu melius canes canoro

Pugnâs , & populos truces subactos ,

Et gentis Medicis superba facta .

At nos , quando erit otium paratum ,

Nec sint sollicitudines amarae ,

Tobiæ patientis , atque Iobi

In lucem dabimus pios labores .

H iij

AD IACOBVM MARIAM SALAM,
 ut, legibus relictis, musis uacet.

Ode dicolos distrophos.

Sirius agellos urit insanus, siti
 Os mater aperit ut Datan
 Aut Curtium uoret, hunc pium, et illum reum.
 Iam pastor umbras queritat,
 Deserto aratro & bos fatigatus latet
 Inter uirēteis arbores.
 Nascentis ad fonteis aquae uage melos
 Promunt ulcissim dulce aues.
 Tu ad sauiētes sauior leges ruis
 Solo strepenteis in foro.
 Et iura das genti inscia, & recti rudi,
 Quodque honesti odit ferox.
 Magis chelis te, & barbitos, magis chorus
 Sacer fororum te decet,
 Quam uulgus insanum trahens te ad impias
 Liteis fori usque striduli.
 Fures minores comprimunt magni, heu pudor,
 Aurum regat quod omnia.
 Non sunt apud nos, ast apud stygias aquas
 Sunt constituti iudices:
 Corruptit auri nullum ubi uis iudicem,
 Nullum fauor uultum occupat.
 Sic laude summa dixerim dignum uirum,
 Qui spernit auram uulgi, opes

Et qui uocatas omne per nefas fugit,
Horretq; morte super scelus.

IN FORTVNAM, ENARRANDO
calamitates suas, inuehitur.

Ode tricolos tetraſtrophos.

Quid expiandum fer domina Antij
Verenda magnis regibus in Deos
Egi, ut laceſſas me, ſcopumq;
Tela tua ad iaculanda ponas?

Parentis artus non ſenio graueis
Fregi cruentus, nec patriam dedi
Ferro, nec igni diruendam,
Diripui ſuperam nec aras.

Nulli parauit colchica pocula
Corruptus auro, perfidus ultimas
Menteis nec immutauit, ut inde
Aſſequerer uel agros, uel ara.

Preſſi haud pupillum, nec uiduam; hoſpitis
Nec noſtra fudit dextera ſanguinem.
Nec falſa defendi, nefando
A ſcelere abſtinuit meum cor.

Scis mente pura quod Deum amauerim
Fortuna fallax, mobilis improba,
Gaudes tamen meo labore, &
Continuis agitas procellis.

Nam perdidisti cum patria optimum

Fratrem, atque matrem, diripiens bona
 Tectis dedisti ignem uoracem
 Fana Deum spoliando, & aras.
Vagum per orbem disijcis horrida
 Me, litteris dum nauo operam bonam.
 Tu nomen aeternum parantem
Militibus fera das reuinctum.
Luporum ut agni præda uoracium
 Trudor per omne seuitiæ genus.
 Crudelitatis nil inausum
 In me etiam miserum relictum est.
Sed nunc dolores que renouant truces
 Pertranscamus, urbs ubi martia
 Me excepit, urbs effecta culpis
 Deterior modo barbarorum.
Oblita primi non odij rapax
 Me das auaro principi ut obsequar,
 Ignauo, & ingrato, atque inertis,
 Ingenioq; sine, & sine arte.
Qui cum labores æquoris & soli
 Perpressus ultra sum omne genus mali.
 Hyeme per alpeis algidas, &
 Dum Procyon furit inter Afros.
Messeis quaternas denique perdidit,
 Fallax reposti hinc me facilem altius.
 Sub credula spe me extulisti,
 Ut ruerem grauiore casu.
Traxi inter altas diuitias inops

Vitam sub umbris more ego Tantali,
 Vndas qui in undis poma ab ore
 Esuriens fugientia optat.
Et sic inanes octo hyemes sine
 Fructu laborum amisi etiam. hinc pudor,
 Et hinc dolor, caniq; damna, &
 Perdita tempora me perædunt.
Dixi miser quid querere desino
 Humaniores & Scythas, & Getas?
 Ultra quid hic moramur? illi
 Præmia non retinent laborum.
Leuis quid ergo fors potes amplius
 Iniuriarum inferre? tibi omnia
 Tentata: consumpsi sub isto
 Rem, propria stipe militando.
Potentiorum limina respuens
 Vrbeis reliqui: me studijs sacris
 Addixi, ut inter mortuorum
 Assequerer monumenta nomen.
Mææ quieti futilis inuidens
 Contra me obarmas sacrilegum, pills
 Qui sex ab igne concitis, &
 Sulfure, mi pro pe uitam ademit.
Et mi affuisset tunc Deus optimus,
 Morti dedissem membra teterrimæ,
 Contenta nondum das latroni
 Prò dolor omnia nostra prædæ.
Audita nusquam talia nec meos

Possum dolores pandere, nec queri,
 Nec carpere horum tam poteruam
 Saevitiam, & scelera, impia, atra.
Restabat unum lurida denique
 Tentare honores, sed tibi defuit
 Vis, filium terræ tamen tu
 Horribilem modo concitasti.
Et concitasti illum, sua nomina
 Qui sumpsit à carpendo aliena, & is
 A scænerante publico ortus,
 Vasta lacuna mali, atque fomes.
Inferia horum & nota malignitas
 Cunctis, probata & candida pectora
 Sunt nostra, res augere sacras
 Quòd uclui, eijcere & profanos.
Iam fracta uirtus fors tua, desine
 Virgis refractas sumere, inania
 Nam semper audes, pone tandem
 Victa inimicitias potentis.
Quanto magis me persequeris malis,
 Tanto ampliori me decoras bono.
 Confusus arti sum potenti,
 Conscia mens neque me peredit.

AD PHILIPPVM CASTILIONEVM

Ode Monocolos.

Philippe egregium genusq; clarum,
 A magnis atavis satum, & probatis,
 Vnus è patribus sacri Senatus,
 Quo prudentior æquior ue nullus,
 Et quem Castalides amant Sorores,
 Cerrutus deciesq; milliesq;
 Te saluere iubet, bene & ualere,
 Et longam minime grauem senectam
 A Dijs saepe tibi rogat benignis,
 Probos quo ualeas fouere. nondum
 Languor tabificus reliquit illum,
 Strato corripuit minusq; ab ipso
 Fractus languida membra, sed nec ire
 Is rectis pedibus potest, bacillus
 Ni subsit: tamen hunc superbus hostis,
 Hostis barbarus impiusq; truxq;
 Vrget, sollicitat, grauat, ut addat
 Morbo sollicitudines. Philippe
 Illam barbariem efferam premas ni
 Aegrotum exanimabit, idq; uellet
 Ne pœnas ueterum daret malorum.
 Fulso præsidio tuo Philippe
 Non mi barbaries nocebit ulla,
 Nec fortes cunei hostium potentum.

Contundam ualida manu sed illos,
 Fortis iustitiæ, probaq; uitæ.
 Quam primum potero meis, ut ante
 Non lassis pedibus uenire, scito
 Ad te perceleri uolabo passu.
 Sis nostri interea memor Philippe.

AD IULIUM BORROMEVM PHI-
 losophiam legibus preferendam esse.

Ode dicolos distrophos.

Ivli sanguine nobilis
 Insu-
 brum inferior nemine ciuium,
 Qui doctæ latebras amas
 Nature, unde Anyti sis melior reo
 Acri iudicio grauis.
 Et nosceas, dominos quis deceat status,
 Quis seruos: uolucrem rotam
 Fortune ut teneas clauo adamantino.
 Quæ & risum moueant scias,
 Quæ ue iram pariant. ridiculus ne erit
 Qui neglexerit ordinem
 Vitæ composite? quiq; uiam, & modum
 Scandendi ad superas domos?
 Conuertatq; animum ad litibus impium
 Atque infame forum? aut iter
 Qui tutum medio cœperat in die,
 Per noctem male differat

Tetram, per gladios, saxa, latrunculos,
 Nam ceu tellus ab aethere
 Distat, ceuq; dies sidere clarior
 Ceca à nocte, ita praeualet
 Virtutum alma parens artibus omnibus.
 Et spernit fora uirgijs
 Semper plena malis, plenaq; litibus,
 Et diris querimonijs.
 Nec laudare uirum sat potero, atticas
 Nocteis qui bene scripserat,
 Ius dicens populo, iudicis arduum, &
 Nodosum officium cauens,
 Fasces deposuit sponte sua citus,
 Tanquam si ingenui uiri
 Manus cerneret hoc non fore nobile.

AD IACOBVM PHILIPPVM.

Saccum.

Ode tricolos tetraastrophos.

NE Sacce credas candidè & optime
 Veri esse quicquam, quod modo perditæ
 Linguae obloquuta sunt scelestum
 In capita hi sua mentiuntur.
 Admisit in me quicquid is impius
 Iniuriarum parcere atrocium
 Duxi, beatis legibus me
 Non tamen opposui, nec ausim.

Illata nobis damna resarciat,
 Librosq; reddat, sarcinulas simul
 Nostras remittat, sed prius sit
 Cautio ne noceat probata.

Res, & libellos furis habet pater
 Huius scelesti, & reddere denegat,
 Ait, uelim, nolim, uidebit
 Incolumis patrios penates.

Interminatur perfidus insuper
 Mortem cruentam, ni dederò omnia
 Portanda uentis, & rogaro
 Vsq; patres scelera ut remittant.

Nunc improborum quàm temeraria,
 Quàm fœda pro Dijs audacia perdita,
 Committere ut quicquid proterui
 Criminiis audeat absque pœna.

O nostra plusquam ferrea secula,
 Quando hæc nocendi est orta licentia
 Impune? an hæc leges Deorum?
 An ne hominum? an modo barbarorum?

Vinctus, reuinctus, supplicio Crucis
 Damnatus, urget, calcitrat, & furit
 Adbuc. quid hic, si liber esset,
 Non faceret mali iniquus atrox?

Vellenda sulcis gramina sunt prius,
 Quàm Sacce dentur semina, & occupet
 Radix maligna terram, obestq;
 Semper iners mora, lenitasq;.

AD ALOYSIVM CRVCINVM.

Ode monocolos.

Censebam memorem mei laboris
 Te, contra immemorem esse me. putasti,
 Fors liteis agitare me forenses.
 Erras id reputans Crucine, nanque
 Hoc est officium tuum, & tuorum,
 Nos dulcem requiem, otiumq; diuum
 Amamus, canimusq; , uel papyris
 Aeternis homines probos sacramus,
 Vel nigris maculis malos notamus.
 Quod si fors cuperes, Crucis latronum
 Cantarem horribileis, genus tuorum,
 Præstabo ex animo tibi Crucine,
 Nam possum, caueas sed inde qua te
 Suffigam in cruce, forte ne latronis
 Iniqui cruce te super locarem.
 Nam sum nescius unde prima origo
 Sit Crucine tua, à bona, mala ue,
 Et sunt ambiguae cruces, nec illas
 A fructu nisi possumus probare.
 Da fructus igitur crucis tuæ, unde
 Norim qua satus es cruce: at ueremur
 Probrosa cruce te satum latronis.
 Scelesti, officium probat tuum. euge
 Ostendas aliter, uelis tenere.
 Ni me talia ueriora ueris.

Esse, præmia nemini laborum
 Reddis, plus homine extimes, ut assem.
 Periurus quoque dictus esse. quare
 Aut istas maculas tibi amoueto,
 Aut genus fateare te latronum.

DE EODEM AD IUDICES.

Ode dicolos distrophos.

Scio molestum me fuisse patribus,
 Scio, petendo præmium
 Mei laboris à Crucino, qui nimis
 Amator est pecuniæ:
 Vilis fascelli cupiat ut thecam magis,
 Quàm nomen optimi uiri.
 Iurare non timet per insidum caput
 Suum, improbata ab omnibus:
 Honorq; , qui auro fulgido est pretiosior,
 Est spretus illi, & gloria.
 Nil optat iste præter auri copiam,
 Argentea aut numismata.
 Nanque huius officium palatini est canis:
 Latrando terret iudices.
 Cogantur ut sententiam, non quam uolunt
 Proferre, nec quam iura amant,
 Sed quam malignus, quam improbus uult deferunt,
 Latamq; reuocant sæpius.
 Leues ualete iudices, & parcite

Molestus

Molestus ultra non ero
 Vobis, ualete iam, nec ulterius forum
 Adibo uestrum, quando uir
 Impurus, heu pudor, potens est cerceum
 Formare nasum iustitiæ,
 Ut huc & illuc quò uelit retorqueat,
 Leues ualete iudices.

AD IOANNEM VARAHONAM.

Ode tricolos tetrastraphos.

O bliuioso in flumine mergier.
 Dariq; uentis ne rapidis putes
 Tuos labores, ingeniq;
 Posse mori monumenta magni.
 Tu iura nosti ciuica, & altera
 Plus æquitatis quæ sapiunt piæ,
 Et dicis illa, æquumq; seruas,
 Lance pari trutinam tenendo.
 Tu magnæ ad oras natus Iberiæ
 Patrum sedes amplissimo in ordine,
 Honoribus persunctus ante
 In sagulo, inq; toga superbis.
 Non te tyranni terribiles minæ
 Terrent, nec auri dira cupiditas,
 Non dignitates te perample à
 Iustitia remouent potenti.
 Et castus ornat te pudor, & fides.

Intacta, nullo crimine perdita
 Te uita, te æternatq; uirtus,
 Claraq; nobilitas parentum.

AD FORTVNAM DE NEERA.

Ode dicolos tetraastrophos.

Iam satis Fortuna potens, satisq;
 Sum mali passus patienter, ultra
 Ferre quàm possint humeri impotentes,
 Quàm deceatq;.

Quod graue admisi scelus, ut Neeram,
 Hac meâ uita mihi chariorem,
 Surpercis, & qua sine non superstes,
 Viuere curem.

Hec erat tarda requies senectæ,
 Hecq; curarum grauium leuamen,
 Ipse non Syrteis comite hac timerem,
 Ipse nec enscis.

Hec mihi uireis, animumq; fortem,
 Ingeni ueniam simul affluentem
 Præstat, hæc quicquid genio obsequens est,
 Donat & artem,

Ab meæ sortis miserere diua,
 Impia, ab uitæ miserere fractæ,
 Nam nisi reddas animam meam mihi,
 Proxima mors est.

O mea uita, atque anima Neera

Charior, moestum fugientem ad umbras
 Spiritum nigras retine, foueq; am-
 Plexibus oro.

Si preces audis Dea supplicantis,
 Sum Deis maiorq; , beatiorq; .
 Hac tuas aras onerabo donis
 Luce quotannis .

EX VVLGARI IDIOMATE. O

Ode dicolos distrophos.

Quisquis amat iam audacter amet, se & spe-
 ret amari:
 Amor nam amore flectitur.

Pectore amat fido quicumque est dignus amari,
 Amorq; amari non negat.

Mutuis optat amor quod mutuo amentur
 amantes,

Pari hosq; nequit uinculo.

Nam certo fidi iunguntur foedere amantes:

Gaudent simul, simul dolent.

Stringit amor dulcibus animos, ut amanti amanti
 Sit corpus unum, unusq; animus.

O quam suavis amor: quam gratum est munus
 amantum,

Ament se amabili ut uice.

Dulcis amor pariter dulcem sortitur amorem,

Amans amati ut formam habeat.

Dignus amor sed amore pari, sat amandus, amātes
 Idem appetunt, idem uolunt.
 Res quoque amata sui desyderium fit amoris,
 Face ament amati ut mutua.
 Gaudet amans cordis possessor factus amati,
 Prægestit inde amore amans.
 Vnde & amatus amans perfecto pectore amanti
 Meretur usque amarier.
 Quod si castus amor, nec mens sit turpis amanti,
 Summo Deo coniungitur.

AD BERNARDVM CAPELLVM.

Ode tricolos tetraſtrophos.

Febri laborans ass.dua, & graui
 Domesticarum sollicitudine
 Rerum grauatus, uix Capelle
 Possum animum adijcere ad camœnas:
 Nonas adusit iam segetes canis
 Aestiuus, ex quo Pontificis nepos
 Me excepit ad grauis labores
 In numero egregio suorum.
 Terra, atque ponti nulla pericula
 Me terruerunt, siue per algidas
 Alpeis iter tenere, siue
 Per loca contigit aestuosa:
 Nec ulla ab isto sunt data premia
 Longo labori, uiximus insuper

Et militauimus paterno
 Aere, attauum bona dissipando.
 Aesopus huius causa mali intimi,
 Qui absorbet heu cum fratribus omnia
 Tradenda nobis, est bonorum
 Totius iste domus uorator.
 Ingrata iam iam limina sunt mihi
 Linquenda, uastam haud ferre uoraginem
 Possum, nec huius tam rapacem
 Ingluuiem insatiabilem atram.

AD FRANCISCVM ARONEVM,

ut studijs intendat.

Ode monocolos.

FRancisce ingenij tui labores
 Legi cum egregio tuo parente,
 Quem uincas probitate te precamur.
 Quòd nos ad bromij sacros liquores
 Inuites placet, interim uacato
 Ut recte ualeas, amesq; matrem,
 Nec non lactcolam tuam sororem.
 Superq; omnia sis memor studere.
 Anni prætèreunt citi & uolucres,
 Qui nunquam redeunt, uelut fluentes
 Aquæ, te moucant pudor, dolorq;
 Ventura tremula & pigra senectæ.

..... I iij

AD IO. BAPTISTAM PLOTIVM,

De libello Gaudentij Merule.

Ode dicoslos tetraſtrophos.

O Tutor antri pierij bone,
 Legumq; Ploti candide & integer
 Interpres, auri quem cupido
 Nulla mouet, neque praua reges
 Terrent iubentes, nobilitas tua
 Voces canoro dum Merula elicit
 Ab ore, uirtutes tuorum
 Atque tuas, celebratq; honores:
 Cui debeatur plus, Merulae an tibi,
 Non est meum nunc dicere, candidi
 Lector libelli dicat, isq;
 Innumeras det utrique laudes.
 Iocos leges hic; & ueteres sales,
 Hic & lepores, atque facetias,
 Conſurgat ore ſeu iocoſo,
 Seu rigido petat ille dente:
 Fuit proteruus dum Procyon, truchs
 Et dum Leonis ſidus amat dies
 Siccos, in umbroſa reiecto
 Valle iugo latet & iuuenus.
 Faſtidioſam mitte clientulûm
 Turbam, & ſeueris te eripe legibus:
 Horasq; falle aſtatis ignea
 Hoc lepido, hoc celebri libello.

AD FRANCISCVM MENDO-
cium Cardinalem.

Ode Monocolos.

Ter charam sobolem Deis morantur
 Diui Cæsaris Insubres relicto
 Regali folio superbi Iberi,
 Vt regna Aufoniæ petat feracis:
 Diuino cumulent & illum honore,
 Imponantq; comæ auream coronam.
 Hinc latè imperium regat parentis
 Porrectum Hesperio cubili ad ortum
 Solis. obsequium lubens ego illi
 Prestarem, & studium meum dicarem.
 Sic Dij, sic homines canunt uidentes.
 Quòd si polliciti memor, meiq; es,
 Vt doctæ referunt tuæ tabellæ,
 Vnum hoc te rogitò, meo potiri
 Tam desyderio queam modesto.
 Nec rem difficilem peto, arduam ue,
 Quum sis proximus illi amore, gente,
 Virtute: ergo tibi nequit negare.
 Nec sum talis ego, ut pudere possit
 Te patrociniùm meum subire.

AD ANDREAM ALCIATVM.

Ode tricolos tetraſtrophos.

C Antare pridem peſtine eburneo
 Nèc non ad arceis tollere lucidas
 Paraueram te carmine mollius
 Acoliæ ſidibus puellæ:
Te quando pernix Enceladi ſoror
 Legi à niuoſis alpibus, & Scytis,
 Niloq; , Iberoq; , ac Rhodano, & Pado
 Dixit, & Oceano recluſis
 Obſcura legum ænigmata ſoluere, &
 Tenere primum te locum in ordine,
 Et te. priorem cadere nemini
 Quot fuerant, & erunt probati:
Nos unde peſten ponimus, & tuas
 Laudes tacemus per celebres, leuis.
 Culpa timentes deterere ingeni,
 Grandia ne attenuem puſillis.

AD MVSAS DE COSMO MEDI-
 ceo Hetruriæ Principe.

Ode dicolos tetraſtrophos.

C osmum Pierides tollite honoribus
 Diuinis Medicen, egregium genus
 A magnis ducibus progenitum, & Deis,
 Veſtro altum ubere lacteo.

Nulli æque celebrant uos bene principes;
 Cultores melius nec gremio fouent
 Vestros, ut Medices nunc domus optima
 Vatum mater, alumnaq;

Cunctis uerba loquor cognita gentibus,
 Nam debere magis nostra fatebitur
 Aetas nulli hominum, nec meritis pareis
 Laudum reddere gratias.

Arteis, ingenia, et præcipuos uiros
 Gens hæc muneribus grandibus excitans
 Allexit, pretijs undique maximis
 Collegitq; bonos libros:

Hæc ut nostra negent cadere secula
 Priscis eloquio, carmine, moribus,
 Mæcenate sacris uatibus altero
 Cosmo principe Hetruria.

Quo regnante uirum secta scientium,
 Quæ dudum incoluit Palladis inclytam
 Urbem, transtulit ad tecta Fluentiæ
 Regis doctam Academiam.

Vnde is socraticis pectora sensibus
 Expleuit, superum iustitiam colens
 Sic seruat populum, ut pœna comes malo,
 Iuncta et præmia sint bono.

Hic mores hominum perdidit improbos,
 Norit quisque suo ut munere fungier
 Virtutesq; sequi, persimilem sibi
 Dant casti sobolem tori.

- Quid quàm sit memorem dulcis amiculis?
 Quid quàm sit sapiens? quid memorem fidem
 Constantemq; animum, & munificentiam? huic
 Nutrix quando benignitas.
- Quis nunc respuerit degere principe
 Sub tanto? melius quò dare munera
 Nouit nemo bonus, nulla equidem dies
 Maiorem genuit ducem.
- Sub quo Brutus amat, uel rigidus Cato,
 Sub quo Fabricius uiuere nobilis,
 Et parere suis imperijs uiri
 Præceptisq; salubribus.
- O quanto uberior Martia ciuitas
 Effes Imperio, rebus, honoribus,
 Claris usque uiris, si hætenus integri
 Seruassent Medicei tuam
- Gentem Pontifices, secula sub quibus
 Ter felicia erant, sub quibus aurea
 Tellus quæque tulit, largaq; præmia
 Virtuti data nobili.
- Tunc uates poterant carmina condere,
 Et filo tenui pulchra poemata
 Tunc deducere, erat plus olei decens
 Tunc insumere quàm meri.
- Sub diro heu miseri sidere nunc sumus,
 Ingratoq; sati tempore, quo magis
 Auri dira fames, bellaq; quàm bonæ
 Artes, quàm studium, uiget.

Felices populi regis Hetruriae,
 Quorum sit pretijs ingenium acrius.
 At nos hic operam, nos oleum simul
 Longo tempore perdimus.
 Felices igitur uiuite, prospera
 Quaeis fortuna dedit magnanimum ducem,
 Heroasq; , atauos, factaq; splendida
 Cosmi tollite laudibus.

AD EPISCOPVM CORTONIANVM.

Ode dicolos distrophos.

Antistes Coryti sacer
 Prisci, consilijs regis Hetruriae
 Magnis intime, Pegasis
 De te conqueritur Musa, quod illius
 Non multum fueris memor.
 Et nunc percuperet noscere, quam sui
 Lusus magnanimo duci
 Sint grati exigui, quos dederat tibi.
 Illi maius opus dare
 Ardens mens fuerat, sed timuit modos
 Ne surdis caneret, leues
 Et nugæ nimum negligenterentur. ab
 Vis dicam, fuerant tuæ
 Partes, hanc meritis tollere honoribus.
 Isto progenitus solo
 Meccenas atauis regibus editus.

Quinquam incumberet imperi
 Illi cura grauis, sollicitus tamen
 Vatum semper erat, fouens
 Nuncillos gremio, nunc opibus iuuans.
 At nunc ordinibus sacris
 A scriptus superum nectare uestitur.

AD CIVITATEM GAUDENTEM
 nouis mœnibus, & ad principem auarum.

Ode tricolos tetraſtrophos.

Quo quo ruinam deproperas tuam
 Videre, fati nescia ciuitas?
 Fundantur hi muri tuorum
 Sanguine, non spolijs opimis
 Victorum ut olim. mœnia destruis
 Vecors Deorum, prô pudor, heu dolor,
 Exlégis huius ciuitatis
 Vnde loces, reparesq; muros.
Tu templa Diuûm subruis impie
 Cultumq; tollis, nullaq; publici
 Est cura, quæ si est, una sola est,
 Vt populum expolies fidelem.
 Plebis miselle exugere sanguinem
 Tantum laboras, & procerum caput
 Euellis è ceruice, gnatus
 Ante papauera ceu superbi.
 Struxisse gaudes pulcra palatia, &

Emisse natis oppida plurima,
 Murisq; & arce munijſſe:
 Attali opes, Arabumq; gazas.
 Seruaſſe centum clauibus: inſuper
 Confidis illis, ſeua nec expaues
 Iam fata, ſed clauos trabaleis
 Credis ineſſe rotæ uolucris
 Fortunæ; at erras, horrida te ſuper
 Vindicta magni, et iuſta manet Iouis,
 Nec liberabit te poteſtas
 Imperij, neque uis tyranni.
 Si parca uerax continuit manus
 Conſederatas perniciem in tuam;
 Exemit haud te te neci, imo
 Exitium grauius parauit.
 Vt cunque Diui diſſimulant ſcelus:
 Nec poena præſens flagitio eſt graui:
 Speranda tunc maior ruina
 A ſuperis grauiorq; caſus.

AD FRANCISCVM TABERNAM,

Ode monocolos.

ME turbant laterum truces dolores,
 Et iubent medici bibam falerni
 Paulum albi, ueterisq; & hoc habere
 Dixerunt etiam bonum Tabernam.

Omneis circuit illico tabernas,
 Puer, quod placeat merum nec affert.
 Dij uobis mala dent mala tabernæ,
 Quæ Bacchum mihi non parastis alium.
 Irascor medicis: serunt Tabernam
 Se dixisse uirum optimum, disertum,
 Vnum è patriòus inclyti Senatùs,
 Magnum Cesaris hunc esse scribam,
 Non ualeis triuualium tabernas:
 Et ipsum uetuli cadòs falerni
 Habere, atque dare ex eo lubenter
 Alacriq; animo. ô bonum Tabernam,
 Aegris talia uina qui parasti
 Illis, quos laterum premunt dolores.
 O nunquam moriari mi Taberna,
 Et mi talia uina si parasti.
 Qui si pessimus omnium poeta
 Sim, non illa neges, malus poeta
 Est qui non habeat merum bibendum.
 Potus quum fuero usque, & usque, & usque,
 Quis scit, forsitan ero bonus poeta.
 Seuerus bibit & Cato, Enniusq;
 Perfusus Bromio canebat arma.
 Boni omnes celebrant merum poetæ.

M

AD MVSAS, VT FRANCISCO BI-
 biennio gratias agant.

Ode tricolos tetraſtrophos.

Ni ſcirem ſuperos grandia premia
 Dignis pro meritis reddere, durior
 Eſſet uita mihi, quum nequeam pareis.
 His perſoluere gratias.
 At uos Pierides progenies Iouis,
 Qui æternare uiros carminibus potis
 Eſtis, digna precor ſoluite munera
 Franciſco Bibiennio,
 Non Græci eloquij, non latij rudis,
 Antiquo eſt procerum ſanguine Hetruriæ.
 Cretus nobilium, Cæſaris urbicum
 Quæſtorum in numero ſedet.
 Huic prudens animus rebus in arduis,
 Non auri cupidus, non & amans doli,
 Eſt præſto miſeris, ac patientibus,
 Et re, & conſilio iuuans.
 Talcis ò utinam belligera urbibus
 Reges præſicerent Italiæ uiros:
 Iſtis, & populis res melius quidem
 Priua, & publica cederet.

DE INIVRIA SIBI A FISCO

Cæsaris illata.

Ode dicolos tetraastrophos.

Nuper Camænis uiximus haud parum
 Sacris amici, nec sine gloria
 Quandoque clara lusimus, è rogo
 Vnde meo capiti orta laurus.
Nunc fiscus at me sollicitum facit
 Vitæ nocentem dum fouet; & piæ
 Partis poetæ negligit, & silet
 Iustitiæ rigor, & Deum ius.
Vrbs ô ualeto, sic uoluit malus
Fiscus potentis Cæsaris, en pedem
Tardum pilarum uulneribus citus
Subtrahō liminibus scelestis.
Viuat maligna hic qui modo palmites
Falçē utileis truncauit, edacibus
Flammisq; sacras corripuit domos,
Atque latrocinia apparauit,
Deliberato quiq; animo pium
Ausas poetam perdere, prò dolor,
Librosq; amata ac pignora surpuit.
Hinc agite Aonides abite.
Quærenda uobis altera ciuitas,
Regnent ubi almæ iustitia, & æquitas.
Solis rapinis hic locus utilis,
Puluerem en excutite hinc abite.
Ne fisce,

Ne fisco, cuius nomina transeo,
 Lesisse inermem te puerum puta,
 Vatem sed unum, carmine iambico
 Qui tua crimina atrox notabit.

AD IO. ANGELVM MEDICEVM
 Cardinalem.

Ode dicolos tetraastrophos.

Q Vòd te promeritis ornat honoribus
 Paulus, quòd decorat murice nobilem
 Virtutem, superis reddere gratias
 Ingenteis teneor Deis.

Nanque est officium principis optimi
 Et facti memoris, mi Angele, premia
 Prestare eximijs digna laboribus,
 Atque extollere gloria.

Quanquam hæc iure tibi proueniant bona,
 Grates ipse tamen soluere debitas
 Debes cælitibus, maxima queis fuit
 Semper cura tui .cia age

Mecum exolue Deis uota potentibus.
 Taurorum series tu tria corpora,
 Nos hædum tenerum letitiæ Deo, &
 Agnam candidam Apollini.

K

AD BERNARDINVM MAFOEVM

Cardinalem.
Ode tricolos tetraſtrophos.

Virtute quisquis pectora nobili
 Explere, & illam uiribus aſſequi
 Enititur totis, libenter
 Sustinet usque graueis labores.
 Non ille regum terribiles minas,
 Fati nec ictus expauet horridos,
 Non ille uulgi curat auram,
 Mobilis aut populi fauores.
 Virtute fretus premia colligit,
 Laudesq; multas, nullius indiget.
 Per se satis diues, superq; est.
 Casibus intrepidusq; duris
 Obstat, secundis se minus erigit
 Rebus; futura at prouidus inspicit.
 Que digna semper laude querit.
 Omne nefas fugiens ut orcum.
 Contentus ultro hac comite est Dea.
 Contemnit omneis insuper ordines
 Urbis magistratum, & potentum
 Limina; diuitiasq; Cræsi.
 Illum sequuntur gloria, laus, honor,
 Fascesq; victor cumq; securibus
 Hunc ante defert, atque aratris
 In medijs reperit triumphos.

Te clara uirtus uexit ad aethera
 Masæa clarum, te quoque purpura
 Ornauit ardenti, & sacrorum
 In procerum numero locauit.
Quis ista iam mirabitur? hac duce
 Sperare quando talia curiam.
 Quiuis sequentes uaticanam,
 Et meliora queant regente
Paulo. sed erro, non homini licet
 Cuiuis Corinthum tendere, fingitur
 Ex arbore omni nec Deorum
 Nuntius, ut Deus hortulorum.
Fortuna late quæ domina omnium
 Mortalium est rerum, sua mûnera
 Non spernit, imo cuncta uoluit
 Ex animi leuitate uana.
Hec sepe reges è folio inclytos
 Detrudit alto, sepeq; pauperes
 De gente cretos imperita;
 Purpureo decorat galero.
Sepe & potenti se comitem exhibet
 Virtuti, & amplos hæc simul urbium
 Affert honores, sepe & illam
 Pauperie grauat heu maligna.
Virtus refractis uiribus illius
 Exultat, exhinc à popularibus
 Se se abstinet uijs, poliç;
 Quæq; per ardua tentat arcem.

Sed clara uirtus non tibi contulit
 Hos fors honores, & puer inclytus
 Farnesius decus Quiritum
 Romulei columenq; regni.
Surgentis unquam si fuit imperi
 Spes summa, nunc hoc Consule maxima est,
 Et consulente auo, & nepote
 Consilium redigente in acta.
Quid iam moraris Romula ciuitas
 Quin thura reddas mascula? coelitem
 Quin des honores? ista non sunt
 Facta hominum, at potius Deorum.

AD CORNELIUM MVSSVM EPI-
 scopum Butuntinũ in morte Iacobi Ro-
 sei alumni, consolatio.

Ode dicolos tetraastrophos.

Non finem lacrymis, questibus & modum
 Corneli facies? seu zephyri tepent,
 Seu flauent segetes, seu grauide rubent
 Vux, seu glacies riget.
Mutant queque uices, nec terere ignei
 Currus astra eadem clara leuis rota
 Phœbi semper amat: nam modo contrahit
 Nocteis, & modo protrahit.
Tu semper Rosci morte doloribus
 Angis plena sacris pectora sensibus,

- Qui errantem reuocas regis Olympici
 Gentem à limite deuio
 Ad fonteis liquidos, lætæq; pascua,
 Tu infirmo pecori das medicamina,
 Sanans quod fuerat corpore morbidum,
 Lacte, & uellere ut affluat.
 Tu post te populos eloquio trahis
 Dulci: dum loqueris blandius Orpheo
 Illis uerba Dei, uerba salubria,
 Suauis plenaq; nectare.
 Tu lumen rutilans in medio atrij,
 Tu montis posita in uertice ciuitas,
 Tu sal terra auidum, tu speculum nitens,
 Exemplarq; uiri integri.
 Erranteis igitur cum bene corrigas,
 Quare tam temere is te prope perditum?
 Fato quum sapiens insuperabili
 Cædat, seq; Deo offerat.
 Non plus mater amat, nec pater unicum
 Gnatum, quàm Roseus te tuus, asseris.
 A quo quicquid habes (post superos) boni
 Accepisse fatebere.
 An non ille Deo reddere debitum
 Cogebatur? & hoc expedit omnibus.
 An non excoluit ter bene uineam, &
 Fructum tempore reddidit?
 Correptus fuerat febribus in patrum
 Sancto concilio, num melius mori

- Vsq̄uam quis poterat? quam Dei in agmine
 Decertando fideliter.
- Debemus merito hunc dicere martyrem,
 Et lauro uiridi tempora cingere,
 Nam uictoria ubi est gloria proxima est,
 Et laudi sua præmia,
 Victorem lacrymis non ego prosequi
 Te censebo, magis latitiæ dies
 Sit dicenda, solum liquit, & æthera
 Ascendit super ignem.
- Terræ deposuit si spoliū graue,
 Exultat niueo tegmine spiritus
 Inter cœlicolas cantica concinens,
 Laudesq̄; æthereo Deo.
- O felix obitus, seu mage uiuere,
 Sic illi melius dicere congruit:
 Finis parca bonis carceris horridi,
 Orcus luridus est reis.
- Quem tu Musse gemis surripuit pater
 Ad se Antiochæ gentis, olympico
 Regiq̄; exhibuit, militiæ sacre
 Digna ut præmia sumeret.
- Hoc se exercuerat sub duce nobili,
 At nuñc emeriti munere militis
 Lætus perfruitur, seculaq̄; omnia
 Viuet, nec cadet amplius.
- Sub nullo Roscius degere principe
 Maiori potuit, Diuus hic euocat

Ex umbris animas ad sua corpora,
Cæcis restituit diem.

Atque obsessa malo pectora spiritu
In regis superum nomine liberat,
Amiſſa hic reperit, furtaq; detegit,
Sunt sani quoque languidi.

Antoni alme pater funde piæ preces,
Acternam Roſeo det requiem Deus,
Muſſumq; incolumem in ſecula protegat,
Et det pace frui bona.

AD NICOLAVM PIRENEIVM EPI
ſcopum Attrabatensium.

Ode tricolos tetraſtrophos.

T Vis uolenti incumbere laudibus
Hæſere uoces ter mihi faucibus,
Ceu ſi luporum me priores
Vidiffent oculi truces.

Ter pleçtra ſumpſi, ter mihi Cynthius
Pulcher ſonoras corripuit fides,
Aguas mari ne ait profundo,
Nec fruges Cereri dato.

Sacro ſorores hunc gremio ſouent,
Nos fronde amata tempora cinximus,
Vir eſt pugil, equeſq;
Naturæ inſpicit abdita.

Si ſe parumper rebus ab arduis

Diuellat, almo & uiuat in otio,
 Felicius nemo per æuum
 Carmen condidit aureum.
 Asciiuit Atlas hunc socium pater
 Magno labori Cæsaris arduas
 Ad res gerendas, imperiꝫ
 Pertractanda negotia.
 Plectro unde parcas, mollibus & modis
 Hic facta patris splendida, tum sua,
 Sólusq; pugnas, & triumphos
 Dicit Cæsaris inclytos.

AD HONORATVM IANIVM.

Ode dicolos distrophos.

Qui claris ab honoribus
 Verum nomen habes flumine mergeris
 Dum uiuo, illud & optimis
 Necnon ingenuis moribus ordinas,
 Diuinisq; scientijs,
 Iure ut dictus Honoratus ab artibus
 Atque à fonte sacro, neque
 Nomen quod melius congrueret dare
 Maiores poterant, neque
 Quisquam illud studijs te mage candidis
 Exornare potis, uales
 Graia, atque ausonia uoce, pedestribus

Tu scriptis & equestribus,
 Tu Augusti puero charus & intimus
 Es, nec non studij comes .

Tu, quæ conueniunt regibus, exaras,
 Tuq; edisseris optima,
 Tu exples Socraticis pectora sensibus .

O quæ tempora cernimus
 Aduentare sacris uatibus, & duce
 Et docto auspice Ianio .

Qui me inter socios annumerat suos
 Dulces, quiq; Perexio
 Gonzalo, egregio & doctiloquo uiro,
 Iunxit, quo sapientior

Nemo, nec melior, nec modo iustior,
 Quo nullusq; fidelius

Tuto arcana gerit pectore condita
 Regis, qui super omnibus

Mundi purpureis regibus imperat,
 A quo præcipuis fui
 Donis, insuper ornatus honoribus .

Vobis consiliantibus
 In clara annumeror gente Philippica .

Quando ò grata sodalitas
 Cerruto dabitur colloquio frui
 Vestro, docto, & amabili,
 Quo nul dulce magis, nil mihi charius

Continget . superi precor
 Hoc concedite . dehinc si moriar mihi

Mors gratissima crit, modo
 Cum istis emeriar, seu mage uixero,

MVTII ET FAVSTINAE SFOR-
 tiadum Epithalamij prefatio

Ode dicolos distrophos.

MOs fuit antiquis procerū simulacra suorū
 Habere in aula, aut porticu.
 Horum etiam pulchro decoratus honore magister,
 Seu scalperet, seu pingeret,
 Talia credebant post tempora plurima uitam
 Dare, at cadunt æuo breui.
 Nos genus heroum canimus simul acta tuorum,
 Tuas canendo nuptias.
 Sunt ista hæc procerum Muti simulacra potentum
 Verissima in omneis dies
 Cura igitur parui non sit tibi parua libelli
 Nostri, haud loquimur inania.
 Hæc mihi quærenti certissima dixit Apollo
 Et quæ tacemus plurima.
 Otia si fuerint cantabimus, optima laus est
 Nascens ab ipso funere.
 Talibus ergo habeas simulacris atria plena
 Vt multa uiuas secula.

EPI THALAMIVM.

Ode dicolos distrophos.

Tellurem niueis spargite floribus,
 Et ferte huc calathos rosas
 Plenos puniceis, huc breue lilium,
 Et quicquid redolens arabs
 Nec non Assyrium pingue tulit solum.
 Nympha tempora cingite
 Sertis, inde uago pellite humum pede,
 Dulcem dum feriunt Lyram
 Cantu mellifluis pieridum chorus
 Sacrarum, & Clarius Deus.
 Myrto ornate domus limina, & aureis
 Pomis, gaudia Cypridis.
 Sit uatum, atque ducum delphica gloria
 Laurus. stent laquearibus
 Lychni, iamq; faces concutiant comam,
 Vnde alium reuocent diem.
 Aulam surge puer, Cinge tapetibus
 Perpiculis, quibus illiti
 Gentis Sforciadum, atque Anguigerum duces
 Cernantur ualidi, genus
 Heroum, ingenio, & uiribus inclytum,
 Inuictiq; animi, decent
 Iam cuncta, atque suo stant posita ordine
 Ornatum ad thalamum. aspice
 Ingenteis proceres secula ad omnia

Claros. Ille potens Otho est,
 Dudum qui tulit insignia uipera
 Victor barbâro ab impio.
 Alter promeruit Magnus ab optime
 Gestis dicier, hostibus
 Pulsis Turrigeris, omne genus leuis
 Fortunæ solitus pati.
 Illos subsequitur non minus Actius
 Armis, quàm ingenio ualens.
 Arcendo Bauarum limine ab Italo
 Fratrem liberat obsidem.
 Lucchinum inde uides reddere, & addere
 Regno urbeis uarias suo.
 Is, cuius celebris Thuscia & Umbria
 Cispalinaq; Gallia
 Subdunt colla iugo, suscipiunt simul
 Leges Insubrium est sacer,
 Et nunc purpureo pocula nectaris
 Cum Dijs ore pius bibit.
 Facta & consilium quis Galcacij
 Vates egregie canat?
 Quis currus sobolis, quis spolia, & duces
 Captos? bella quis horrida
 Cantabit? uarijs urbibus imperans
 Virtutum comes optimus
 Dicitur, quin etiam primus hic Insubrum
 Dux est, ultro apicem imperi
 Quum summi peteret, stamina, prô dolor.

Parca corripunt truces.
 Dehinc surgit genitus, qui Anguigerum ultimus
 Dux, sed Blanca Philippica
 Illustris mulier tempora in omnia.
 Magno iuncta uiro genus
 Instaurat generi, consimile eligens,
 Fortem fortis amat uirum.
 Quem cernis uiridi tempora cingere
 Lauro, è sanguine Sforcie
 Magni Attenduli, hic est lucida gloria
 Bellantum, & stupor, & decus.
 Passim urbes Itale, passim etiam oppida
 Tollunt signa trophæiq;
 Nusquam uictus, erat uictor in omnibus
 Bellis, rebus & arduis,
 Sed nec consilio aut eloquio prior
 Quisquam aut par fuerat sibi.
 Hec facta inspiciens in generum uocat
 Hunc Dux inde Philippus, &
 Pisauri domini. è stemmate Sforcie,
 Pro Francisco aderant Duce.
 Semper Sforciadum gens fuit inclyta
 Bellis atque toga potens.
 Ceu nubes ualidis quando aquilonibus
 Pelluntur ue notis, ita
 Hostes diffugiunt hoc duce protinus,
 Dextras dant quoque supplices.
 Pax tanta unde oritur gentibus Italis

Quanta orbi fuerit data
 Augusto penitus principe maximo
 Terrarum, & patriæ patre.
 Cui non consilio, aut munificentia,
 Hic nec cessit honoribus.
 Passim templa Deum, tecta que pauperum
 Multa dote locat pius.
 Diversisq; potens innumera erigi
 Dum castella iubet locis.
 Insignis spolijs pluribus ordini
 Heroum, & numero Deum
 Ascitur superum, secla per omnia
 Lugendus patriæ, & sacro
 Patrum concilio, atque Hesperia uberi
 Semper postmodo perditæ.
 Hic qui mortifero est uulnere, & à suis
 Confossus Galcacijs
 E Blanca anguigera Sforciade & duce, heu
 Infandum, heu scelus impium,
 Summa spe iuuenem perdere, & hinc dolor
 Hinc luctus patriæ fuit.
 Iam iam perficitur Dux puer inclytus,
 Parca heu surripiunt truces
 Surgentem imperio, pro scelus, o, pudor.
 Mox surgit Ludouicus, hunc
 Multis Fata agitant fluctibus aspera,
 Necnon dulcia pignora.
 Quis regnantibus, heu, nec ducibus fuit.

Vsq̄uam nec populis quies
 Pestes, bella, fames, furtaq̄, funera,
 Mortes, supra, odia, & doli
 Regnarunt, data sunt omnia barbaris
 Prædæ, sic placitum Deis.
 Qui mortale genus tollere honoribus,
 Mox deponere cladibus
 Gaudent, ceu rapidis fluctibus horride
 Cautes æquoreis, & ut
 Prærupti scopuli, ac summa iuga ignibus
 Obstant, & pluuijs notis.
 Franciscus sapiens atque nouissimus
 Dux sese opposuit trucis
 Fortunæ iaculis, acèr & ictibus,
 Tandem cum sapientia,
 Tum uirtute duce è finibus expulit
 Victor barbariem effera.
 Percusso placidæ fœdere pacis, ab
 Ipso Casare nuptijs
 Oblatis stabili connubio omnia
 Firmat, sanguine, amicicia.
 Hinc exorta suis est populis quies
 Alma, optata satis diu.
 Sic firmata fuit, composita & bene
 Res, & relligio pia, ut
 Auri secla ferrent, nostra sed heu n̄ m̄s
 Fatis pax odio fuit.
 Franciscum ante diuim surripiunt Ducem

Et cuncta ex oculis bona.
 Querentem imperium intercipiunt patris
 Paulum occurrere Casari
 Dum festinat equo. ò qui patriæ dolor
 Quæ exortæ lacrymæ Italis.
 Sed spes restat adhuc summa superstite
 Illustri indole Mutio,
 Heroïna decens quum Violantula
 Regnum præcipue reget.
 Ceu flores uiolæ semper odoribus
 Vincunt pallidula, ita
 Nostri omneis superat nunc Violantula
 Acui gloria fœminas.
 O digna imperio, parteq; nobilis
 Ex omni celeberrima.
 Summo digna Ioue es, si careat sua
 Iunone, ut proceres regas.
 Te sanctus pudor, & te sapientia,
 Te ornat munificentia.
 Tu nosti populis parcere, crimina
 Et tu carpere turpia.
 Si te fata manent, si imperio tuus
 Fraudatur proprio puer:
 Multa Anchisades pertulit horrida,
 Dum inferret Latio Deos:
 Virtuti intrepida semper, & optimis
 Fortuna obstitit impia.
 Nostin quanta tulit prælia Casar, ut
 Hosteis

Hosteis limite pelleret
 Insubrum, & modo non est sine milite
 Forti: Fata duces agunt
 Dudum Sforciadas imperium simul
 Hoc præter nihil acitiant.
 Vnde hæc progenies penè erat obruta
 Finisq; imperij Ducum.
 At Dij, cura quibus Sforciada domus
 Semper maxima creditur.
 Collecto superùm concilio, Deos
 Iunonem dominam tori,
 Demittuntq; Hymenæum, hæc sobole ut parent
 Faustum connubium, ut duces
 Virtutum comites roboris exeant
 Antiqui, auspice Cesare.
 Pulcher Sforciadam sanguine Mutius
 Claro, & Bentiuolum satus:
 Quorum prætereo facta, genus, duces:
 Nouit quos bona Felsina.
 Illustri pariter stemmate Sforcia
 Faustina exoritur decens.
 Magnus cui genitor Bossius: ordinis
 Frater purpurei est Guido.
 Alter dux peditum, duxq; equitum ferox.
 Contra sacrilegum genus.
 Et maternus auus, qui modo Pontifex
 Orbis maximus optimus.
 Quem si aüssm meritis tollere honoribus

Vis me, & deficiet dies: aliq. simul in illis
 Tantis auspicijs Faustula Mutio, & mandata
 Iuncta est, Sforcia Sforcie: non enim in
 Vates uera loquor, Iuppiter annuit,
 Ut regnum reparent uetus. Idem rotatq. per
 Quid conor tenui grandia cum lura,
 Quæ non dicere conuenit?
 Virgo connubio Faustula Mutio,
 Pulchro pulchra datur uiro:
 Felix connubium cum bonâ & alite,
 Annis & facie pares.
 His fecunda Venus prole perennior
 Assistat roseis genis.
 Exornetq; torum nympba Peristera,
 Et dicat uerba precantia.
 Letum coniugium pronuba & asserat
 Iuno: sitq; Hymenaus his
 Faustus: nullus erit quo sine perbreui
 Orbis, nullum hominum genus.
 Gratus Dijs superis, gratus & inferis
 Author connubij est Deus.
 Hunc matres teneræ, hunc atque puellule,
 Hunc patresq; bonum inuocant.
 Quid tam bella times Faustula? patria
 Capta non raperis tua,
 At pulchro inueni traderis, i pudor
 Tolle en flammea lumina.
 Quid stas mœsta? times Faustula? consule

Matres, hasq; iuenculas,
 Quæ norunt thalami gaudia, pignorum,
 Necnon quantus amor uiri.
 I matres pete, quid stas modo Faustula?
 Tolle en flammea lumina,
 Amplexum iuuenis neu time amabilem.
 Hic est ille iocus placens,
 Quem sic concupiunt ludere uirgines,
 Et quem ludere foemine.
 Quid stas? tolle faces Faustula, abi pudor,
 Tolle en flammea lumina.
 Hunc experta semel quum fueris iocum,
 Delectabere ludere.
 Atque ut tonsa comam bella per horrida
 Perq; hosteis sequitur uirum:
 Hic necnon Arabum mos mulieribus,
 Sic sectata uirum est bona:
 Talem foeminae habent Oebalia ordinem,
 Ac tot millia millium:
 Sic tu mellifluo ludere cum ioco
 Noctes, atque dies petes
 Amplexu iuuenem tam egregium. i pudor,
 Tolle en flammea lumina.
 Mui non subito prælia conferas.
 Haud rem cum ualido hoste habes,
 Sed cum lacteola uirgine, cui modo est
 Tempus soluere zonulam.
 Hæc nondum Veneris munia nouerat,

Nondum reddere scit uices: in gremio, 201
 Immatura iocis pectora mollibus
 Sunt placanda uel osculis: 202
 Optat blanditias alma cupidinum,
 Mater, uerbaq; dulcia: 203
 Coniunctis animis furtaq; mutuis
 Decerpi sua amat Venus: 204
 Ergo dum Iuuenes ludite, fortia
 Iam non segnia pectora
 Vult regina Paphi, ludite iam decet,
 Da prolem proauuo duci
 Francisco similem Faustula; Mutius
 Non ultra uocitabitur
 Sponsus, sed pueri mox pater: inlytum
 Franciscum hic referat ducem,
 Iam te cum puero, ceu Venus aurea
 Ludit, cerno, Cupidine,
 Hoc mandant superi ludite, iam decet
 Auctent Dij bona, ludite.

Finis Tertij Libri.

ANTONII CERRVTI NOVARIEN
 sſs Carminum Liber quartus.

AD LIBRVM, QVO TEMPORE
 accedere debeat ad Guid. Vbaldum
 Vmbrorum Ducem.

Ode dicolos distrophos.

Vlte parū properes ducis Vm
 bri ad tecta libelle

Ardua magnanimi.

Nil est quod timeas praestantia
 sensibus ipsa

Pectora Socraticis :

Ornatam ue domum spolijs, et

plena trophaeis

Atria nobilibus.

Ille est eximiae uirtutis gloria, uatum

Præsidium, atque decus.

Arteis ille fouet ueteres, & possidet : ultro est

Gratia cum simili.

Ingredere ardenti uultu alta palatia, uates

Vt decet ire probos :

Tempore non illo, quo regni intendere rebus

Affolet eximijs :

At dum letitiae uacat, & conuiuia magnus

Euius exhilarat.

L I B E R

Præcipue antiquis dum saturnalibus instant

Seruus, hyems, genius.

Libertate licet grandi tunc omnibus uti,

Quod lubet usque loqui.

Ille poetarum ritus bene nouit, & ille

Principis officium.

Te leget. ista Iouis ueteris sunt iussa parentis

Inuiolabilia.

Et si gratus eris, cedro & sint carmina digna,

Premia multa feres.

Pectine deposito ut magno cantare boatu

Bella uiri incipias.

Aut si humeri ingenti succumbent pondere: plectro

Clara trophœa canes.

Vade igitur propere, nec te uia longa fatiget:

Spe labor eximitur.

Regibus eximijs omni uirtute decoris

Est placuisse satis.

Ardua semper habet secum sua premia uirtus:

Ipsa sibi pretium est.

AD GVID. VBALDVM, POETAS

nō scribere ob principum auaritiā,

& ignorationem.

Ode dicolos tetraſtrophos.

Cessarunt proceres laudibus inclytis

Vates egregij tollere maximos,

Cessarant proceres pendere præmia
 Diuinis quia uatibus.

Nam quæ tunc poterant carmina conderet
 Si nulla acta duces splendida gesserant,
 Lucrorum cupidi, turpis & otij,
 Tarde, & mollis inertia.

Tanti causa mali est lurida principum
 Ignorantia, quæ nescia gloria,
 Virtutisq; ruit per uetitum nefas,
 Post terga optima deserens.

Hinc artes ueteres, iustitia, equitas,
 Et morum probitas, sancta q; castitas,
 Leges, religio, & munificentia,
 Norunt opprobrium pati.

Hinc reges odio ciuibus optimis
 Vxori, & famulis, denique filijs,
 Ignarisq; uiris, & sapientibus,
 Atque ipsi popularibus.

Quanto deterior principis inscij,
 Tanto nobilior uita erit optimi;
 Qui uirtute nitet, munificentia,
 Sanctis moribus, & fide.

Qui custos rigidus iustitiæ, Deum
 Cui cordi est pietas, qui populos regit
 Aequa lance suos: parcere, carpere,
 Qui scit tempore congruo.

Hunc Diuum ipsa fouet larga benignitas,
 Hunc ciues minimi, atque hunc proceres amant,

Matres cum pueris, cumq; uiris senes,
 Hunc & turba leuis colit.
Hunc uates celebrant carmine nobili,
 Et dant perpetuis res bene seculis.
Gestas: huncq; pijs ordinibus Deum
 Aeterno calamo sacrant.
Quam pulchrum est aliquo tempore non mori,
 Aeuum omne ut uigeat fama perennior,
 Et prestare simul clara nepotibus
 Exemplaria posteris
Virtutum: ante tuus ceu pater inclytus
 Fecit nobilium gloria principum,
 Quem magni proceres; quem populi uocant
 Praclarum Italiae decus.
Cuius digna teri, iam generosius
 Tu uestigia amas, & sequeris, nihil
 Laudis praeteriens quod decoret ducentem
 Heroa, ut superes patrem.
Virtus, quae eximia est amula gloriae,
 Claros alma duces semper honoribus
 Aeternis properat uincere, splendidis
 Intenditq; laboribus.
Ad se se haec animos attrahit omnium
 Gratos, eloquio, magnificentia,
 Inuiti facta tua ut tollere laudibus
 Cogantur super aethera.
Hac me surripuit dicere eburneo
 Plectro magnanimi fortia, & inclyta

Patris gesta, tuas postmodo nuptias,
 Natalem quoque filij,
 Solers nostra parum, & si fuit hactenus
 Laudes Musa tuas dicere: non tamen
 Est oblita: tuba sed canet horrida
 Si tu praelia iusseris.

DE FRAN. MARIAE VMBRORVM

ducis laudibus

Ode tricolos tetraastrophos

I Am gesta regis magnanimi canam
 Vmbrorum, & urbeis, & populos feros
 Captosq; , seruatosq; : uestro
 Pierides puero fauete.
 Canenda quanquam, hac Mœonide tuba
 Sint, aut Maronis, non fidibus, tamen
 Cantabo: nam reges, Deosq;
 Pindarus hac cythara canebat.
 Cuius labores secula plurima
 Vixere clari, & lesbia barbitos,
 Viuentq; : iunctæ erunt Camicæ
 Atque modi faciles Horati.
 Sic magna paruo carmine prosequar,
 Martis cruenti praelia tristia,
 Necesq; , semper lacrymandas
 Matribus, & pueris tacebo.
 Dicam triumphos, & spolia, & duces,

Summasq; rerum carpam, ut apes thymum
 Legunt odoratum, unde stipent
 Roscida mella, fauosq; fingant.
 Prius uirilem quam indueret togam,
 Inter peritos est academicos
 Versatus, artis militaris
 Inter & egregios magistratos.
 Regno occupato a principe Hetruria,
 Hic comparato milite contudit
 Hostes, & in statum priorem
 Restituit sua regna uictor.
 Sic hostium omnis concidit impetus,
 Ut cedit auster, cum boreas furit;
 Ac ceu rapaci aue aduolante
 Precipites fugiunt columbae.
 Virtus secundo lata negotio,
 Ad illa semper quae magis ardua
 Festinat ultro: nec laborum
 Pondere territa, nec periculis.
 Heros eodem sanguine Iulius
 Summus sacerdos uenit in optimam
 Spem, posse barbaros fugare
 Hoc duce ab Ausonia, insolentis
 Cura omnis illi bellica creditur.
 Regno relicto iussa capit citus,
 Velut sagitta tenso ab arcu
 Missa petit loca destinata.
 Sensere Galli quid ualida manus

Et quid ualere eximia ingeni
 Dotes. Padusa infecta rubro
 Sanguine, testis erit laborum.
 Virtute freti Antenoridae ducis
 Inuicti, & altis consilij, grauem
 Belli usque mandauere curam,
 Atque sui populi salutem.
 Sic grande obiit munus, ut horridis
 Atrum pauorem incusserit hostibus,
 Illosq; propulsarit, ampla
 Dijs patrijs referens trophoea.
 Gallusq;, Iberusq;, & populi fere
 Germaniae experti egregiae ducis
 Possent quid artes, in suorum
 Perniciem, exitiumq; triste.
 Ornata magnis diuitijs, uiris,
 Honoreq; urbs Neptunia, tam duce
 Claro autumauit hinc superbo
 Imperio Italiae potiri.
 Non, qui subacta nomen ab Africa
 Est assecutus tempore floridæ
 Primo iuuenta, gessit acta
 Splendidiora toga, uel armis.
 Marcellus egit quæ impiger, & senex,
 Cunctando qui rem restituit sagax,
 Illa iste, seu eludat mora hostis,
 Prælia siue ineat cruenta.
 Sed nec regendi cura fuit minor.

Sublime regnum legibus integris,
 Et moribus sanctis, probroffis
 A populo maculis repulsis,
 Inde euocatis artibus optimis,
 Pax orta dulcis, iustitia, & fides,
 Toriq; castitas iugalis,
 Et pietas reuocata Diuum.
 Post se luporum ne rabies trucum
 Saureret ipsos acriter in greges,
 Virtutis emulum paternæ
 In folio genitum locauit
 Regali: & omnis credita patrij
 Est cura regni. Vos, quibus imperat
 Vbaldus heros, ter beati
 Et quater estis, & ultra, & ultra.

GVI. VBALDI VRBINI DVCCIS
 et Victoria Francese Epithal: prefatio.

Ode dicolos dystrophos.

Regum queis nuptias
 Possum muneribus Melpomene inclytas
 Ornare Aeolio nisi
 Fretus uestra opera, carmine & lucidas
 Gemmas dant alij, illitasq;
 Auro, & purpureo sanguine muricis
 Vestes: Palladia manu
 Pietas, pontificum donaq; principum.

Non uis est mihi talium ;
 Sed uersus potior sum dare , secula
 Qui uiuent . age barbite
 Doctas tende fides , omine cum bono
 Felices cane nuptias
 Heroum egregijs tolleq; honoribus .

EPITHALAMIVM.

Ode Monocolos .

○ Que regna Cypri tenes beata ,
 Gnidum , Dyrrhachium , Cytheraq; alta ,
 Adsis Diua sacris tori iugalis ,
 Succinctus pharetra Cupido , & arcu
 Tecum , & Nereidum chori canentes
 Margaritiferis super natantes
 Conchis adueniant ; simul decentes
 Huc Nymphe properent caput reuincta
 Vel nigris uiolis , amaracoq;
 Molli , uel niueis , rosa , ligustris ,
 Sertis , purpureo colore Adonis
 Tuæ deliciae , tuiq; amores
 Intextetur : eritq; fronte moesta
 His Apollineus puer reuinctus .
 At uos aufugitote curæ edaces :
 Et Martis gladium tegant minaces
 Vaginæ : haud resonent tubæ per athram ,
 Audaceis animos uirum cientes

Dura in praelia, luridamq; mortem.
 Abite hinc: procul arma luctuosa,
 Abite, & Veneri locum datote.
 Alma est lætitiæ dies dicata,
 Et dulci genio, iocisq; ludisq;
 Heroes populisq; misceantur.
 Nunc psallant pueri, uiri, senesq;
 Pellentes pedibus solum citatis.
 Natura en uariat uices benignas.
 Et tellus uario nitet colore.
 Tecta floribus inde uestiuntur;
 Qui passim redolent sabcum odorem,
 Qualem aut Assyrij, aut Arabs odorant.
 Cessarunt pluuia, & noti furentes,
 Et fulgur tomitru Iouis corusco.
 Iam regnant zephyri, leues & aure.
 Phœbus dat radios supernitenteis.
 Teguntur iuga montium rosetis,
 Et fontes facili strepunt susurro.
 Spirant cynamia, balsamumq; sylvæ.
 Rident omnia, concipiunt canora
 Aues dulce melosq;, & æthera implent.
 Veni pulchra Venus, ueni, beatas
 Sedes Idalij sacri relinquens:
 Reginam, & dominam urbium potentem.
 Romam, Dardanidum, genusq; Martis:
 Vbi illa, illa tua elegans puella
 Regum progenies, Iouisq; summi,

Ad sunt cui Carites bonæ obsequentes,
 Pro qua iudicium Paris referret.
 Ignitis facibus tuis, nec ullis.
 Deuicta est pueri trucis sagittis:
 Ut Victoria dicier soleret
 Victrix una tui, tuosq; amores
 Aspernari, & torum iugalem:
 Tantum uirgineo decore freta.
 At nunc uicta manet Ioue approbante,
 Imo concilio Deum iubente.
 Iungatur thalamo ducis potentis:
 Qui heroum soboles, origo regum
 Insignis proauum, toga, uel armis,
 Opimis spolijsq; , uel trophæis
 Claris, magnanimi sui parentis,
 Et factis proprijs satis superbus:
 Quorum si referam inelytos triumphos,
 Ars me deficiet, diesq; longa.
 Quare Diua potens super iugandis
 Viris, uirginibusq; , dulcem amorem
 Inspires teneris precor medullis,
 Et uinclis animos liges abentis,
 Nunquam discipiant ut inde solui.
 Ad munus uenias tuum iugale
 Ante omnes Hymenæe nuptiarum
 Deus, ferte faces adest uocatus,
 Et faustus Deus ille nuptialis:
 Qui iungit teneras uiris puellas,

Qui iungit teneros uiros puellis.
 O quæ gloria parta, qui triumphus
 Surgunt Italiæ; Cupidiniq;
 Sed Victoria maior est paranda
 Guidubalde tibi, satisq; pulchra.
 Reges quam hactenus assequi minaces,
 Nec duces potuere præpotentes.
 Quum Victoria sit tuum superba
 Vexillum subitura, ut inde uictor
 Sis Victoria, & ipsa deinde uictrix
 Victoris: fuerit quis usque uictor
 In certamine, uos scietis ipsi.
 Quum pendent Hymenæe ab hoste raptæ
 Dulceis exuuiæ tibi dicandæ,
 Grata dona: faces uiri comantes
 Ferte, dehinc pateram auream Lyæo
 Spumantem. noua nupta uirgo prodi,
 Virgo exi noua nupta, quid moraris?
 Prodi uirgo decens, uocari & ultra
 Virgo desine, dicierq; sponsa
 Debes, mox mulier pudica, paulo
 Post matrona decens, potens uirago
 Heroas paritura, maximosq;
 Reges, qui Ausoniam regent frementens
 Armis. iam uenias, decora uirgo,
 Iam matura uiro, uirum capessas.
 Quid Victoria lucidos ocellos
 Turbas, coniugium & uirum perhorrens?

O si connubij bona ipsa nosses,
 Non te difficilem dares marito.
 Sacrum est connubium Ioue à supremo.
 Distinctos homines amore iungit.
 Mentis conciliat simul superbas.
 Fœcundat sobole & domos amata.
 Vrbeis ciuibus optimisq; replet.
 Et tandem renouat genus caducum
 Humanum, sine quo breui periret
 Aeuo, ô connubium sacrum beatum.
 O Victoria quàm potes beata
 Duci, quando pari uiro es iugata.
 Pari sanguine, moribus, iuuenta,
 Cernis quàm roseo nitescat ore?
 Præstantiq; animo sit, atque lato
 Surgat pectore, fronte cum serena?
 Hæc sunt signa uiri satis potentis,
 Ingentisq; animi; & satis scientis.
 Attolle ergo oculos faces uomenteis,
 Ardenteis oculos, amoris igneis.
 At tu, qui solitus uiros ferocis
 Duro uincere Marte, quid tepescis,
 Spectando faciem Deæ superbam?
 Non hæc torua Medusa, quæ intuentis
 Vertat in lapides proterua duos:
 At uirgo ingenua, & decens, benigna:
 Quanquam seuiat unguibus tenellis,
 Illam comminus aggredi haud timeto.

Vult cogi mulier, licet peroptet,
 Magnæ ad munia Cypriæ cupita,
 Armant' purpureas rosas rubeta:
 Necnon mella fauis latent sub ipsis.
 Et tamen rapimus modo has, modo illa.
 Decerpta hinc Veneris magis iuuare
 Solent gaudia iurgia inter ipsa.
 Concordes animos amat, rebelleis
 Odit alma Venus, iubetq; cedi.
 Pacato (ut uideo) est puella uultu.
 Se amplexus dabit in tuos, & ultro
 Hæc te te excipiet suas in ulnas.
 Dulci languidulos amore amanteis
 Quid ultra moror? & quid ultra amatos
 Amplexus traho? suauanda & ora?
 Sponsi ludite dum licet, iuuentamq;
 Exercete bonam, fugaxq; tempus
 Perpulchra reparate prole: lapsa
 Non potest redimi uolucris hora.

FRAN. MARIAE GVI. VBAL. VR.
 bini ductis filij Genethliacon.

Ode dicolos distrophos.

O Magni soboles Iouis
 Præclara Aonides, seu gelidum nemus,
 Seu fonteis liquidos, caua
 Siue antra incolitis: sumite eburneum

Plectrum cum cythara, & lyra.
 Iam maiora decet carmina fingere.
Umbrosorum puerum ducis
 Nascentem canimus, progeniem inclytam
Heroum, atque Deum genus.
 Quem syluæ uirides, quem iuga montium,
Quem fontes uitrei sonant.
 Et cui syluicola laurea uirgines
Texunt ferta, parant equos
 Et currus fabricant Ausoniæ aureos
Victores proceres duci.
 Nam parca stabili numine sanciant
Fatorum, hoc puero duce
 Res quassas reparari Hesperia, hostibus
Propulsis capitalibus
 E' clauso Italiae limine nobilis.
Hunc & barbariem efferam
 E' nostris referunt pellere finibus.
Et direpta reponere
 Dudum signa sacris postibus hostica.
Ante hunc Sarmatici uagi
 Curuabunt genua, & dira Britania,
Necnon aspera Dacia, &
 Desertæ Lybiæ littora arentia,
Edicta accipient pia:
 Et leges latias Oceanus pater
Condifcet, licet ambiat
 Terram omnem, & uideat tum morientia.

Tum nascentia lumina
 Phœbi, & solis equos lauit aquis suis.
 Hic felicia secula
 Saturni ueteris condet, hic impia
 Arcebit scelera, & graueis
 Calpas, & nocui quicquid erit, procul
 Pellet: dira necessitas.
 Quæ inuitos homineis cogit ad improba,
 Non ultra dominabitur
 Terris, sed repetet regna Proserpine.
 Hæc nocte, atque Herebo est sata,
 Hæc morbi, hæcque mali totius est caput.
 Cessabit furor impius,
 Cessabitque simul cæca cupiditas
 Auri. tunc proprij nihil,
 Sed communia erunt omnia, ceu fuit
 Illo tempore amabili,
 Quo uixere patres glandibus, atque aquis.
 Iam iam sponte sua uberes
 Fruges terra dabit, nec rabidos lupos
 Imbelles metuent oues.
 Stabitque iua rubens sentibus asperis.
 Sudabunt quoque montibus
 Quercus acris mella liquentia.
 Et fragrantia cinnama
 Tunc nascentur, ubi uepribus est locus.
 Nanque omnis dabit omnia
 Nostris corporibus terra salubria.

Quiuis ducet in otio

Grato uitam hilarem, quæ quis amauerit

A Dijs illa feret bona.

Pura mente colemus pia numina, &

Frequentare uidebimus

Terras tunc superos, tuncq; homines Deis

Aeternis similes erunt.

O felix genitrix, quæ puerum edidit

Qualem uel Rheæ, uel Thetis,

Vxor ue Aemathij regis. Olympia.

Pasim aras Itali tibi

Ponent thuricremas deposito iugo

Persoluent quoque maxima

Dijs salua patria uota potentibus.

Aris uictima concidet

Pinguis quaque die cornibus aureis

Pro te, pro incolumi uiro,

Qui authores meriti tam memorabilis,

Aeuo nulla quod eximet

Actas. magne puer cura Deum recens,

Spes fractæ Italiae haud leuis,

Circunda teneræ brachia lacteo

Collo matris eburnea,

Nondum uerba sciens integra, porrigas

Ad patrem teneras manus

Ornandas spolijs, dulceq; rideas:

At cum firma adoleuerit

Actas, tunc patrijs legibus Imperi

Sacri extendere terminos
 Late conspiciam te auspicijs aui.
 Et tunc aurea secula.
 Hæc præstent utinam Dij mihi cernere,
 Et dulci posita lyra
 Cantare ære cauo fortia prælia:
 Heroasq; atavos tuos
 Reges indomitos, belligeros duces.

AD PAVLVM. III. PONTIFICE M
 Maximum.

Ode tricolos tetraastrophos.

CAnant Maronis doctiloqui tuba
 Quæ marte duro prælia gesseris
 Dulci piorum pro salute,
 Et pietate Deum tuenda,
 Vates, canoro & pectine concinant
 Diros tyrannos, & populos truces,
 Nec non rebelleis, dum profana
 Arma mouent patriæ in parentem.
 Et hos subactos imperio tuo,
 Ceruice flexa tendere supplices
 Dextras triumphaleis catenis
 Paule tuos decorare currus.
 Atque ut proterui fluctibus æquoris
 Stridentibus sæuis aquilonibus,
 Incommodis terræ, unde regum

Concilios animos feroceis :
 Committis artus iam senio graueis
 Fractosq; ab annis , pace pium ut genus
 Dones amata , atque expetita ,
 Res italas reparando quassas .
 Miramur at nos fertilioribus
 Agros feraceis messibus , humido
 Viteis lyæo uberrimas ,
 Principe te dominante terris .
 Miramur urbem redditam honoribus ,
 Surgentem & altis molibus , optimis
 Et legibus , culpis remotis ,
 Moribus egregijsq; cultam .
 Miramur huius sedis & imperi ,
 Diffundit almus sol ubi lumina ;
 Prolatam , & auctam dignitatem
 Dum rabidos cohibes tyrannos .

AD EVNDEM IN THVSCIA
hybernantem.

Ode dicolos distrophos.

Heroum genus inclytum
 Diuum Paule uices qui superum geris ,
 Et custos gregis , & pater
 Electi , miseris urbs tua questibus
 Plena est , clara abiit dies ,
 Et nos cæca operit nox , tenebræ et graueis

Terrent, & gelidæ niues
 Denfatæ liquido ex æthere decidunt.
 Iratus quoque Iuppiter
 Demittit pluias, fulgura, grandines,
 Ut nos obsideant. serè
 Intra claustra domus, & penetralia.
 Ceu si moenia scânderet
 Hostis sollicita est Romula ciuitas.
 Ars, & iam uacat artifex.
 Nil uenale patet, clausaq; mercium
 Extant emporia undique.
 Spectando mulier nec speculæ insidet
 Compta, amens nec amans terit
 Limen sollicitus, nec noua uestium
 Fert insignia stans equo
 Cultus. edseruit regna Quiritum.
 Mater pulchra cupidinum,
 Mordacisq; animi sollicitudines
 Liquit. semper hyems erit,
 Et nimbi, & glacies, & pluiiæ, & niues,
 Donec uer rediens nouum
 Et pulchrum referas, gratus & ordini
 Patrum purpureo, & tuo
 Optatus populo, Dijsq; penatibus.

IN REDITV EIVSDEM.

Ode dicolos distrophos.

Quid hæc sibi vult lux serena & candida?
 Quid crine Phœbus aureo,
 Morem ut suum præter nitescat purius?
 Frigus, niues, nimbi, gelu
 Repente diffugere, præcepsq; africanus,
 Glebæ liquecunt & putres,
 Grate o vicissitudines, fauonio
 Ut cedat auster turbidus,
 Et veri hyems, ceu fusca nox cedit die.
 Modos canit dulcibus aus.
 Pulchro renidet flore tellus, undique
 Sylvæ, uirentq; palmites.
 Pandæ carinæ iam secant stratam mare,
 Armenta amore gestiunt.
 Mœrebat ante Roma, nunc uero iocis,
 Ludo, & uacat conuiujs.
 Passim puellarum chori laudes canunt,
 Quatiunt uago terram pede.
 Est tota læta, tota culta, nil nisi
 Regnat iocosum, suaueq;
 O quam uices amabiles. an quis polo
 Descendit ab alto Deus?
 Aut reddidit se Paulus urbi Romule,
 Imo suæ? nam erat prius
 Oppressa clade, funere, & dira fame,

Eratq; in armis ius potens. I R M I
 Nunc pax, opes, artes uigent, & æqua lex,
 Vrbs molibusq; tollitur.
 Is est profecto, is est. Decorum salue honos
 Genuq; , cum bona alite. Q
 Adsis tuo optatus gregi pastor, diu
 Qui te fruatur, & diu
 Cernat regentem, perq; multa secula
 Post te tuam propaginem.
 Apponat aris thura, pingueis uictimas,
 Fundatq; supplex urbs preces.
 O candidam lucem, ô diem faustum
 Quod munus ipse nunc Ioui
 Afferre, quas & gratias persolvere
 Paulo queam superstitute?
 Non sunt oues, non sunt iuueni cornibus
 Mihi aureis. sed i puer
 Vates meos uocato amicos candidos,
 Vigilem patrem sacri chori,
 Manutium, atque Arfillium, & Palonium
 Molsam, Iouitam, Borgiam,
 Et Blossum, ac Fascitellium optimos,
 Cum Flaminio, & Cruceio, ut,
 Latemur. hymnos sed prius Diuis bonis
 Canamus, & Paulo patri.
 Hinc & sororum nouem, & numerum Deum
 Bibamus uncti, alium alius
 Inuitet, & bibat, canat, bibat, canat

Et tanta sit potatio,
 Siccatus ut demum cadus detur uagis
 Flammis, et usum duplicem
 Potationis, atque lætitiæ afferat,
 Quousque lucem crastinam e-
 Vocemus Oceano, nec hac beator
 Sit ulla nox, nec sit dies:
 Qua reddidere sospitem superi boni
 Paulum parentem patriæ.

AD EVNDEM IN MORTE CARO-
 li Montani sibi à poculis.

Ode dicolos tetrastraphos.

Vestem Paule potens indue lugubrem,
 Flos ille heu iuuenum decedit, artium
 Ille optimus cultor bonarum,
 Elystios adiitq; campos.
 Humanis poterit conditionibus
 Quis nunc fidere? quum iustitia, & fides,
 Aurumq; , & magistratus superbi,
 Non fugientem animam retardent.
 Quin subsint rapidis legibus horridæ
 Mortis quæque nigenti sub Ioue. certius
 Est morte nil, incertiusq;
 Illius est die, & hora acerba.
 Hæ uentis leuibus sunt querimonie,
 Et lex perpetuo hæc irrenocabilis.

Ciuis beatum hic gaudet arte,
 Ebibit athereumq; nectar.
 Stamen, parca uago quod pecori abstulit,
 Pastori id uigili prouida contulit,
 Tundat luporum qui ora, quiq; ad
 Pasqua lata greges reducat.

AD GVI: VBAL: IN MORTE

Fran: Mar: Vmbrorum ducis.

Ode tricolos tetraastrophos.

M Agni parentis principis umbria
 Vbalde mortem flendo rigas genas
 Fletu purpureas, polumq; maestis
 Implex questibus igneum.
 Quae fata uoluunt corrigere est nefas.
 Fatale rumpit quum semel Atropos
 Stamen, nox tibi pro una dormienda,
 Seu rex, seu fueris cliens.
 Cocytii ubi atrum portitor horridus
 Transuexit annem nos, querimonijs
 Nullis, nec pretio precantis ullo,
 Diris flebitur aut minis.
 Beatus arces possidet igneas
 Manu solutus spiritus impia
 Parcarum, fruiturq; pace Diuum,
 Querit quam sapiens sibi.
 Quid lumina urges? funere nascitur

Vita integer uir, iustitia, & fides
 Cui semper comites, potensq; uirtus,
 Quem fecit superis parem.
 Mauortis an quem lucida gloria
 Illustrat, ampleq; exuuiæ ducum,
 Tot regumq; potentium triumphis
 Ornant, posse mori putas?
 Occurreret umbræ Scipio, & inclytus
 Marcellus, occurreret Fabius grauis
 Cunctator, medium uirum tenebunt
 Inuictum hunc pede, & hunc equo.
 Vexare noli ergo cineres sacros.
 Inter beatos spiritus ordines
 Viuit, perpetuoq; uiuet eius,
 Vatum munere, gloria.

AD FEDERICVM BADOERVM.

Ode monocolos.

O Magno patre Badoare maior,
 Maiorem licet hæc tuo parente
 Vrbs non progenerarit alma, siue
 Damnatis capite is patrocinetur,
 Seu classi imperitet, ferocibusq;
 Equis, & peditum feris cateruis,
 Siue rem bene publicam gubernet:
 Seu sit regibus inclytis disertus
 Orator, Federice maior ipso

Es tamen patre, cuius usque laudes
 Tentent dicere si meæ camœnæ,
 Diem nox adimet mihi atra longum.
 Effet copia si mihi illa fandi
 Virtutes super æthera alta notas
 Efferrẽm unde tuas, tuosq; honores,
 Maior Virgilio, bonoq; Homero
 Essem, omneis superarem & arte Graios,
 Et cultu Latios pios poetas.
 Quando ergo minor omnibus poetis
 Sum, & tu maior es omnibus disertis
 Viris uersu humili moror quid ultra
 Laudes egregias tuas canendo?
 Illas quin potius tibi relinquo.
 Quo non quis melius potest futurum
 In æuum dare iam perenniore
 Penna. scribe igitur tuos honores
 Scribendo eximios auos, & urbis
 Laudes. nam uoluisse mi satis sit,
 Et tentasse quod ante nullus ausit.

AD VICTORIAM FARNESIAM

Vmbrorum reginam in morte Pau-
 li Pont. Max.

Ode dicolos tetraastrophos.

Diuinam ingenij ni sapientiam
 Præclari, egregias atque animi tui

Dotes, quæ regerent imperium omnium
Terrarum, bene noscerem :

Non audax adeo, nec temerarius
Nunc essem tenui carmine, uel lyra
Molli, pectora concussa doloribus
Pauli in Pontificis nece,

Solari ut cuperem: ipsa inuiolabile
Quum fatum esse scias, tempore ut occidat
Ortum quicquid erit. lex proprio fuit
Et dulci aspera filio.

Non parcat senibus parca trementibus,
Non pulchro iuueni, nec ualido uiro,
Non hæc diuitibus, non sapientibus,
Aequat falce sed omnia.

Hoc unum superest, quod bene gessimus:
Hoc fato minime subiacet horrido:
Supremoq; oritur clarius in rogo:
Mors uita ut melior satis.

Nam si facta pium clara beant uirum,
Aeternantq; , potes credere firmiter
Pauli facta dies inclyta uiuere
Omneis, non sine honoribus.

Ergo quòd doleas morte, erit impium,
Magni herois aui, quum fuerit Deus
Ex mortali homine effectus, & ordini
Ascitus superum pio.

Letemur potius. nectare uesatur
Nec non Ambrosia cum loue spiritus,

Terræ quod fuerat reddidit; ætheri
 Gestorum bene gloriam.

AD FORTVNAM.

Ode monocolos.

○ Desyderio meo rebellis
 Fortuna, egregijs uiris nouerca,
 Probrosiq; parens nimis benigna.
 Deberes saturasse dira tandem
 Tuum atroce[m] animum, ense, morte, flamma,
 Vmbrorum paro nuptiale carmen
 Dum regi dare, pro scelus nefandum,
 Mortem affers soceri illius cruentam.
 Nascentem puerum ut cano, iacentis
 Spem summam Italiae, optimum cheu
 Pastorem gregis abstulisti, & orbam
 Christi progeniem bono parente
 Fecisti, unde pecus uagatur, errat,
 A lupo & lanianier ueretur.
 Sperabam saturam esse tot te acerbis
 Tandem casibus inelytos honores
 Et laudes ducis Umbriae legendos
 Ioanni attuleram uiro diserto
 Lonardo ad Venetos uices gerenti
 Vbaldi. hunc superat loquendo nullus
 Græco atque Ausonio ore, seu gubernet
 Feroce[m] populos, gerat ue curam

Morum,

Morum, siue acies regat minaces.
 Tectis aereæ domus uoracem
 Das flammam, unde aliò coactus ire
 Fui, re bene non mea peracta.
 Nunc finem imposuisse te labori
 Sperabo, omnia quando purgat ignis.
 Ah uenefica iam mihi nouerca
 Esse desine, sis parens benigna,
 Bonis incipias uiris fauere.
 Reginam uocitabo te, Deamq̃,
 Te matrem esse piam omnium bonorum,
 Altricem usque canam esse gratiarum.
 Atque aras onerabo saepe donis
 Templo è marmoribus tuo in superbo.

AD PETRVM ARETINVM.

Ode dicolos dystrophos.

Dispercam Arretine pater, ni plurimus ori
 Cachinnus est meo indecens:
 Audio dum quosdam de te non recta loquentes,
 Ut obloquentes garriant.
 Hic artē, ille stylum, incusat, quidam aspera uerba,
 Mordacitatem plurimi.
 Magnanimosq̃ duces damnant, regesq̃ potentis,
 Tibi afferant quòd munera.
 Contenti minime his, sacros lacerare poetas
 Audent, ament te ut maxume.
 Inuidia id faciunt fracti, quia carmina eorum

Lardum, atque piscis contegunt.
 Et tua scripta uident uolitare per ora diserta,
 Ornari & amplis premijs.
 Aut sapiunt soli, aut soli mente laborant
 Leui, minoresq; capitis.
 Quem probat inuictus Caesar, nec munera desunt
 Regum, ducum, atque ciuium:
 Damnabunt isti balatrones, turba canina,
 Ieiuna, inops, famelica?
 Si sine iudicio sumus omnes, optimus ille
 Rex Umbriae multum sapit:
 Qui te magnificis donis exornat, amicum
 Appellat intimum, optimum:
 Vrbs quoque te Venetum tenet, & defendit ab acri
 Morsu Leonum fortium.
 Iure igitur nostro multum ori risus abundat,
 Et rideo horum inscitiam.
 At tu permittas pecudes balare: rudentis
 Vocemq; Aselli obaudias.
 Letus uiue igitur, uitiorum accerrimus hostis,
 Virtutum amicus optimus.

AD LAZARVM BONAMICVM LIBER

Ode tricolos tetraſtrophos.

Acceſſi ad tripodas Lazare Apollinis
 Querens cui melius me modo crederem,
 Qui detergeret à me
 (Si qua eſſent) maculas putres

Antrum concutiens sparsa comam exijt
 Vates, hæc referens, ad bonum amicum adi.
 Nil ultra orsa Sacerdos,
 Accepit se in penetralia.

Omneis absque mora quærito, qui mihi
 Coniuncti fuerant uinculo amicitiae;
 Et quos fama probarat
 Doctos Italico in solo.

Vna omnes iterum uoce ad Apollinem
 Me mittunt. adeo, sciscitor. illa ea
 Dixit uerba Sacerdos.
 Dixi, adij. addidit,

Bassanum Bonamicum i pete Lazarum,
 Is Graiùm, & Latiorum facile omnium
 Est doctissimus, unum
 illum Delius eligit.

Vates subticuit: iam bone Lazare
 Edoctus uenio magno ab Apolline
 Ad te, ut iussa capellas
 Fulgentis Lytiæ Dei.

Si quo sim genitus uis patre noscere,
 Cerrutus pater est, littora uitrei
 Ad Ticini oriundus
 Sum, is nomen dedit oppido.

Verbanusq; lacus desinit esse ibi,
 Et Ticinus amat dicier. oppidum est
 Antiquum, hocq; ruina
 Demonstrant memorabiles.

Nusquam aer poterit purior aspici,

Sunt glebæ nitidis frugibus uberes,
Montes vitibus apti.

Fontes undique defluunt.

Venanti pariter non melior locus,
Sed nec crede mihi est aucupio aptior.

Plenæ & piscibus undæ.

Tali in me genuit loco.

Sunt alij comites, parturijt cauo

Quos ære, at retinet compede ne exeant.

Me dulci è cythara ortum

In lucem dare cogitat.

Dignum luce igitur Lazare duxeris

Si me, quum legere absolueris, approbes:

Sin quæ digna lituris

Tetris inuenis, oblinas.

AD OCTAVIUM FARNESIUM DV
cèm in restitutione Parmæ

Ode tricolos tetraastrophos.

Non semper atris æquora fluctibus
Vexant procellosi Africus, & Notus,

Eurusq; proceras nec ornos

Ira trucis Boreæ reuellit.

Fortuna semper lumine turbido

Nec intuetur, nec premit optimos,

Sed sæpe, quos calcarat ante,

Erigit ad proprios honores.

Peiora quanto damna tibi intulit,

- Maiores tanto munera congeret,
 Soletq; semper post tenebras
 Clarior inde dies redire.
- Dudum improborum dira malignitas
 Te oppressit, ac nunc larga benignitas
 Iuli refulsit, atque Parmæ
 Restituit solium superbæ.
- O clara Virtus Pontificis probi,
 Qui regna nouit reddere regibus
 Magnis. rependant dii superna
 Præmia, Nestoreos & annos.
- Fuere nunquam hæc in dubio mihi
 Amplam intuenti munificentiam
 Heroi Iuli Dijs ab altis
 Progeniti ad populi salutem.
- Quid stas, opimas quin properes dapes?
 Quin uina fundis dulcia, iam puer,
 Usque ut bibamus usque, & usque,
 Letitia est hodie orta duplex.
- In monte fulgens gloria splenduit,
 Vrbs restituta est Farnesio Duci.
 Iò canendum, Iò canendum.
 Letitia est hodie orta duplex.
- Dijs uota magnis soluere conuenit,
 Et gratiarum est actio Iulio
 Reddenda maximo optimoq;
 Inde canendum iò, iò & bibendum.

LIBER
AD MUSAM, VT FINEM FACIAT,
& receptui canat.

Ode tricolos tetraſtrophos.

Lviſti nimium Muſa : receptui,
Eſt tempus, properanter cane. principum
Purgatas uaga tundit
Aureis ſepe licentia.

Frænum aptatur equis Muſa ferocibus
Ignauis ſtimulus, frænct ut impigru, m
Curſu, accendat inertem, at
Virtus in medio ſedet.

In rebus modus eſt. qui bene nouerit
Illum, nec reſugit ſiſtere terminos
Intra arctos animum, Dijs
Eſt me iudice proximus.

Laudabo melius, qui mediocribus
Vult uti imperijs, tendere turgida
Quàm qui lintea uentis,
Quæ tardare uolens nequit.

Libertas mediocris placet omnibus,
Et prætura uiros indicat optimos,
Et prætura malignos,
Qui ſiſ te officium probat.

Poſſem plura loqui, quæ didici antea
A te, ſed ucreor ne modo corrigas
Præcepti immemorem. ergo
Cantes muſa receptui.

FINIS.

Errata quædam, non magni tamen momenti,
ita corrige.

diues erat, dona pag. 1. tristitiâ, & metum: 2.
celebrem loca 2: amicū, te 3: erit, atque 3: mune
ribus, bonis 4. incolitis, seu 4. Arabas, limina 4:
questibus 5. occupet, 5. seruos sui 5: Lycambis un
cta 6. domarit, 6. Cōtentus: omni 6. naque. Nā
que 6. carentem. 7. Iræ, monēt 9. Mox quoque
10. lauro, uiridi' ue 10. limina, munia 11: In som
nis 11: Summi. quis 12: Romana. 14: hæc Faber
14: salus foueatur 18: alto. 18: parua hæc. 18:
illico? 18: omnis amaror, 18: iacens, 19. sobole,
20: Adde quod 21. culte: 24: oceano in uago 24:
Camille, 25. omnibus par esse 25. humillimas. 27.
Bonate Vëtura 27: gnatus, 27: Dux cōtudit 27:
nutrijt, 29. retusa, 29. æquora Sæuis 34: tela? 35.
silent. 35: Matris rapta, 35: perdat necans 36. No
mē sinamus 36: profundos 37. durum. 37. pueros
cumq; 38: dissipat, 39. traxeras 39. cōsulat? 39:
mali, 39: referas: 39: Audite 39: superbi compo
suereq; 40. imperium in 45: ministris. 46. ce
dere 48: preces. 48: uelut percupido 49. prio
rem deuouet 52: Gratis ut 54. iuuat studium, 55:
Celsa dum nimium 56. undis. 56. patientia Magnus
56: ultro. Quanquã 57. duro, 57. quisque quis sit,
57: uocat, 58: rudi, Quod quæ 59: teterrime. 61.
talia. 61. illos Fortis 62: ueris Esse. 64: homine
astimes 64: affem. 64: Surperes, 65: dolorq; Vë
tura 67. priorum cedere 68: alium. 71: Bibien

Salte, 9, uista Donna sca

nio. 72. querit, 73: Masae 74. Cedat 75. Letus
75: uixero 77: dies. 77: Iusubrium, 78: Domi-
ni e stemmate 79. quies, 80. ante diem 80. Pau-
lum, 80: creditur, 81. honoribus, 81. decet:
82: sancta q; 84. Acolio, 86: Heroum, 87.
Aeuo. o 89. iugata, 89. iuuenta. 89. hostica, 90.
feroces, 92. cultus. deseruit 92: faustum. 93: uir-
tus Quem 95. uiris, 95:

Cikimuy, ulkimuy

FINIS.

Balkimuy et Balkuimuy; anta, o' b'raucy b'raucy b'raucy b'raucy

Ex in d'ipoi

Nitelley, i' rotto d'buo

Somma. Motte

Lorui, staffile redine, Corrypion

Loripes, Zoppo

Turco onis, galeso, hurea lura, b'raucy b'raucy

Lugolino, as, conuare

Lugoligatore, girotolatre

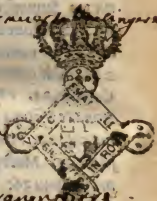
Aeser, idi, cardo

Lura, 7 la polpa della Gamba

Salax, cis, superuio

Silental, i' c'rotta

Corricor, aris, graechione

in
ma
Pa
:
o.
nt

